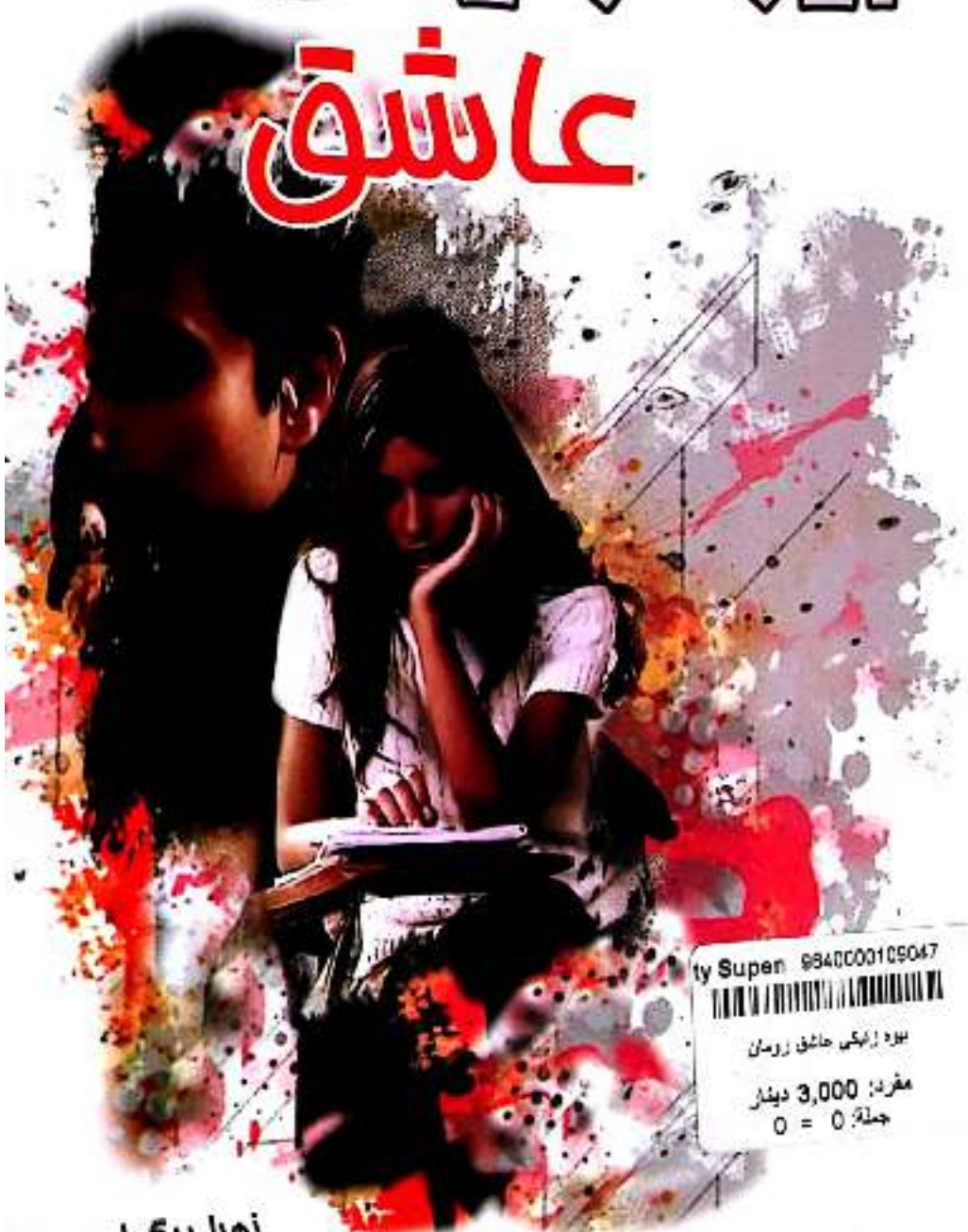
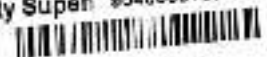

بیوہ زنیکی

عاشق

ty Supen 9840000109047

بیوہ زنیکی عاشق رومان

مفرد: 3,000 دینار

جملہ: 0 = 0

زہرا بیگدلی

وہرگیرانی: فواد کھولوسہ

بیوہ زنبکی عاشق

رمان

نوسینی: زہرا بیگدلی
وہر گیرانی: فواد کہ وٹوسی

چاپی دووہم

۲۰۱۴

چەند جارێک لە ئاوێنە کەدا سەیری خۆی کرد، روخساری هێندە
سەرنج راکێش بوو کە هەموو دلیکی دەپیکا و دەیکردە نیچیری
خۆی. چاوەکانی جوان و دلگیر، روخساری سپی، کە لە کاتی پیکە نیندا
سەرگۆناکانی چال دەبوون و جوانییە کە ی چەند بەرامبەر دەکردەووە.
بەو هۆیەووە داواکاریکی زۆری هەبوو، بەلام هیچ کامیانی بەشایستە ی
خۆی نەدەزانی، بەردەوام بەخۆی دەگوت: بەخت تەنھا یە کجار
لەدەرگای ئادەمیزاد دەدات، هەر بۆیە ناییت پەلە بکەم و
بەشیووە یەکی نەخوازراو خۆم دوچاری ژیانیک بکەم، کە هیچ
پێوستییە کەم بەدەستپیکردنی نییە. من دەبیت هاوسەری خۆم ژیرانە
و عاشقانە هەلبژێرم. بەو قسانە ی خۆی پیکە نینی دەهات.
بەلام ئەمشەو چیتز لەخۆبایی نەبوو، کاتیک لەمیوانی گەرایەووە
"جەیران" هە کە ی پێشوو نەبوو. بەردەوام ئارەزووی زەماوەندیکی
چاک و عاشقانە ی هەبوو، ئەو خواستە هەمیشە خەونەکانی

پینو شتیکی عاشق

لهمیشکیدا کهوره ده کرد. خه ونگه لیکنی دووزو دریز که هیچکاتیک
وای به خه یالدا نه ده هات، که بیته شتیکی راسته قینه و بهر جهسته.
که لیک چیرۆکی عاشقانه ی خویند بوویه وه و ناکامیه کانیانی بو
دهر که وتبوو. وای هه سته کرد عشق ته نها له پهرتوو که کاندا بوونی
ههیه. تا ئه و کاته ی که له مالی پووری میوان بوو ئه و که سه ی
دو زییه وه که چه ندین سال بوو به دوایدا ویل بوو، بیگومان ئه وی
دوو راودور ده ناسی. چوتکه ئاموزای میردی پووره که ی بوو. ههر به و
جوړه ی که کچی پووره که ی په سنی دابوو به ته وای راست بوو. بالای
بهرز و پیکه وتوو، روخساریکی له خو بایی، به لام هیمن و له سه رخو که
رهوشتی جوانی لیده باری. له گهل ههر که سیکدا به شیوازیک ده دوا و
سه رنجی هه موانی بو لای خو ی راده کیشا. ناوی جهواد بوو،
ماموستای قوتابخانه یه ک بوو له قوتابخانه کانی تاران. جهیران بیری
له جوانی و ناوبانگی جهواد نه ده کرده وه، ئه و ناخی که سه کانی له بهر
چاو ده گرت. دلی به توندی لئی ده دا و خویشی بیری له و نیگا کاریگر
و روخساره نورانییه ی جهواد ده کرده وه.

پووره په روینی خزمه تی میوانه کانی ده کرد و به ته وای ماندوو
بیوو. به جوړیک که جهیران به باشی ههستی پیده کرد. ههر بویه
ده فری میوه که ی له پووری وه رگرت و سه رقالی خزمه تی میوانه کان
بوو.

هەر کهسه و هاوده میکی بو خوی گرتبوو و پیکهوه سهرقانی
گفتوگو بوون. پاشان به فهرمووی جهیران میوه به کیان هه لده گرت و
دهستیان به قسان ده کرده وه. کاتیگ نوبه ی جهواد هات، جهیران
ئیر له شه رماندا رووخساری سوور هه لگه را بوو، به باشی ههستی
ده کرد که روخساری گری لیده بیته وه، به لام به سه ر خوی نه هینا و
زور به ریزه وه خه ریکی میوه به شینه وه بوو. جهواد تیله ی چاویکی
گرته جهیران و گوتی: ببووره شتیگ بووه؟

جهیران به منجه منج گوتی:

نه، نه خیر، بوچی.. چی بووه؟

جهواد ئاماژه ی به دهستی جهیران کرد و گوتی: ئاخه دهستان
دهله رزیت، جهیران خوی ون کردبوو، به شه رمه زاریه که وه گوتی:
ئا... به لی، ئاخه من جار جاریک دهسته کانم له خویانه وه دهله رزن،
داوای لیبوردن ده کهم. به په له له ژوووره که چوه دهره وه و به قسه کانی
خوی پیکه نیسی ده هات.

نه سرین له چیشته خانه که دا بوو، جهیران لئی پرسی:

ئه و ئاموزایه ی ئیوه به رده وام له شت ورد ده بیته وه، یان ویستی
من شه رمه زار بکات؟

نه سرین که سهرقانی چایی تیکردن بوو، به سه رسورمانه وه گوتی:

چون چوتی؟ شتیگ رووی داوه؟ جهیران به بیزاریه که وه گوتی:

◆ پینوئه ژیتیکی عاشق ◆

نه بابه، شت روودانی چی! تهنها له بهر ئه وهی شهرم ده کرد،
که میک دهستم له رزی هه ر له بهر ئه وه ئه و کاکه یه له رزینی دهستی
منی کرده جیی گالتهی خۆی. هه ر ئه وه نده.

ئیت نه سرین له چیشتهخانه که دا بو راپه راندنی کاره کان به ملاولادا
ده چوو، به سه رسورمانه وه سه یریکی جه یرانی کردو گوتی:

با بزائم جه واد ئه و قسه یه ی به تو گوتوه!؟ ئه و که سی ئه و جوژه
قسانه نییه. هه ر له و کاته دا جه واد هاته ژووری چیشتهخانه که وه و
داوای جامی ئاوی له نه سرین کرد. ئه و که سه رقائی چایی تیکردن
بوو، رووی کرده جه یران و گوتی:

به قوربانی دهستت بم جامیک ئاو ده دهی به جه واد، من دهستم
گیراوه؟

جه یران که هیشتا رووداوی هۆله که ی له بیر نه کردبوو، وه ک
ئه وهی لووتی کردییت، به ره و لای سه لاجه که رویشت و سوراحیه کی
ده رهینا و خه ریک بوو ئاوی ده کرده ناو په رداخه که وه، جه واد
زه رده خه نه یه کی کرد و گوتی:

له رزینی دهسته کانت چاک بوو یان نا؟ جه یران به بیستنی ئه م
قسه یه په رداخه که ی به توندی له سه ر میزه که دانا و نیگایه کی پر
له قینی گرته جه واد و پاشان له چیشتهخانه که چوه ده ره وه. نه سرین
به بیینی ئه و دیمه نه رووی کرده جه واد و گوتی:

پیتوہ ژتیکی عاشق

نیوہ چیتان به سہر هاتوہ! تو ہرگیز بہم شیوہیہ نہ بویت،
هیچکاتیک سہرت نہ خستوتہ سہر ئافرہتی نامہ حرہم. دواى گوتنى
ئہم قسہیہ سینپہ چاکہی بردہ نیو ہولہ کہوہ. جہواد بى ئہوہى ئاو
بخواتوہ، لە چیشتخانہ کەدا بہ تہنہا مایہوہ، لەدلى خویدا گوتى:
بەلى بہمشيوہیہ نہ بووم، بەلام وا ھەستدە کەم دلم وام لیدە کات.
تاوانى من نییہ. پەرداخہ ئاوہ کەى بەدەستوہ گرت و نیگاہەکی
بیرمەندانہى تى برى و شتیکی لەدلى خویدا تاوتوی دە کرد، کە
ھەوالی رازی دلی دەدا.

جەیران لەسەر قەنەفە کە لە تەنیشت دایکیہوہ دانیشتبوو. ئیتر
ئەو تورہییہی پیشووی لەروخساردا نہما بوو. بەلام وادیار بوو شتیکی
شاراوہ دلی داگرتبوو. کە چاوہ جوانەکانی نیشانی دەدا. لەو شەرہ
نەفرەتیہ بیزار بوو کە بہو جۆرہ شەرہزاری کردبوو، بہخوی
دەگوت:

مەگەر جہواد کییہ؟ یەکیکە وە ک من، یەکیکە وە ک ھەموو ئەو
مروقانہی دیکە. بەداخہوہ، زور بەداخہوہ کە لووت بەرزیم لەبەر چ
کەسیک لە کەدار کرد، ئاخەر کچی باش بو واتلیہات؟ ئەو لەرزین و
شەر مکردنہ لەبەر چی بوو؟ ئەو وا ھەستدە کات تا ئیستا مروقم
نہ بینوہ. دەبیٹ بەجوریک تیی بگہ یەنم و پئی بلیم کە خووم لەبەر
ئەو ون نہ کردبوو. دەنا وا ھەست دە کات ہیچی نہ ہیشتوہ! بہم
خەیا لانوہ لە شوینی خوی ھەستا و بەرہو چیشتخانہ کە کەوتہ ری.

پیتوه ژنیکی عاشق

نه سرین کوتابی به چابه شینه وه هینابوو. له بهر ئه وهی که جهیران به پهله گهرا بوویه وه دلی داخوریما. به ره وه هوله که بو لای کچه بووره که هی ههنگای ناو به دوا ی کیشه که دا چوو، به لام جهیران ئه وه له و دلهر او کیه رزگار کرد و پیی راگه یاند که بو ماوه یه ک نه یه ته نیو چیشخانه که وه. نه سرینیش به حالیکی گیز و واق و پرمانه وه سهیری رویشنی جهیرانی ده کرد. جهواد هیشتا له چیشخانه که دا بوو. پهرداخه ئاوه که هی بهرام به ریشی ههلسو که وتی جوانی جهیرانی له پیش چاو ون نه ده کرد. له بهر چاوی ئه ودا جهیران توره نه بووو. یان ههستی به و توره بوونه ی نه کرد بوو. تا ئیستا هینده بیری له ههچ کچیک نه کرد بووه. دایکی له باره ی هاوسه رگیریه وه گه لیک جار قسه ی له گه ل کرد بوو؛ به لام جهواد وه ک بللی له و باره یه وه رازا بیته، هه میسه وه لامی ئه مه بوو:

ئه خر دایه گیان من ده بی هاوسه ریکی ریکو پییک بینمه وه، که سیک بیته به راستی بتوانیت له گه لمدا بژی. من ماموستام. موجه یه کی وه هام نییه، ده بی که سیک بیته که هه لومه رچی من له بهر چاو بگریته، هه ز ناکه م له پاش زه ماوه نده که مان په شیمان بیته وه، ده بیته هه ردوو کمان عاشقانه یه کترمان خوش بویت. له و خه یالانه دا بوو که جهیران چوه ژووری چیشخانه وه و روو به پرووی جهواد وه ستا. ئه و به خیرایی له چیگای خوی هه ستا و فه رمووی

دانیشتنی له جهیران کرد، بهلام به بوچوونی نهو جهیران نامادهی
شهر کردن بوو له گهلیدا. بهو هوپهوه به نارامی له جهیرانی پرسى:
ببووره خانم، شتیك رووی داوه؟ بیلی تاكوو منیش بزاتم! تاگریك
له ناخی جهیراندا بلیسهی دا، بهلام دانى به خویدا گرت و
به توره بیهوه گوتى:

نه خیر، نیگه ران مهبه، شتیك رووی نه داوه، بزانه من بو گالته و
كهپ نه هاتومه ته ئیره، هوى هاتنى من بو ئیره نهوه یه كه پیت
بلیم، جهواد ناغای بهرېز، مافی نهوه ت نیبه گالته م پی بكهیت و پیم
رابویریت. نیستا ههر كهس هه، ببه. شهرمی من ته نها له بهر
ریزگرتنى خووم بوه نهك شتیكى تر، له رزینی دهستیشم ههر بهو
هوپهوه بوو. پیویستی نه ده کرد ناگادارم بكهیت، به داخهوه
وامده زانی ماموستایهك باشتر نهو شتانه ده زانی، بهلام نیگه رانم،
له بهر نهوهی به هله دا چووم، و پاشان به بیزاریهوه له چیشخانه كه
وه ده ركهوت. به بی نهوهی مؤله تی وشه یهك یان قسه یهك به جهواد
بدا. جهواد هه روا مات و مه لوول لهو رهفتاره ی له جینای خو ی وشك
بوو.

جهیران سه رقالی له بهر کردنى پوښاکى خه و بوو. رووداوی نهو
شهوهی له میشکیدا تاوتوی ده کرد. له بهر نهوهی كه به و جوړه له گهل
جهواددا روو به روو ببوو یه وه، نیگه ران بوو. به بوچوونی خو ی کاریکی
عه جولانه ی کرد بوو. هه تا مؤله تی نه دا بوو جهوادى بیچاره بهرگری

◆ پٽوه ٿيڻي عاشق ◆

لهڙي بڪات. بهرهو رووي ٿاوينه ڪه وهستا، لهڙي توڙهه ٿور بهو.
سهيري ڪي ڪوئي و گوتی: ڪوٺم نيم، وه ڪ بليي دهوڙو بهر گهليڪ
ترسناڪ هو، لهسهه جيگاڪهي دانيشت و سهري ڪوئي ڪسته ٿاو
دهسته ڪانيهوه. وه ڪ ٿهوهي سهري ٿان بڪات. هه بيڪي ڪوارد و
لهسهه جيگاڪهي دريٽر هو. پاش ڪاٿرميرڪ چوه ههويڪي ڪوولهوه.

"جوانترین کازیوه"

روژانیك به سهر ئه و روداوهدا تیپه‌ری و ژیان به‌ره‌وتی خو‌ی ده‌جولا. جه‌یران بو ئه‌وه‌ی له‌ماله‌وه‌ نا‌قه‌تی په‌رت نه‌بی، له‌کتیبه‌خانه‌یه‌ کدا بوو به‌ئه‌ندام، تا‌کوو له‌لایه‌که‌وه‌ زانیاری زیاد بکات و له‌لایه‌کی که‌شه‌وه‌ به‌سهر ته‌نهایی‌دا زال بی‌ت، له‌راستی‌دا سهر که‌وتوو بوو، چونکه‌ هه‌موو روژی‌ک کاترمی‌ر سی تا شه‌ش به‌خوشحالییه‌وه‌ ده‌چوو بو قوتابه‌خانه‌ و هه‌ستی به‌تیپه‌ر بوونی کات نه‌ده‌کرد. ئیواره‌یه‌ک له‌کاتی گه‌رانه‌وه‌یدا، چونکه‌ دنیا تاریک و شه‌قامه‌کان کش و مات بوون، هه‌ستی‌کی نامۆی لا دروست بیوو. به‌بو‌چوونی ئه‌و که‌سی‌ک هه‌نگاو به‌هه‌نگاو له‌گه‌لیدا ری‌ده‌کات، ئه‌گه‌ر دنیا رووناک بوایه، به‌باشی هه‌ست به‌رنگه‌ په‌ریوه‌که‌ی ده‌کرا، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی دنیا تاریک بوو، جه‌یران به‌خت یاوه‌ری بوو که‌ هیچ که‌سی‌ک هه‌ست به‌ترسه‌که‌ی نه‌کات. سی‌به‌ره‌که‌ به‌رده‌وام به‌دوایه‌وه‌ بوو، دلی به‌توندی لئی ده‌دا و لی‌دانیکی ناجۆر. هه‌ر

◆ پینوئه ژینگی عاشق ◆

له و کاته دا دهر دیسه ری دوو باره یه خه ی گرته وه. ترس و نازار پیکه وه
هیرشیان بو هینابوو. جهیران چیتر توانای ریکردنی نه مابوو. ناچار
خوی چه سپاند به دیوار پیکه وه و دهسته کانی به روخساریه وه گرت و
به هیواشی ده گریا. دهنگی پی سیبهره که به هیواشی نزیک
ده بویه وه. تا ئه وه بوو له ته نیشیت جهیراندا راهه ستا. ترس هه موو
گیانی داگرتبوو. توانای خوراگری نه مابوو. تا ئه وه بوو که وه ک
لاشه یه کی بی گیان که وته سهر زه وی.

کاتیک چاوه کانی کرده وه؛ له لای خویدا ههستی به هه ناسه
گهرمه کانی دایکی کرد، به بینینی ئه و خوی خزنده باوهشی و زار زار
ده گریا. هیشتا ترس له دلیدا نه ره و بیویه وه و یه خه ی بهرنه دا بوو؛
باو کیشی هات بولایان و؛ دهستی کچه که ی خسته ناو دهستی و
به په رو شه وه ئه حوالی پرسى. ئینجا پرسى: چی بوه کچم بوله هوش
خوت چوویت؟ ده بی سوپاسی کاک جهواد بکهین، چوتکه ئه و رزگاری
کردیت. جهیران به بیستنی ناوی جهواد، به حه په ساوییه وه له دایکی
پرسى:

دایه، جهوادتان گوت؟! تاخر ئه و له ویدا چی ده کرد. له ناو ئه و
شه قامه دا جگه له من و ئه و تارماییه که سیکی تری لینه بوو، ناشی ...
ناشی ئه وه جهواد بوو بیت، وایه دایه. باش حالی بووم، هوی
ترسه که ی من جهواد بووه؟ به دوشد امانه وه له سهر ته خته که کهوت
و گوتی:

◆ پښتو ژبې ښه ماشق ◆

ناخر بوجی؟ من چ دوژمنایه تیه کم له گه لیدا هه یه. روی خوئی
به ره و لایه کی تر وه رگیرا و دوو دلۆپ نه سرین به نارامی به سه ره
روومه تیدا خزین، به لام هوکار نه وه بوه له پاش روداوه که ی نه وه
شه وه جهواد عاشقی جهیران ببوو، هه ره نه مهش ببوه هوئی نه وه ی که
جهواد له ریگای نه سرینی پوزای جهیرانه وه که وه ک خوشکیک لییه وه
نزیک بوو، جهواد له ریگای نه سرینه وه بیستبووی که جهیران بوته
نه ندام له کتیبخانه یه کدا و خستبویه ژیر چاودیریه وه و هه نگاو
به هه نگاو له گه لیدا ده چوو. نه وه پیی و ابوو جهیران له گه ل کچه کانی
دیکه دا جیاوازه. پوښاکي ساده ی له بهر ده کرد و به دا پوښراوی بو
کتیبخانه ده چوو، دامه زراو و به و یقار بوو. له هه مووی گرنگتر
ره فتاری جوان و به حه یا ده هاته پیش چاو. نه وانه بو جهواد بهس
بوون. تا نه وه ی که له روژی دوایدا جهواد به باشی نه زانی که
جهیران له تاریکی شه قامه کدا جی بهیللی و خوئی به ره و مال بیته وه.
هه ره به و هوپه وه به نارامی له گه لیدا ریی ده کرد تا کوو له نیوان
شه قامه کدا له گه ل بیپوښبوونی جهیراندا، یارمه تی دابوو و
به هاوکاری یه کیک له تافره تانی گه ره ک گه یاندبویه ماله وه. به لام
خیزانه که ی جهیرانی به ته واوی ناگدار نه کردبوو که هوکاری
چاودیریه که ی جی بووه.

◆ پیتوہ ژینکی عاشق ◆

بو بہانی حالی جہیران باش ببوو، پاش نیوہرؤ خوی بو کتیبخانہ
نامادہ دہ کرد کہ دایکی پیشی پیگرت و نہیپیشت بچیت بو
کتیبخانہ، جہیران لہو کارہی دایکی سہری سورما و بہئارامی پرسى:
دایہ، نہم کارانہ چیبہ؟ بوچی من مندالم کہ بہم شیوہیہ بوم
نیگہرانی؟ دہستی کردہ ملی دایکی و ماچیکی سہر رومہتی کرد و
گوتی:

دایہ گیان یاخوا لہدہورت گہریم، نہگہر تو نہبواہی من چیم
بکردایہ و پاشان کہوتہ پارانہوہ و سہری شور کردہوہ تاکوو دایکی
زیاتر دلی بوی بسوتی. ہہروہہاش بوو، خوی لہسہر ریگاکہی
جہیراندا لادا و دہستی خستہ سہر شانی و گوتی: تاخر کچہ
شیرینہ کہم من نیگہران نہبم دہبی کی نیگہران بیت؟ لہدوای
روداوہ کہی دوینی شہوہوہ دلہم خوریہ دہکات! لہمہودوا ٹاگات
لہخوت بیت. زووتر بگہرپرہوہ مال، ہہر لہو کاتہدا جہیران
قادرمہ کانی یہ کہ یہ کہ بری و لہگہل مالتاوا پیدا چوہ دہرہوہ.

لہکتیبخانہ کہدا بیڈہنگی زال بوو. گواہ جہیران لہژیر
سہرنجدانی دوو چاوی دوستانہدا مابووہوہ. خوی ٹاگای لہوہ
نہبوو، چونکہ ہیئندہ سہرگہرمی خویندہوہی کتیبہ شیرینہ کہی
"شہریار" بوو، وہ ک بلی جگہ لہو کہسیکی دیکہ لہویدا نیبہ، دوو
دیر شیعری ہاتہ پیش چاو کہ بہرہو دنیای خہیال بالی گرت. دوو
دیرہ شیعرہ کہش ٹمہ بوو:

سه یدر بابا دنیا یالان دنیادی

سلیمانان نوحدان قالان دنیادی*

کاتیگ که پیشته کوتایی شیعره که، له گهل ئەو شاره زاییه دا که له زمانی تور کیدا هه یبوو، پچر پچر، لیکی دایه وه و له دلی خویدا گوتی: به لی، "حه یده ربابا"، ئەم دنیا به له راستیدا درویه. دنیا به ک که بو حه زره تی نوح و سلیمان وه فای نه بوو، ئایا بو ئیمه وه فای ده بیته؟ ئاهیکی کیشا و کتیبه کهی داخسته وه تا کوو له و ساته دا که میگ بیر بکاته وه. سه یری میزه کانی به رامبه ری ده کرد تا کوو له چوار ده وری به ئاتا بیته. ئەو یندهر کش و مات بوو، ئارامیه کی ته وای بالی به سه ردا کیشا بوو: ههر که سه و سه رقالی خویند نه وه ی کتیبیک بوو. ئەو سه رقالی کو کرد نه وه ی کتیبه کان بوو که هه ستی کرد که سپک به سه ر سه رییه وه را وه ستا وه. به هیواشی سه ری به رز کرده وه و جه وادی بینی. جه واد به ئیشاره ت حالی کرد که بیده نگ بی تا کوو ئارامی کتیبخانه که نه شیوی، ئەو پیش کتیبه کانی هه لگرت و بردی تا کوو بیخاته ناو قه فه سه که وه: پیکه وه له کتیبخانه چوونه ده ره وه.

◆ پیتوه ژینکی عاشق ◆

جهیران لهوهی که ههموو روژیک تهو کوره لهسه رینگاکهیدا
سهوز دهینت، پیناری خوی ناشکرا کرد و گوتی:
ببووره کاک جهواد، تو کارو پیشهت نییه. لهگهل تهوشدا که
ماموستایت، بهلام من ههموو روژیک تو لهکولان و شهقامهکاندا
دهینم. ناشی بهرینت ماموستای خه لکانی سهرشهقام و کولانهکان
بیت؟ بهیستنی ته قسهیه جهواد پیکه نینکی کرد و گوتی:
بهلی تو راست دهلیی. جیگهی سهرسورمانه! بهلام دهبی
لهخمهتی بهرینتان تهوه بلیم که من کارو پیشهه ههیه و گهلیکیش
سهر قائم، بهلام زهنگی کوتای مؤلهت وهرده گرم. بیگومان
کارگهلیکی گرتگم ههن که بهدلنیاپیهوه دهینت لهو سانهدا تهنجامی
بدهم. لهوانهیه بهبوچوونی تو جیگای تهشقهله بیت، بهلام بهلای
منهوه گهلیک گرتگ و پیویسته.
جهیران که بهوردی کوئی بو قسهکانی گرتبوو، بهسهرسورمانهوه
گوتی:

نایا چاودیریکردنی من کاریکی هینده گرتگه؟ یان ترساندنی کچی
خه لکی لهتاریکی شهودا بهلای بهرینتهوه کاریکی پیویسته؟ وایه کاک
جهواد! تهوه کاریکی گرتگه که جهنابت دهیکهی؟ بهتورپیهوه چند
ههنگاویک پیش کهوت. لهوهی که ههلهحالی بوئیک لهم روداوه
پیش هاتبوو، جهواد داوای لیبوردنی کرد و ههولی دا تهو
بیرکردنهوه خراپه لهمیشکی شهودا وهدهرنی. لهبهر تهوه کهمیک

ههنگاهه کانی خیراتر کردو شانبهشانی جهیران ریگهی ده کرد.
بهمنجه منج دهستی به قسان کرد:

من ... دهزانی جهیران خان من هه رگیز نیازی ئازاردانی تووم
نه بووه. چهند ههنگاوئیک پیش کهوت و به ئارامی گوتی:

من ... من ... تووم خووش دهوئیت، به ته واوی نیازم به ناسینی تو
ههیه، ئایا ئه مه تاوانه؟ ئایا ماموستا مافی خووشه ویستی نییه؟ ئایا
ناتوانی بو معشوقه کهی وه فادار بییت؟ که میک وهستا و پاشان
گه رایه وه دواوه، تا کو کاریگه ری قسه کانی خوئی له سه ره جهیران بو
دهر کهوئیت. جهیران سه ری داخست و رومه تی له شه رماندا سوور
هه لگه رابوو. له شه رماندا پشتی له جهواد کرد و گوتی:

ببووره کاک جهواد، تو منت غافلگیر کرد. من چاوه پروانی ئه م
قسانه م نه ده کرد، هه ز ناکه م دل به من بدهیت، چونکه باش ده زانم
که دایک و باوکم به م کاره رازی نابن. جهواد به په له رووبه روی
وهستا و به نیگه رانییه و گوتی:

بوچی؟ مه گه ر که سیکی تر له م نیوانه دایه. تکات لیده که م پیم بلی
ئه و که سه کییه؟

جهیران ده رویشت و جهوادیش له گه لیدا، به لام بیری په رت ببوو
له وهی که ناحه زیک له م نیوه نده دا خوئی ده نواند. چانسی بردنه وهی
له م پیشپر کییه دا له جهواد زیاتر بوو. له و خه یالانه دا بوو که ئایا
هه رگیز به م ئاره زووهی ده کات؟ جهیران به ئارامی گوتی:

بهلى كاك جهواد، قسه كهت راسته. كه سيك له ئارادايه. كه سيك
 كه دايك و باوكم پي رازين. جهواد به خيبرايى گوتى:
 نهى تو چى؟ ئايا توش پي رازيت؟ بوچونى تو بهلاى منه وه زور
 گرتگه! نه گهر تو رازى بيت، من ههولى خوم ددهم و خوم له ژيانى
 تو دوور دهخمه وه، بهلام نه گهر ئاره زووت لهو زه ماوه نده نييه تا
 دوا ساتى ژيانم چاوه پروان دهم.

جهيران كه ئەم قسانهى بيناكام ده بينى، نيگايه كى ته مگر تووى
 بريه جهواد و به زه رده خه نهيه كى ته لخه وه رووى تيكرد و گوتى:
 خوزگه بوچوونى من له بهرچاو ده گيرا. باوكان و دايكان وا بير
 ده كه نه وه كه خوشبهختى مناله كانيان په يوه ندى به مال و سامانه وه
 ههيه، ويستى دل بهلاى ئەوانه وه بي بايه خه، ئەوه له بهرام بهر
 ئيمه دا زولمه، زه رده خه نهيه كى تالى كرد و گوتى:

به بوچوونى ئەوان عشق هيچ مانايه كى نييه، يان كاتييك ماناي
 ههيه كه پارهى له گه لدا بيت. به داخه وه ئەوه ش به رده وام وا نييه.
 ناهيكي هه لكيشا و نيگايه كى گرتنه جهواد و گوتى:

به بوچوونى ئيوه، ئايا هيشتا ده توانى چاوه رى بكه يت؟ چاوه پروانى
 كه سيك كه هه تا له سه دا به كى ئوميدى پي نه بيت.

جهواد گه ليك نيگه ران بوو، كه ميك چوه پيشتره وه، ده ستى
 خسته نيو قزه پره كه يه وه و پاش چهند چركه يه ك ده سته كانى نايه
 گيرفانى و سه رى بهرز كرده وه بو ئاسمان كه ئيتر كه م كه م

◆ پېښور ژبنيکي عاشق ◆

تروسکه ی نه ستیره کان جوانتری کردبوو. سه پریکی کرد و
به پروایه کی ته و اووه وه لامي دایه وه:

به لی، چاوه پروان ده بم. تا کوو هر کاتیک که خودا بیهویت، پاشان
به هیواوه زهرده خه نه یه کی کرد و گوتی: چونکه خواوه ند سودی
به نده کانی باستر ده زانیت، نه ک که سیکی تر.

دنیا خه ریک بوو تاریک داده هات، جهیران خو ی ریخست و
ناماده ی روشتن بوو. قسه کانی جهواد کاری تیکردبوو، دلپینه دانی
نه ستم ده هاته پیش چاو. به و حاله وه سه پریکی کرد و گوتی:

کاک جهواد من ئیتر ده بی برؤم، زور دره تکه، سه ری دانه واند و
به فیلبازیه وه گوتی: ده ترسم تارماییه ک له گه لمداییت و جاریکی تر
بیته هو ی ترساندم. جهواد که ئیتر نارحه تی پیشووی له رو خساردا
نده بینرا، زهرده خه نه یه کی کرد و گوتی:

نه گهر گرفتیک نییه، نه و تارماییه نه مشه وو شه وه کانی دیکه ش
بو ئاسووده یی تو له گه لندا ده بییت، یانی چیتر ویزدانم قبولی ناکات
که کچیکی باشی وه ک تو به ته نها له شه قامدا بییت و لوه
سه رگهردانه کان خه یالیان لای بییت. رازیت جهیران خان؟ جهیران که
ئیتر له راستیدا دلی نه ده هات دووباره ره تی بکاته وه،
به زهرده خه نه یه ک ره زایه تی خو ی نیشاندا و له گه ل جهواددا به ره و
مال به ریکه وت.

دهنگي پيکه نيني پووره بهدري و نه سرين جهيرانيان لهخه و بيدار
 کرد. سه پريکي کاترميره کهي پستي سهری کرد و به سه رسورمانیکي
 زوره و ميلي کاترميره که اوای نيشان دها، به لام هيشتا خو
 بهرينه دابوو، به خيراي جلي له بهر کرد و پاش داهيناني قزي چوو
 نهومي خواره وه. دايکي سه رقالي پيشوازي ميوانه کان بوو، جهيران
 به گالته وه گوتي: زور باشه دايه گيان، کاتيک خوشکه کهت ده بيني،
 نيت من له بير ده چم؟ بوچی منت لهخه و به تاگا نه هينا؟ هه موو
 روويان له ده تگه که کرد، نه و له پيشان جوانتر ده هاته بهرچاو. پاش
 ماچ و موچی په کتري به خير هاتني پووري و نه سرينی کرد و
 له ته نيشت دايکيه وه دانيشت. پوري سه پريکي خوشکه کهي کردو
 به گالته وه گوتي:

گوينگره خوشکه گيان، کچ نابي تاكو نيوه رو بنويت. به ياني
 ده چپته مالي ميگرد. نه و کات به لايه وه سهخت ده بي که زوو لهخه و
 ههستي، پاشان سه پريکي جهيراني کرد و گوتي:

وا نيه کچي خوم. نه گهر راستم نه گوتوه بيلى. جهيران که
 به قسه کهي پووري پيکه نيني ده هات، گوتي:

نا پووري گيان، داواي ليبوردن ده کهم، به لام کي ميگرد ده کات؟
 حهيف نيه نه و دايک و باوکه چاکه به جي بهيلين و بروين. من دوي
 شه و تا به ياني به تاگا بووم. نه وه بوو که درهنگ به تاگا هاتم. پووره

پڙهه ٿيئي ڪي عاشق

به دري نيگايه ڪي فيلبازانهي لڳرد و گوتي: نهی شهيتان... ناشي
وايبت!

هه موويان دهستيان به پيڪه نين ڪرد جگه لهجهيران ڪه
لهشهرمه زاريدا سوور هه لگه رابوو، هه موو نيگاکان روويان لهو
ڪردبوو. لهشهرماندا سهري شور ڪردهوه، به لام بيدهنگي به باش
نه زاني و كهوته بهرگريڪردن: پووري گيان تو بي و خودا زه حمهت
مه کيشه، نه م قسانه چيهه؟ ئيستا هه ركه سيڪ تا به ياني خه و نه چينه
چاوي كه ئيوه ده لين... بووه؟ نه مجاره شيان قاقاي پيڪه نين له جاري
پيشوو بهر زتر بوويهوه. نه قدس خانم ڪه ڪجهه ڪهي له ته تگزه دا
ده بيني، بو پيده تڪ ڪردني ڪومه له ڪه روشت بوئه وهي سينييه
چايه ڪه بيئييت.

پووره به دريش له گه ليدا چوه چيشته خانه كه وه. جهيران پاش
رويشتنن ئه وان، هه ناسه يه ڪي ئارامي هه لکيشا و رووي ڪرده
نه سرين و گوتي: واي له ده ست دايڪت. له خورا قسه بو خه لڪي
دروست ده کات. نه سرين ڪه تا نه و ساهه قسه يه ڪي نه ڪردبوو:
رووي تيڪردو گوتي: له خويهوه نه بوو، باشه نه و سوور بوونه وهيهت
له چي بوو؟ ئيستا ده لئي چي؟ هه ر هيچ نه بي درو له گه ل مندا مه ڪه.
جهيران ڪه چيدي نه يده تواني پيشاريته وه، زه رده خه نه يه ڪي بو
نه سرين ڪرد و بو ده رده دل ڪردن نه وي برده ژووره ڪهي خوي.

"سەرەتای خەم"

پاش نیوهرۆیه کی دووهەم مانگی پاییز بوو. جەیران خۆی ئامادە دەکرد بۆ ئەوەی بچیت بۆ کتێبخانە.

لەکاتی چوونە دەرەوهیدا دایکی پێی راگەیاندا کە لەکاتی گەرانهویدا میوه و شیرینی بکڕیت و لەلایەکی تریشەوه کەمیک زووتر لەروژان بگەریتەوه. جەیران رووی کردە دایکی و گوتی:

میوه مان هەیه، بۆچی وابڕیاره میوانمان بێت کە ئەو هەموو شتە ریکدەخە؟ دایکی گوتی: بەلی، مام و ئاموژنت بۆ ئیوارە دین بۆ ئێرە. تۆ هەولبده زووتر بگەریتەوه.

بەگوتنی ئەم قسەیه وهک بلیی ئاوێکی ساردیان بەسەردا کردی، ناوچاوی گرژ کرد و خواحافیزی لەدایکی کرد. خەمیک بەقورسای کێویک بەسەر شانیدا کەوتبوو. ئەو دەیزانی کە هاتنی مام و ئاموژنی بیهۆ نییه.

یەكسەرە لەدەستی باپیره رهحمهتی بێزار بوو و بەخۆی گوت: ئاخر باوه گەرە توچ کاریکت بەئایندهی منهوه ههبوو؟ بیری هینده

پہرت و شیواو بوو کہ نہیدہ زانی چون چوئی گہ یشتہ کتیبخانہ.
کتیبی "سولتانی عہ شق" ی لہ کتیبخانہ دہرہینا و خوئی
بہ خویند نہوہ یہوہ خہریک کرد. ئەو کتیبہ سہرگوزہ شتہی
"شہہریار" بوو. گہلیک خہمپنہر کہ دلی ہہموو خوینہریکی نازار
دہدا. شہہریاریک کہ لہ عہ شقدا شکستی خوار دبوو. شکستیک کہ
ببوہ ہوئی پشکوونی دوریک لہ سہدہ فی ناخیدا. جہیران گہ یشتبوہ
ئەو شوینہی کہ کاتیک شہہریار بہ ہوئی نہ خو شیبہوہ لہ نہ خو شخانہ
کہوتبوو، یارہ بیوہ فاکہی ئەو "سورہیا" دہہات بو سہردانی تاکوو
دلی شہہریار بدانہوہ و شہہریاریش لہوہ لامیدا ئەم شیعری
گوت:

ہاتی گیانم بہ قوربانن، بہ لام ئیستا بو چی؟
کہمن ئیستا لہ پی کہوتووم، بی وہفا بو چی؟
تو نہوشاتری و لہ پاش مہرگی سوہراب ہاتی؟
ئیتتر ناز لہ گہل لاوان بکہ، لہ گہل مندا بو چی؟

جہیران کچیکی ہہستیارو دلناسک بوو. ئەو پارچہ شیعری و
بابہتہی ئەمرو زور لہو دہچوو. ببوونہ ہوئی دلگہرانی ئەو. چاوہ
جوانہ کانی فرمیسک خوساند بوونی و بہدہتگی جہواد ہاتہوہ
سہر خوئی. کاتیک سہری ہہلبری، جہواد بہ سہر سورمانہوہ

◆ پینوہ ژنیکی عاشق ◆

له چاوه کانی ورد ده بوویه وه. روو به رووی دانیشیت و له روخساری
جهیران راما و بوی دهر کهوت که له شتیگ نیگه رانه. به هیواشی
کتیبه کهی له دست و هر گرت و سهیریکی بهرگی کتیبه کهی کرد و
وینهی شه هریار به جوانی له سهر بهر که که خوی دهنواند. جهواد
له سهره تاوه تا ناواخی کتیبه کهی خوینده وه و به هیواشی گوتی:

جهیران خان. بوچی شتیگ ده خوینیته وه که بیته هوی بیزاریت؟
له مهودوا هز ناکم گوله کم بزاکیت. جهیران که تا نه و کاته
بیدهنگی هه بزار دبوو، ناهیکی قوولی هه لکیشا و گوتی:

چاکهی خوتانه. من شایانی نه هم هه موو په سنانه نیم، به لام
به داخه وه ده بی بلیم نه و گوله خه ریکه هه لده وه رییت.
جهواد به سهر سورمانه وه پرسی:

بوچی چی بووه؟ شتیگ روویداوه؟ جهیران که ئیتر هه ستا بووه:
کتیبه کهی له دست و هر گرت و گوتی: له ریگادا هه موو شتیگت
پیده لیم. پاش دانانه وهی کتیبه که له چیگا کهی خوی، هه ردوو کیان
چوونه دهره وه.

جهواد که ئیتر لوقره ی له بهر برابوو، به پینداگرییه وه داوای لیگرد
تا کوو هه موو شتیگی بو روون بکاته وه. جهیران که تاقه تی گوتنی نه و
راستییه ی نه بوو، داوای له جهواد کرد که پینداگری نه کات، به لام
جهواد ده ستیبهرداری نه بوو و داوای روونکردنه وهی لیده کرد.

پاییز کزه‌بای خوئی هه‌لکردبوو. هه‌ردووکیان هه‌نگاویان به‌ره‌و
 ناینده‌یه‌کی نادیار هه‌لده‌گرت. جه‌یران ده‌ستی له‌گیرفانی
 بالاپۆشه‌که‌ی نابوو و له‌سه‌رخۆ هه‌نگاوی ده‌نا. بی وستی خوئی
 ده‌ستی به‌قسان کرد:

چه‌ند سالیك پيش ئیستا له‌شاری تاران و له‌ماتیکی ئاساییدا،
 کیژیک هاته‌ دنیاوه. ئەم کیژه‌ له‌به‌ر جوانییه‌که‌ی له‌دای هه‌موو
 که‌سیکدا جیی خوئی کرده‌وه. به‌تایبه‌تی باوه‌گه‌وره‌ی ئەم خیزانه، ئەو
 هه‌تا بو ساتیکیش نه‌یده‌توانی لێی دوور بکه‌وتیه‌وه. ئەو وای
 هه‌ستده‌کرد که هه‌میشه‌ زیندووه. هه‌تا بیری زه‌ماوه‌ندکردنی ئەم
 کچه‌ دیوانه‌و بیزاری ده‌کرد، تا ئەوه‌ بوو که بیریک به‌میشکیدا
 هات. بیریک که‌ چاوه‌روانی ئەوه‌ی لیده‌کرا ناینده‌ی ئەم کچه‌
 پرشنگذار بکات. تا ئەوه‌ بوو بو هه‌موانی ئاشکرا کرد و رای
 وه‌رگرتن و ئەوانیش هه‌موو له‌گه‌ل ئەو رایه‌یدا ته‌با بوون. که
 کچه‌که‌یان له‌کوری مامه‌که‌ی به‌منداڵی ماره‌ بېرن و بوون
 به‌ده‌ستگیرانی په‌کتری. ئەو کچه‌ به‌خت ره‌شه‌ که‌سیک نه‌بوو جگه‌
 له‌من. جه‌واد که‌ به‌وردی گوئی بو قسه‌کانی جه‌یران شل کردبوو،
 ره‌نگ له‌روخساریدا په‌ری. به‌ئاسته‌م تفی ناو ده‌می قووت دایه‌وه و
 به‌ره‌و رووی جه‌یران وه‌ستا. له‌کاتیکدا که‌ چاوه‌کانی حاله‌تیکی
 تاییه‌تیان به‌خۆوه‌ گرتبوو، به‌منجه‌ منج گوتی:

◆ پیوه ژئیکې عاشق ◆

تو که ... تو که په سهندی ناکه، تو منت خوش دهوی، ئیمه...
ئیمه دهمانه ویت پیکه وه زه ماوهند بکه ین جهیران، مه گهر وا نییه؟
دهی قسه بکه، شتیک بلی. جهواد که وه ک شیت لیها تبوو،
زهرده خنه یه کی ته وساوی کرد و گوتی:

ناشی تهوت خوش بوی، وایه؟ خوشت دهوی؟ چاوه کاریگهره کانی
تهو پر بوون له فرمیسک، چاوی له چاوه کانی بری و به دهسته پاچه یی
گوتی: نهی من چی؟ به بوچوونی تو عه شقی من بی به هایه، تهو دله
داماوهی من چ گونا هیکی کرده: چی وه لام بده مه وه، بلیم هه موو
ئاده میزاده کان بی وه فان. بلیم تهنها مه جنون نه بوو که له عه شقی
له یلیدا دیوانه بوو. فه رهاد نه بوو که له عه شقی شیرین کیوی
بیستونی داتاشی، که سیکی تریش هه یه که منم. عه شقی تو، تو له
بناغه وه وردت کردم، باوه بکه زور به لامه وه نهسته مه.

جهیران که تا تهو ساته به زه حمهت دانی به خویدا گرتبوو، توانای
په رت بوو، دهستی به گریات کرد. له نیو گریاندا گوتی: جهواد تو
به هه لهدا چووی. باوه بکه خوشم دهوی، هه قم پی بده، پاشان
دهستی به قسان کرد، تا تهو شوینهی که جهواد به چه په ساوی به نیگا
رینمونی ده کرد.

کاتیک که یشته وه ماله وه، ئیتر شهو داهاتبوو، له نیوان ریگادا
بارانیکې توند دایکردبوو، وه ک بلی ئاسمانیش دلی گیراوه و توند
بوو. کاتیک دهر گاکه ی کرده وه ون چووه هه وشه که وه، له شهوقی

گلۆپه كان تیگه یشت که میوانیان هاتوه: بی ویستی خوی گریانی دههات، رووی بهره و ناسمان بلند کرد بو ئهوهی باران روخساری بشواتهوه. بهلام فرمیسه کانی ئه و له باران بههیزتر بوون و گهرمی فرمیسه کانی ساردی بارانه کهی کال کردبووه. له نیواری ههوزه کهدا چیچکهی کرد و ئاوئیکه بهروخساریدا کرد. ئه و ههستی ده کرد چاوه کانی بهتهواوی سوور هه لگه راون، چونکه کزه کزیان لیوه دههات، به ناچاری چووه ژووره وه، هه موو له ههوله کهدا دانیشتبوون. جهیران بو ئهوهی بجینه ژووره کهی خوی که له نهومی سه ره وه بوو، ده بوو له ههوله که تیپه ری و ئه مهش کاریکی دژوار بوو. هه موو سه رقالی گفتوگو بوون، هه تا دهنگی سپهریش دههات. به دهنگی پیوه دانی ده رگاکه دهنگه کان خاموش بوون. جهیران کاتی که تیگه یشت که بیان زانیوه، خوی جهم و جوړ کرد و پیلأوه کانی له پیی داکنند و ناسوده بوو، دایکی بهدوای داهاات و له سه رتا پای راما. به سه رسورمانه وه گوئی:

چی بوه کچم؟ بوچی جله کانت ته ره بووه، چه ناکه ی جهیرانی گرت و به هیواشی به ره و لای خوی وه ری گیرا بو ئه وهی کهس دهنگی نه بیستی، گوئی:

بوچی چاوه کانت سوور بوون؟ باشه پیمگوئی، میوانمان هاتوون. برۆ سه ره وه جله کانت بگور، به په له وه ره خواره وه. هه موو چاوه روان.

پینوئرتیکلی عاشق

لهوهی که هیچ کهسیک لهمالدا لهبیری ئهودا نهبوو، دللی تهنگ
بوو، هر به کهو بیری لای خوی بوو. باوک بو ئهوهی په یوهندی
له گهل براهیدا باستر بیت، دایک بو ئهوهی له بهرامبهر خه لکیدا
خوی بهزاوا پزیشکه که یه وه هه لیکیشی. به خوی گوت، که وایه من له
نیوانه دا چ کاره م؟ بوچی کهسیک پرسیار له من ناکات، بوچی پیم
نالین ئایا من خوشم دهوی یان نه؟ به دامه زراوی له سه ر جیگا که ی
خوی راوه ستا و به لینی به خوی دا که ئه مشه و هه مووشتیک یه کلای
بکاته وه، به ره و هو له که هه نگاوی ناو به بی شه رمی زانی که بی
ئه حواله پرسین بجیته نهومی سه ره وه. له بهر ئه وه به خیر هاتنیکی
ساردوسری کردن و به په له چووه سه ره وه.

له ژووره کهیدا هه لکور ما بوو، له نیو ده ریای خه یال و ئه ندیشه دا
نقوم بیوو. کاتیک دایکی چووه ژوره وه، به یینی ئه م دیمه نه
له ته نیشته کچه که یه وه دانیشته و ده ستی خسته سه رشانی، جه یران
که چاوه کانی پر بیون له فرمیستک سه ری نا به سینگی دایکییه وه و به
نارامی ده گریاو گوتی:

دایه، بریا منت نه بوایه، بریا هر له وکاته دا بمرد بام، دایه
توبی و خودا یارمه تیم بده! من به م زه ماوه نده نارازیم، هیچ
په یوه ندیه کم به سپهره وه نییه. سه ره نجامی ئه م زه ماوه نده م لا
ناشکرایه. دایکی که گوئی له قسه ی کچه که ی بوو هه ستی به ناخیشی

◆ پیتوه ژئیکي عاشق ◆

ده کرد، زانی که خوشه ویستیکی تری ههیه. رویکرده جهیران و
گوتی:

کچی خۆم، نازیزه کهم، دهزانم چی دهلییت؛ بهلام ده بییت دان
به خۆتدا بگریت، خۆ نهوان نه مشه و ناتبهن؛ هینده نازاری خۆت
مهده، چاوه کانت بوون به گۆمی خوین؛ نیستا ههر که سیک بتیینیت
تیده گات چ له گۆری دایه. بچۆ ئاویک به روخسارتدا بکه، دوا جار
بزانین چی روو ده دات. ههستایه وه بپروات، کاتییک ده رگاکه ی
کرده وه، به پارانه وه وه گوتی: کچی خۆم ههر هیچ نه بی له بهر من و
باوکت وه ره خواره وه. تکات لیده کهم... ده رگاکه ی داخست و
رویشت.

جهیران کاتییک سهیری ئاوینه که ی کرد، چاوه ره شه کانی جوانتر
ببوون، خه م رووخساری جوانتر کرد بوو، له ئاوینه که دا چاوی برییه
چاوه کانی خۆی و گوتی: چیه ئه گهر عاشقی جهواد نه بوایه ی، له وانه
بوو له بهر پاره و ناوبانگی سپهر ملت بو ئه م زه ماوه نده بدایه.
له و کاته دا رووخساری به ریئی جهواد ی هینایه پیش چاوی. عه شقی
پیرۆزی ئه و پاک و بی له که بوو، ئه و که سه ی که به و زه ماوه نده ی
جهیران دل ی ده شکا، به یاد کردنه وه ی جهواد دلۆپیک فرمیسک
له چاوه کانی بریسکایه وه و به ره و سه ر روومه تی ملی نا.

به بوچوونی خوئی ئەو دلۆپه ئەسرینه له دلیهوه سه رچاوهی گرتبوو،
چونکه نازاریکی سهختی له ئەه ودا ههست پیده کرد. به ئارامی به خوئی
گوت:

ناخر ئەم دله مولکی تهنها کهسیکه، چون چوونی ده توانم جگه
له جهواد کهسیکی تری تیدا جی بکه مه وه، له سههر کورسییه کهی
بهردهم ئاوینه که دانیشته و سههری خسته سههر میزه که بو ئەوهی
فرمیسه کانی به مه یلی خویان ری بکه ن.

جهیران له قادرمه کان هاته خواره وه، سپهر به بینینی ئەو گوئیک
له باخچه کهیدا شکوفه ی کردو که میک جموجولی کرد و لووتبه رزانه
سههری بهرز کرده وه. ئەو خوشه ویستییه کی زوری بو ئاموزا کهی
هه بوو و هه میسه وای به خه یالدا ده هات که جهیرانیشت له بهرامبه ردا
ئهو ی خوش ده ویت و ئەو بیر کردنه وه یه ی له بریاره کانیدا رهنگی
ده دایه وه.

جهیران پاش سلوو کردن له گه ل مام و ماموژنیدا ئەحوالپرسی
کردو پاشان له ته نیشت دایکیه وه دانیشته و هیچ سههیریکی سپهری
نه کرد. ئاماده بو ان ئەو کرداره ی ئەویان گه رانده وه بو شه رمی
کیژانه ی ئەو و به هه ندیان وه رنه گرت. به لام سپهر که میک له و
رهفتاره ی نیگه ران بوو. هه مووان چاویان له سههر جهیران بوو. وه ک
بلی هه موو چاوه ری بوون که ئەو ده ست پیبکات. به لام جهیران
هیچی نه گوت. دایکی بو ئەوه ی که بوچوونه کان به ئاقاریکی که دا

ببات و بيگورې، داواي له جهيران کرد که ميوه بو ميوانه کان ببات،
 جهيرانپش به بيتاقه تيبه وه بو به شينه وه ميوه له جيگا که ي خوې
 ههستا. مامه و ماموژني به تير وانينکي تايبه تيبه وه له بوو کي تاينده يان
 ورد ده بوونه وه. له وه ي که جهيران تا نه و راده يه جوان و دلگيره،
 پياندا هه لده دا و به گوڼي يه کترياندا ده چه پاند به جوړيک که
 ناماده بوان گوڼيستي نه بوون. به لام روخساري باو کي له توره پيدا
 رهش دا گير سا بوو. له وه ي که جهيران به و جوړه له گه ل سپهدا
 روو به روو ببويه وه، بيزار بوو و سهري ده سورما. کاتيک به رامبه ر
 سپهر وهستا تا کوو ميوه ي پي بدات، نه و به نيگايه کي کرپارانه
 له سهر تاپاي جهيران ورد بوويه وه و چاوي پيدا گيرا. به بوچووني نه و،
 جهيران هيچ که موکوړيه کي نه بوو، روخساري پاک و بيگهر د، دوو
 بروي شمشيري، چاوانيکي گه وره و گهش، ليوه کاني وه ک په ره ي
 گول، ناسک و به بزه بوون. له کاتيکدا که له جواني جهيراندا نوم
 بوو، تازه يادي هاته وه که ده بيت ميوه هه لنگريت، کاتي
 سوپاسکردن دووباره له جهيران راماو له چاوه کانيدا جگه له رق و
 بيزاري هيچي تری نه بيني و هه ر نه وه بووه هوې نيگه راني نه و. تا
 نه و کاته نه و کيزه وشه يه کي له گه لدا نه گوڼبوو. ههستا له سهر ميږي
 نانخواردن ويستي سهري قسه ي له گه لدا بکاته وه، به لام له گه ل گوڼ
 نه گرتني جهيراندا روو به روو بوويه وه. به لام به هوې نه و
 خو شه ويستيه يه وه که بو جهيراني هه بوو، هيچي له بهر چاوه نه گرت.

پاش ناخواردن تازه سہری قسہ کرابوو پتوہ. ناموژنی بہ سپہری
 کوریدای ہلدہ گوت. جہیرانیش تورہ ببوو لہدلی خویدا دہیگوت:
 وک بلیی من ئەم کورہ ناسم، ئەو قسانہ لہلای کەسیکدا بکە
 کە نہیناسیت، نەک لای من کە لہ گەل ئەودا گہورہ بووم. بہ کورتی
 وک ہموو دایکیک کە کورہ کانیاں ہلدہ کیشن، لہبارہی ئیش و
 کاریہوہ، خویند نہوہ، سود و دەستکەوتی زور، مال و ئوتومبیل و
 ہموو ئەو شتانہی کە سپہر ہیبوو، بەلام جہیران دلی لہ شوینیکی
 تردا بوو. ئەو لہبیری جہواددا بوو. جہوادیک کە دہبوو لہو جیگایہی
 سپہردا دانیشتبا. بەلام بەداخہوہ کە ئارہ زووی جہیران نہہاتہ دی.
 باوکی سپہر کە تا ئەو کاتہ بیدەنگ بوو، بو پشتر استکردنہوہی
 ہاوسەرہ کەہی گوتی: کورہ کەم ئیتر خویندنی تہواو بووہ و سائیکی تر
 دکتوریکہ بہتہواوی مانا. ہاتبووین بو ئەوہی ئەگەر خودا بیہویت
 دەستی ئەم دوو لاوہ لہدەستی یەک بنین. تاکو سوننہتی خودا و
 پیغمبەرہ کەہی بەجی بنین و ئەم دوو گەنجہ مائیک بو خویمان
 دروست بکەن، ہەر وک سپہر گیان، جہیرانی زور خوشدہوی،
 ہیوادارم کە لہژیاندا بہختہوہری بکات. وانییہ کورم!
 ئەمجارہ نوبہی سپہر بوو، دەستی بہقسان کرد: بەلی باوکہ
 گیان. ہموو ہەولئ من ئەوہیہ کە ناموزاکەم بہختہوہر بکەم و
 ژیانیکی ناسودہ و خوشی بو فہراہەم بکەم. جہیران گویی لہہموو
 ئەو قسانہ گرتبوو، ئاہیکی ہلکیشا و لہدلی خویدا گوتی:

خودایه، ئەوانه هه‌موو له‌بارهی ماده‌وه د‌ه‌دوین. که‌واته هه‌ستیان له‌کوپییه؟ هه‌ستی مرویی و عه‌شق و ئەوین له‌کویدا هه‌یه؟ یان هه‌رگیز خۆشه‌ویستییه‌ک بونی نییه؟ ئاخیکى هه‌لکیشا و گوټی: جه‌واد ئەم قسانه‌ی به‌ره‌و رووی من نه‌کرد، ئەو له‌بارهی عه‌شق و خۆشه‌ویستی و په‌یوه‌ندییه‌وه د‌ه‌دوا و ده‌یگوت، ناتوانم ژیانیکى ئاوات بو‌ دروست بکه‌م، به‌لام هه‌موو عه‌شقه‌ق و خۆشه‌ویستیم پێشکەش ده‌که‌م. ژیانمت له‌پیناودا به‌خت ده‌که‌م. ئەم قسانه‌ زیاتر جینگای په‌سه‌ندی جه‌یران بوو تا قسه‌کانی سپهر. له‌و بیرکردنه‌وه‌دا بوو که‌ ئاموژنی گوټی:

باشه‌ ئازیزم، ئە‌گەر پیتخۆشه‌ به‌ته‌نبا له‌گه‌ل سپه‌ردا گه‌توگو‌ بکه‌یت، ئیمه‌ قسه‌یه‌که‌مان نییه‌. جه‌یران به‌توندی له‌جینگاکه‌ی هه‌ستایه‌وه و گوټی: نه‌ئاموژن پێویست به‌قسه‌کردن ناکات، چونکه‌ هه‌موو قسه‌یه‌که‌ که‌راوه و هه‌یچیک نه‌ماوه‌ته‌وه که‌ من بیلیم. ماموژنی له‌قسه‌که‌ی جه‌یران بێزار بوو و گوټی:

کچی خۆم بوچی نیگه‌ران بوویت، ئیمه‌ شتیکی وامان نه‌گوتوه، ئە‌بیټ پر به‌دل هه‌ز بکه‌یت له‌گه‌ل سپه‌ردا قسه‌ بکه‌یت و رووی بو‌ لایه‌کی تر وه‌رگیرا. جه‌یران چونکه‌ کاره‌که‌ی تیکدا‌بوو، داوا‌ی لیبوردنی کرد و گوټی:

سه‌رم ژان ده‌کات و پێویستم به‌پشوو هه‌یه و به‌خیرایی چوو‌ه ژوو‌ره‌که‌ی خۆی و ده‌رگای له‌خۆی داخست تا که‌میک له‌و بارودۆخه‌

◆ پینوئینکی عاشق ◆

نازاراویه دهر باز بیټ. دایک و باوکی جهیران به نیگه رانیسه وه داوای
لیبوردنیان له میوانه کان کرد. سپهر شکابوو، بو ئه وهی که که سایه تی
زیاتر بریندار نه بیټ، به خیرای گوتی: نه، نیگه ران مه بن، ئه مانه
هموو هه لچونی کاتین، ماوه یه کی تر نارام ده بیټه وه.

دایکی بو سه ره وه جو له یه کی به بروکانی کرد و به ناز و
لوتبه رزیبه وه گوتی: هه رچه نده که هه لیشچوو بیټ، نه ده بوو بی
شه رمانه ئیمه ی به جی به یشتبا. به بوچوونی من شتیگ له گوژ پدایه که
ئیمه لی بی ناگاین.

ئه قدس خانم هاته ناو قسه کانیه وه و گوتی: نه، نه، ئیوه خوټان
ناره حهت مه کهن. وا هه ست ده کم جهیران سه رمای بوو بیټ،
چوتکه کاتیک له کتیبخانه گه رایه وه، بارانیکی زور لی دابوو.

ئاغا مه نوچیهری باوکی جهیران چه قوت لیدابا، خوینی لی
نه ده هات، به بیده نگی دانیشنبوو و ورته ی له دم دهر نه ده هات، مامه
ئیحسان هه ستایه وه و گوتی:

خانمه کان خوټان ناره حهت مه کهن، هموو قسه یه ک کراوه، ته نها
وه لامی جهیران ماوه ته وه. ئه ویش به زووی ئاشکرا ده بیټ.
مه نوچیهر ئیمه له وه زیاتر بیزارت ناکه ین. ببوره ئه گه ر ناره حه تمان
کرد بن.

باش مائناوایی میوانه کان رویشتن و ئه و شه وه به هه ر جوژیک بوو
له جهیران تیبه ری. به یانی باوکی پیش ئه وه ی بجیته سه ر کار،

شهریکې گه وره ی بهر یا کرد و هموو سهر کوته کردنه کانی،
نه قدس خانمی بیچاره بیستی.

دایکیک که سالانیک رهنجی کیشابوو، ئیستا نه نجامه کھی شهر و
نازاوه بوو. جهیران له ترسی باوکی له ژووره کھی نه هاته دهره وه
تا کوو نهو چوو بو سهر کار.

دایکی هاته ژووره کھی جهیران، له خه و بیرداری بکاته وه و
نه یده زانی که دهنگه دهنگی نهوان چهند کاتر میریکه نهوی به ناگا
هیناوه. به لام جهیران به سهر خوی نه هینا.

جهیران: سلوو دایکه گیان، به یانیت باش.

دایکی: سلوو کچی خوم، ههسته نانه کهت بخو، کارمان زوره.

نهویش به بیناقه تی که سهرچاوه کھی ماندویتی دوینی شهو و
شهری یه کهم به یانی باوکی بوو، له سهر ته ختی خه وه کھی
ههستایه وه، هموو شتیک له سهر میزی نانخواردن ناماده بوو، به لام
نهو ئیشتیای خواردنی نه بوو، ههر بویه میزه کھی به جینیشت و
سهرقالی کاری روژانه بوو. هیشتا کاتر میریک له روژ تینه په ربوو که
زهنگی ته له فون لییدا. جهیران ته له فونه کھی هه لگرت. نه سرین
ته له فونی کردبوو، بیگومان له سهر داوای جهواد. نهو خوی
نه یده توانی په یوه ندی پیوه بکات، چونکه جهیران تی گه یاندبوو که
نه گهر باوکم لهم باسه ناگادار بییت، روژی روناکم لیده کاته
شهوه زهنگ.

پینوئینکی عاشق

نەسرین گوتی: چی بوە جەیران؟ دەتگت وە ک جاران نییە،
نیگەرانی؟ جەیران کە دەیویست لەسەر کورسییە کە داڤنیشی،
بە ییزارییە وە گوتی: شتیەک نییە. مالی سپەر هاتبوون بو داخواری و
ئەمپروش ئاسمانی ماله کەمان هەواریکی توندی هەیه و کەمیکیش
باراناوییە. نەسرین لەتە لەفۆنە کەووە دیار بوو زۆر تورپەیه. بەتوندی
گوتی:

ئەگەر من لەجیی سپەر بوومایە، دەرویشتم و ئاورم لەپاشی خۆم
نەدەدایەو، ئەو چ جۆرە مرۆفیکە، دەلیی ئافرەت قاتی بوو.
جەیران گوتی: ئەو شیان بلی، خوشی دەزانی کە خوشم ناوی. بەو
حاله شەو دەستبەردار ناییت، ئیستا وا هەستدە کەم چاوەروانی
وەلام بن،

نەسرین گوتی: باشە جەیران، تۆ چی دەلیی، ئا یان نا؟
جەیران ناھیکی قوولی هەلکینشا و گوتی: ئاشکرایە کە نا، کاتیەک
کە من هیچ هەستیەکم بەرامبەری نەبیت، ئیتر چۆن بتوانم لەگەڵیدا
بژیم.

نەسرین گوتی: ئەم بەیانییە زوو جەواد تە لەفۆنی کرد، زۆر
خەمبار بوو.

— ئەم دەتگوباسەت بەویش گوت؟

— ناخر زۆر نیگەرانی بوو. جەیران گوناھە، ئەو بەراستی عاشقی
تۆیە. خۆ گوناھبار نییە.

له گهل دابارینی فرمیسکدا جهیران گوتی: نهسرین، سویند به خوا
 پیتاوانم. حالی من له جهواد باستر نییه. نه گهر باو کم بزانیټ من و
 جهواد یه کترمان خوشدهوټ، دهمکوژټټ. ههرچهنده له مردن
 ناترسم، بهلام نامهوی له پپیش که سوکارو باو کمدا به بی شهرمی
 دهر بکهوم. خوټ دهزانی، ئابروو... حهیا و ئابرووی کچیک له ژیانی
 به نرختره. بیگومان من تاوانیکم نه کردوو: عه شق شتیکه که
 خوداوه ند له دلی ههموو مروټیکدا دروستی کردوه و ههموو مروټیک
 مافی خوټه تی عاشق بیټ، ته نها له بهختی من و جهوادا ده بیټ
 وه ک لهیل و مه جنون له یه کتری دوور بین و به دهردی دوور بیه وه
 بسوتیین. نهو قسانه ی به ناه و هه نسکه وه ده کردو فرمیسکی
 هه لده رشت. نه سرینیش به راستی بو حالی تم دوو لاه به داخ بوو.
 تم دوانه یه کترین به پاکی و عاشقانه خوش دهویست، بهلام
 نه لټهټ روژگار قه دهریکی تری بو تم دوو لاه دیاری کردبوو.
 نهسرین به نیکه رانییه وه گوتی:

جهیران، خوټ دلته تک مه که، نه مروټ پاش نیوه روټ وه ره بو مالی
 نیمه و ته له فون له گهل جهوادا بکه و خوټ ههموو شتیکی بو روون
 بکه ره وه. به بوچوونی من نهو مافی خوټه تی که راستییه که ی بزانیټ،
 جهیران په سندی کردو پاش مالئاوایی ته له فونه که ی داخسته وه.
 نیوه روټی نهو روژه باوکی هاته وه مال، قسه ی له گهل دایکی و
 جهیراندا نه کرد، ئاشکرا بوو که نیگه رانه. کاتییک نانی خوارد چوو بو

ژووره کهی بو ئه وهی بنویت. جهیران چووه لای دایکی و پیی گوتی:
دایه مؤلهتم دهدهیت بچم بو مالی پوورم، ئاخړ پهیمانم به نه سرین
داوه. دایکی به نارامی گوتی: نه کچی خوّم باوکت بزانیّت توږه
دهیّت، جهیران گوتی:

مانای چی دایه، روشتن بو مالی پوور خو توږه بوونی ناوی.
کاتزمیریک لهوی ده بم و زوو ده گهریمه وه، دایکی به ناچاری په سندی
کرد. جهیران خوئی گوږی و له مال چووه دهره وه.

کاتیک گه شته بهر دهر گای مالی پووری، دلّه خور په یه کی ناوازه
هه بوو. کاتیک زهنگی دهر گای لیدا، نه سرین دهر گاکه کی کرده وه،
پاش نه حوالپرسی چووه ژووره وه، پووری له مال نه بوو، نه سرین
له گهل خوشکه بچوکه کهیدا له مال هوه به ته نها بوون. نه سرین پرسى:
دهنگوباسی مال هوه تان چیه؟ باوکت توږه نه بوو؟ جهیران گوتی:
وه ک هه همیشه، پاش داخوازییه که تیر یه ک وشه ی له گه لماندا
نه گوتوه هه تا له گهل دایکیشم، نه سرین دووباره پرسى:

— بوچی، نه و چی دهلی؟

جهیران که گوئی له قسه ی نه و گرتبوو، به خه مبارییه وه گوتی:
قسه ی راست و دروستی نه وه یه که من له گهل کوری مامه که صدا
زه ماوه ند بکم و به بوچوونی نه و له گه لیدا خوشبهخت ده بم، به لام
من به و جوړه بیر ناکه مه وه، لای من ناوبانگ و سهروهت و سامان
بهختیاری بو مروّقه دهسته بهر ناکه ن. ده زانم سپهر پاره داره، ناوبانگی

هه يه، تهووش دهزانم که ته گهر له گهل تهودا زه ماوه ند بکه م
له لايه ني مالمه وه هيج که موکورپيه کم ناييت. به لام نه سرين؛ ژيان
هر ته وه نييه. ناخر ده نييت توستا ليکيش هه ست و عه شق و
په يوه نديش له ژياندا هه بي، به لام به داخه وه من تهوم خووش ناويت،
چونکه تهو شته ي که من به دوايدا ويلم له سپردا نه مينيوه ته وه.
هر له وسانه دا بوو که زه تگی ته له فون به دهنگ هات و نه سرين
ته له فونه که ي هه لگرت. جهواد بوو؛ چونکه نه سرين پيشتر به وي
گوتبوو که پاش نيوه رو جهيران دييت بو مالميان و تهو پيش دلي
توقره ي نه گرتبوو زه تگی ليدا بوو.

ده ردي عه شق ده رديکي سه خته؛ تهو پيش ته نها عاشقيکي
راسته قينه هه ستی پي ده کات و به س. ژيانکردن له دووري
مه عشوقه وه بو عاشق گه ليک دژواره، به لام له ناچاريدا نارام
ده گري، ههروه ک که سپيک که له بي ناويدا ماوه ته وه و ناچاره که
تينويه تي قه بول بکات به هيوای ته وه ي که قومیک ناو بخواته وه.
جهيران زانی جهواده و روخساری گه شايه وه. نه سرين گوتی:

ته وه جهواده، قسه ي له گهل ده که يت؟ جهيران بي چه ندوچوون
ته له فونه که ي هه لگرت. بيستنی دهنگی دوو عاشق بو هر دوو کيان
خوشحالييه، هه تا بارسته يه ک يان وشه يه کيش ييت. يانی
هه والپرسيني يه کدی؛ جهواد پرسى:

پیتوه ژنیکی عاشق

جهیران خان، دهنگ و باس چیه، له دوینی شهوهوه زور نیگه ران
و دلته نگم، بهلام چیم له دست دهات، نه ده بوو ته له فونیش بکم،
باشه خوټ بوم باس بکه.

جهیران گوتی: چی له باره ی خو مه وه بلیم، له کاتیکدا که چاره نوسم
بهو جوړه نییه که خو م ده مه ویت. من ته گهر له گهل سپردا
زما وند بکم ژیانیکي سارد و سرو بی گیانم ده بیټ.

جهواد ناهیکی له قولایی ناخیه وه هه لکیشا و گوتی: تو راست
ده لئی، خدا وند هه ر چی بوی، ده بیټ هیوامان به وه بیټ. له وانه یه
خودا یارمه تیمان بداو بیینه هاوسه ری یه کتری.

ته وه هیوا یه ک بوو که جهواد به جهیرانی ددها. ته ویش ئومیده وار
بهو قسانه گوتی:

تو زور به هیوا یټ، بریا له دلی منیشدا که میک له و ئومیده بوونی
ده بوو. ترسیکی زور له ناخی مندا یه. خه م ده یه ویت له ناوم ببات،
بهلام ته وه بزانه هیچ کاتیک له یادت ناکه م، هیچ کاتیک.

جهیران نه یزانی که دلوییک فرمیستک له چاوی جهواد وه جاری
بوو به ره و سه ر رومه تی خزی و پاشانیش سویری فرمیستکی له سه ر
لیوه کانی خو ی هه ست پیکرد. کاتیک جهواد له ته له فونه که دا گویی
له دهنگی بهرام به ره که ی نه بوو، تیگه یشت که چند خوله کیکه
ته له فون پچراوه. جهواد به دوا ی ده فته ری یاداشته که یدا گهرا، ته و

دہفتہره هاو دهمی تہنہاییہ کانی ئەو بوو، لە کاتی کدا کہ دلی لیوانلیو بوو لەغەم، بەم شیوہیہ دەستی بەنوسین کرد.

ئای، جەیرانە کەم چۆنچۆنی لیت جیا بێمەوہ. لە کاتی کدا کہ دلمت داگیر کردووہ. ژیان بی تو دژوارە، بەلام ئەگەر تو بتەوینت لەدلی خۆتدا دەرم بھیننی و دوورم بخەیتەوہ! بەلام من چیت لیبکەم، تۆیەک کہ هیچ کاتیک لەدلی مندا دەرناییت، ئەگەر مەرک بەدەستی خۆم بوایە، ھەرکات ئارەزووت بکردایە، خۆم لەبەرپیتدا دەکرد بەقوربانی. بەلام بەداخوہ ئەوہش لەمن ناوہشییتەوہ. ئەی خودایە، ئەی خودا، تۆ پیم بلی چی بکەم. دووری دلدارە کەم گەلیک سەختەو بەدەستپینانیشی سەختترە. ھەر خۆت عاشقی ئەوت لەدلی مندا رواند و ھەر خۆشت چارە بکە. ئەوانە قسەگەلیک بوون کہ جەواد لەدەفتەرە کەیدا نوسی و لەنارەحەتیدا بەکول دەگریا.

جەیران کاتیک گەیشتەوہ مال، باوکی لەخەو بەئاکا ھاتبوو و سەرقالی چا خواردنەوہ بوو، ئەو باوکی زور خۆش دەویست، بەلام بەپێچەوانەوہ، خواستی جەیران بەلای کەسەوہ گرتک نەبوو. جەیران بەرەو لای باوکی چوو لەسەر خۆ سلادی لەباوکی کرد، ئەویش پاش وەلامدانەوہی سلادە کەی پرسی:

لەکوێ بووی؟ جەیران تیا ماوو، نەیدەزانی چی بلیت، بەلام دایکی لەمەتبەخ گەرایەوہ و گەیشتە ھانای، بەخیرایی کوتی:

پټوه ژنيکي عاشق

جهيرانم نارد بو مالي پووزي بو کاريک، پاش روښتنی جهيران

باوکی پرسى:

بهراستی پيمى بلې وهلامى جهيران چى بوو: وهلامى يه کجاری

داوهتهوه يان نه؟ براژنم تهلهفونى نه کردوه؟

نه قدس خانم به بيزاريهوه گوتى: نه وهلامم له کچه کم

وهرگرتوه و نه براژنیش تهلهفونى کردوه. لهو باره يهوه ده بښت

بزانيت که دوو - سى روژيک دريژه ده کيشى. باوکی که ورده

ورده خهريک بوو توره ده بوو، گوتى:

نه گهر چهندين روژ دريژه بکيشى و بگره چهندين ساليش،

جهيران بووکی برامه و ته واو. نه مه بخه قولى مستهوه.

نه قدس خانم يېچاره بڼدهنگ بوو، بهلام پاش چهند ساتيک

گوتى: پياوه که گوى بگره، توبى و خوا نه م کچه نازار مه ده، سويند

بهخودا نه نجامه کهى باش نابيت، تائيس تاچ که سيک به زور

زه ماوه ندى کردوه و به خته وهر بوه که جهيرانيش وه کو نه و

به خته وهر بښت. سپهر هم پاره داره و هم ژيانى له باره، ده توانيت

له گهل هر کچيکي که دا زه ماوه ندى بکات. نه کچه کهى تو ره نج ده با

و نه که سايه تيمان له بهين ده چى. باوکی چونکه نه خوښى دلى هه بوو

هر که ناره حهت ده بوو، رهنگى ده پهرى و ئيستاش رهنگه

په ربوه کهى نيشانهى نيگه رانى بوو.

باوڪي گوتی: ٽاخر ڙنه ڪه، ٻوڇي ٿيڻا گهيت، ٻو بيرڪ لهمني
 بهدبه ختیش ناکه پتهوه، ٿيمه سالانیک پيش ٿيستا برپارمانداوه.
 قسهی ٿه مرؤ و سبهی نیبه؛ خوالخوشبووی باوڪم ٿه مانی ڪرده
 ناوڪه پرهي به ڪدی. ٿيستا ٿه م خانمه هه ربه م ٿاسانیبه هه موو ٿه مانه
 پيشیل ده کات و دهلی نامه ویٽ؛ واده زانیٽ به ٿاره زووی خو به تی،
 من باوڪي ٿهوم، ده مه ویٽ به زمانی خوش رازی بیٽ؛ ٿه گهر نه بوو
 به ڪوته ڪ، ٿه وه بهدبه خته ده بیٽ چهنده له جه پیران بپار پتهوه و
 له به رده میدا به چو ڪدا بیٽ، هه موو شٽیک سنوری خو هی هیه، خو
 ٿاوانا بیٽ، یانی چی؟

جه پیران له ٿووره ڪهی خویدا گوئی له ده نکه ده نگیان بوو، له و قسانه
 تووره بوو به خووی گوت: خودایه چی بکه م؛ ٽاخر ٿه مهش نایته ڙیان،
 هه موو روڙیک مشٽ ومپر؛ هه موو روڙیک شهر، ٿه ویش له به رمن،
 بریا کور بوایه م و ٿه م مالهم به جیپیشٽباو بروشٽمايه بو شوینیڪ ڪه
 پی هیچ مروقیکی پی نه گه یشٽایه، ٽاخر تاکهی ده بیٽ ڪچ وه ڪ ڪالا
 مامه لهی پیوه بکریٽ و گوی به بوچوونی خووی نه دن. بیچاره هیستا
 چاوی به ڙیان هه لئه هیناوه ده سٽنیشان ده ڪری ٿه ویش بو ڪه سیڪ ڪه
 له وانه یه هیچ کاتیڪ پیکه وه نه گونجین و ڙیانیان بگورنیٽ
 بهدوڙهه. ٽاخر به چ نرخیڪ. ٿه لی هه ر بیریشیان چوٽه وه ڪه خوشیان
 روڙیک عاشق و مه عشوق بوون و ٿه دوو بنه مالیه له سه ر
 هاوسه ریتی ٿه مانه چهنده به زم و شهره ڪوته کیان ڪردووه.

هاوسهر، خو به زور نيبه، باوكم ههړخوې به مهرامى بگات ئيتر گوى
به ويستى كهس نادات، نه گهر نهو خوې به عشقه كهى نه گه يشتبا
له وانه بوو ئيستا به دلى منى بزانيايه.

دايكى به تور هيبه وه گوتى:

ئىستا عشق بوو ته ويردى سهر زمانى هه موو كه سيك، ههر
مندالېك هه لده ستى له باره ي عشقه وه ده دويت، سه رده مه كه زور
گوراوه، ئيمه له ترسى باوك ودايكمان ناويشمان نه ده خوارده وه،
ئىستا مندالان به سهر دايك و باوكياندا ده قيرزين، چه يران به ره و لاي
دايكى هات و ده سته كانى له نيو ده ستى خوې ناو گوتى:

دايه گيان، خودا بمكات به فيداتان، من كهى به سه رتاندا
قيرزان دوومه، كهى بى نه ده بيم كردووه، من هه موو هه وليكم بو
رازيكردنى ئيوه يه و به پارانه وه گوتى: ئيتر چى بكه م، يانى مافم نيبه
هاوسه رى تاينده م هه لېزيرم، وايه دايه؟ ده ستى دايكى به ردا و چوو
بو لاي په نجه رى مه تبه خه كه و چاوى له حه وشه كه برى، سه يرى نه و
بالندانه ي ده كرد كه به نازادى له شه قه ي باليان ده داو به و ديمه نه ي
نه وان زياتر خه مى ده خوارد و به نارامى گوتى:

ماناى من مافى خو م نيبه نه و كه سه هه لېزيرم كه خو شم ده وى و
بيكهم به هاوبه شى ژيانم، به لى دايه، مافم نيبه؟ به ره و لاي دايكى
چوو، له ناميزى گرت، دايكى كه ده يزانى كچه كهى چى ده لپت و
هه ستى پيده كرد، به خو په وه گوشى و گوتى: خه م مه خو كچى خو م،

پیتوہ ژنیکی عاشق

من دہزانم کہ کہسیکت خوش دہوی و دلت پیداوہ؛ دہزانم بہلای
توہو چہندہ ٹہستہمہ، بہلام کچی خوم بیر لہٹیمہش بکہرہوہ،
لہوانہیہ پاش زہماوہندت لہگہل سپہردا ٹہو کورہ لہبیر بکہیت و
بہختہوہر بیت. جہیران دلی توند بوو لہقسہکانی دایکی کہ وہک
خہنجریک دلیان دہبری و گوتی:

دایہ چون دہتہویت ٹہو، مانای خوم، لہبیر بکہم، جہواد ٹیتر
بہشیکہ لہمن، دلی ہہردوو کمان پیکہوہ پہیوہستہ، تو خوت لہمن
باشتر دہزانی، دایہ من بہبی جہواد دہمرم. من بہبوونی ٹہو
خوشبہخت دہبم. ہیچ کہسیک ناتوانیت من بہختہوہر بکات. قسہی
ہہردوکمان یہک قسہیہ، من دہمہوی لہگہل ٹہودا زہماوہند
بکہم... دایہ... بہگریانہوہ بہسہر دہست و پیدایا کہوت و گوتی:

دایہ لیت دہپاریمہوہ، داوات لیدہکہم، ریگہ بدہی من و جہواد
پیکہوہ زہماوہند بکہین، بہو کہسہ سویندتان دہدہم کہ خوشتان
دہویت و دای لہپرمہی گریان و دلی دایکی ہینایہ ژان. دایکیک کہ
شاہیدی لہدہستدانی بہرہمی ژیانی بوو. سہری سورما کہ
چونچونی کوریک کیڑہکہی لہدہست سہندبوون، مانای چون دلی
داگیر کردبوو، دلیک کہ گہلیک ناسک بوو، بہبچوکتیرین جولہ
دہشکا، دہبیت بیر بکاتہوہ، کارہکہ لہوہ قورسٹربوو کہ بتوانیت
بہٹاسانی چاکی بکات، ٹہمہ قسہی دایکی بوو.

روژه کان بهم پئیہ تیپہر دہوون. روژانیک کہ بهلای جهیرانه وه
 وهک سالانیک تال و تاریک بوون و خه ماویترین کاتژمیره کانی
 تمهنی تیده پهیراند. فشاری مالی مامهی له لایه که وه و
 بلیسه سهندنی عه شقی نه و جهواد له لایه کی تره وه ژبانی بو نه و
 کردبووه گیزاویکی مهر گهینهر، روژیک که جهیران له مال نه بوو،
 ماموژنی بو وهر گرتنی وه لامی "بهلی" ته له فوونی بو مال نه مان
 کردبوو، کاتیک دوایین وه لامی لی وهر نه گرتبوون، توره بیوو،
 ته له فوونه کهی داخسته بووه. کاتیک جهیران گه رایه وه؛ نه قدس خانم
 رووی تیگردو پئی گوت:

کچی خوم بیری خوتت کرده وه یان نه؟ مامت و ماموژنت وه لامی
 تو یان دهویت، نه مرؤ به تورهی ته له فوونه کهی داخسته وه. دایه گیان
 وه لامه کهت بووبه چی؟

جهیران ئیتر توانای راهستانی نه بوو، به دهه تگیکی لهرزو که وه که
 به ئاسانی ههستی پیده کرا؛ گوتی:

کی ته له فوونی کردبوو؟

دایکی به نیگه رانییه وه گوتی: ههر نهوان و خوئی خهریک کرد
 به پاک کردنه وهی سهوزه وه.

جهیران چوووه سوچی که وه وه که وه ته بیر کردنه وه؛ سهری لی
 شیوا بوو، له دلی خویدا گوتی: خودایه چی بلیم، چ وه لامیک
 بده مه وه؟ بلیم رازیم؟ له دوو لاهه گیرم خواردوه که خوشم نازانم

پینوہ ژئیکی عاشق

کامیان ههلبژیرم، باوکم یان جهواد؟ چیتر گریان مؤلته تی نهداو
نهیده توانی چاو له یه کییک لهو دوانه پیوشی. سه ره نجام پاش که مییک
بیر کردنه وه یه کیانی ههلبژاردو به دهنگی بهرز دهستی به گریان کرد،
گریان بو جهواد، جهوادیک که فیدای عه شقی جهیران بیوو،
عه شقییک که جهیران نیلی دهدا و دهیسوتاندا، ئیتر له ژیان بیزار بیوو،
چونچونی به جهواد بلی که که سیکی تری بو هاوسه ری ژیانی
ههلبژاردوه له کاتییدا که له کیانی خوی خوشتری دهویست. بیریک
به مییشکی دا هات، چووہ ژوووه وه و جانناکهی خوی فریدایه قوژبنیک،
ئه قدس خانمیش نیگه رانی حالی کچه کهی بوو، چووہ به رده می و
پرسی:

چی بووه کچی خوم؟ بوچی له پیردا گوڤرایت، که مییک له سه ره خوبه
و نارامت هه بی.

جهیران به گریان وه ته له فونه کهی هه لگرت و ژماره یه کی لیدا،
ئه قدس خانم به سه ره سورمانه وه له هه لسو که وتی جهیران ورد
ده بویه وه. جهیران دهستی به قسان کرد:

ته لو... سلوو، پوو ری گیان، حالتان باشه، ببوورن کارم به نه سرین
هه یه و... چند ساتیک بیدهنگ بوو. پاش چند چرکه یه ک دهستی
به قسان کرده وه: سلوو نه سرین حالت باشه. نه سرین گوئی:

سلوو بو توش جهیران خان، سوپاست ده کم، دهنگ و یاس
چییه؟ جهیران که به پشتی دهستی چاوه کانی دهسری، گوئی:

کاریکي گرنګم پیت هه‌یه، کانت هه‌یه؟ نه‌سرین که له‌شیوه‌ی
 قسه‌کردنه‌ک‌ه‌ی جه‌یران سه‌ری سوږما‌بوو، گوټی: به‌لی قسه‌ بکه.
 جه‌یران ناوړیکي بو دوا‌ی خو‌ی دایه‌وه‌و چا‌وی به‌دایکي که‌وت و
 گوټی:

دایه دا‌وات لیده‌که‌م چه‌ند خوله‌کیک به‌ته‌ن‌ها جیم به‌یله: دایکي
 به‌بی ورته‌یه‌ک ژوو‌ره‌ک‌ه‌ی به‌جی‌پیش‌ت، جه‌یران که له‌رو‌شتنی دایکي
 دلنیا بو، ده‌ستی به‌قسه‌کردن کرد: گوټی‌گره نه‌سرین، له‌چی
 ده‌ترسام سه‌ره‌نجام به‌رو‌کی گرتم: نا‌موژنم ته‌م‌رو ته‌له‌فونی
 کردبوو، منیش... منیش له‌به‌ر خاتری باوکم ناچارم ته‌م رووداوه
 یه‌کلای بکه‌مه‌وه. نه‌سرین گوټی:

مانای چی؟ تو ده‌ته‌و‌یت له‌گه‌ل سپهر زه‌ما‌وه‌ند بکه‌یت؟ جه‌یران
 وه‌ک بللی دان به‌تا‌وانیکي گه‌وره‌دا ده‌نیت، به‌کزیبه‌وه گوټی:
 به‌لی نه‌سرین، ناچارم: مانای چاره‌یه‌کم نییه، خو‌یت باش
 ده‌زانیت که باوکم نه‌خو‌شه، پزیشک رایگه‌یان‌دوه که ناپیت زور
 تو‌ره ببیت. نه‌سرین گوټی:

جه‌یران بیرت له‌سه‌ره‌نجامی کاره‌که کردو‌ته‌وه؟ ده‌زانی که
 زه‌ما‌وه‌ندی ناچاری چ پاشه‌روژیکي هه‌یه؟ کچی که‌میک عاقلانه‌ بیر
 بکه‌روه، خو‌ت زایه‌مه‌که، جه‌یران له‌نیوان قسه‌کانی نه‌سریندا
 هه‌لی دایه و گوټی: تکا ده‌که‌م نه‌سرین، تکایه‌که‌م له‌باره‌ی عه‌قله‌وه
 بو‌م بدوی، چیت‌ر ژیان له‌نیستا به‌دوا‌وه به‌لای منه‌وه مانایه‌کی نییه،

گرنگیش نیبه له پاش زهماوند کردنم چی روو ده دات. من هه وئی
خۆم دا، پاش که میک ییده نگی ئاهیکی هه لکیشاو گوتی: به لام
به داخه وه باو کم ههستی پینه کردم.

نه سرین گوتی:

باشه چی وه لامی جهواد ده ده یه وه، به جوریک قسه بکه که رازی
بکهیت. جهواد ییچاره! جهیران که به ئهستم قسه کانی ده کرد،
به نه سرینی گوت:

من چیتر ناتوانم له گهل ئه ودا قسه بکه، له راستیدا به لامه وه
سهخته: من به ئینی وه فاداریم پی دابوو، به ئینی ژیانیکی خوش که
بریار بوو پیکه وه دروستی بکهین.

به لام به داخه وه. جهیران قوربانی باوه ری خورافی پوچی باو کانی
ببوو: ئه و ئیتر ژیانی به ته تگ و تاریک ده بیینی: فرمی سک نم نم
له چاوه جوانه کانی ده بارین. جهیران له گهل خۆیدا ورته ی ده هات:

ئهی چاوه کانی من ببارینن که ئیستا کاتی بارینه، ئیتر لیوه کانی
من به رووی ژیاندا پیناکه نی. ئیتر له ئیستا به دواوه بهر ژانگه کانم
ئه شک به خۆیاندا شوهر ده که نه وه. ئهی ژیان، چون دلت پی خوش
که له حالیکدا که ئه وان ئه م ژیان ه یان لی زهوت کردم.

جهیران به ورته وه قسه کانی ده روونی خۆی هه لده رشت و
له گه ئیشدا ده گریا. ئه و فیدا کاری کرد: بیری له ژیانی دایکی
ده کرده وه: ئه گه وه لامی نار ه زایی به سپهر نه دا له وانه بوو

کاره ساتيک به سهر باوکی بهاتايه و دايکيشنی به تهنها بمایه تاوه.
چاره يه کی نه بوو: به دواي دايکيدا چوو تاوو دوايين قسه ی بکات.
دايکی له مه تبه خه که دا بوو: جهيران چوو لايه وه و دهستی خسته
سهر شانی، نهو شانانه ی که له کاتي گرفت و تهنه اييدا ته کيه گای
جهيران بوو. نه قدس خانم سه پيریکی کچه که ی کردو خه م و
نيگه رانی بهروونی له روخساريدا ههست پيکرد. به لام نهو هيج
کاریکی له دهست نه ده هات. پرسى:

چيه کچی خوم؟ کاریکت هه بوو؟ جهيران وه ک بلیی سالانیکه
پينه که نيوه، به دل گوشراوی گوتی:

به لی دايه گيان. چند ساتيک دانیشه کاریکی گرنم پيت هه يه،
ههردوو کيان له ته نيشت يه که وه دانيشتن. جهيران دهستی به قسان
کردو گوتی:

دايه، پيرو زتان پيت، تو و باو کم سهر که و تن. من چيتر قسه يه کم
نييه. باو کم چ کاریکی ئاره زوو لييه: نه نجامی بده، دايکی
به سهر سورمانه وه گوتی:

کچی خوم ده ته و پيت چی بلييت؟ هه موو هه وليکی باوکت بو
خوشبه ختی تو يه، توش ئاوا دادوهری ده که يت؟! له لای هه که سيکدا

◆ پینوئتیکی عاشق ◆

ئەم قسبانە بکەیت وا ھەستدە کات لە گەل جەللادیکى بى بەزە پیدایا
بەرامبەرى، ئەو باوکی تۆیە خو دوژمنت نییە.

جەیران بە پەڕیشانییەو ھە گوتی: دایە گیان من قسە یە کم نییە مانای
لە ئیستا بە دواو ھە یچ قسە یە کم نییە، ژانە سەریکی توند ئەمجارەش
سەری لیدابوو. بە ئارامی لە جیگاکە ی ھەستا و بەرەو لای ژوورە کە ی
خۆی چوو، دایکیشی ھەر بەو شیو ھە سەر ئەو جیگایە ی کە جەیرانی
لی دانیشتبوو چاوە کانی ئە بەلق بیوون.

"دووری یار"

جهواد لههه موو شتيك بى ناگا بوو، نه سرين تهله فونى بو كرد و به سه رها ته كهى له سير تا پياز بو گپرايه وه. دنيا له پيش چاوى جهواد سور. ره تگ له روخساريدا پهرى و له سهر كورسيه ك دانيشت، له چى ده ترسا سه ره نجام به روكى گرت. جهيران له ده ست چو بوو، به لام مه گهر ده كرا!؟ به وه هويه وه به پرتاو گوتى:

نه سرين مه به ست چيه؟ جهيران خوى هم قسانه ي پى گوتى؟

من باوه ناكه م، نه سرين به ناهي كه وه گوتى:

به لى، كاك جهواد همه ي كه من ده يللم راست و دروسته، به لام

جهيران خوى نه يتوانى پيتى بلى، داواى له من كرد كه پيت راگه يه نم،

گه ليكيش نار ههت بوو. جهواد به په شو كاييه وه گوتى:

له وان هيه جهيران نه يه وپت: به لام من ده بى له زمانى خو يه وه

راستيه كهى ببيستم و تهله فونه كهى داخسته وه.

ژانه سه ره كهى جهيران كه ميك نارام بوو يه وه. له ته نيشت

په نجره كه وه دانيشت بوو سه يرى باخچه كهى ده كرد، كاتي ك زهنگى

پینوئو ژینکی عاشق

تهلهفون لیدرا، جهیران تلهفونه که هی هه لگرت، بهلی. نهو تلهفونه
که سیک نه بوو جگه له جهواد. جهیران لهو ساته دا خوئی و نکرد، جهواد
گوئی:

سلاو جهیران خان، ده مويسست به ته نهها بتبینم. له سه دای
قسه کردنه که یدا ئاشکرا بوو که گه لیک شپرزیه. جهیران به خیرایی
گوئی:

بوچی؟ بوچی نه سرین پینی نه گوئی؟ جهواد به بیزاریه وه گوئی:
بهلی، هر له بهر نه وه یه منیش ده مه ویت قسه ت له گه ل بکه م.
له پارکی نزیک کتیبخانه دا چاوه ریتم، مائاوا. به خیرایی تلهفونه که هی
داخته وه.

به داخته وه ی تلهفونه که جهیران گیت و سه رسام بیوو،
به ناچاری خوئی گوئی و له مال چووه دهر وه. کاتیک چوه ناو
پار که که وه، جهواد له سهر یه کیک له کورسیه کانی ناو پار که که
دانیشتبوو. سهری نابوه ناو هر دوو دهستی. جهیران دلی به حالی
سووتا، کوکه یه کی سووکی کرد و خوئی ئاشکرا کرد. چاوه جوانه کانی
جهیران هه لگری خه میکی گه وره بوون که پیکه نینی ده ستکرد
هه شاریان ده دا. نهو له جینگه کی هه ستا و فه رمووی دانیشتنی
له جهیران کرد، به لام جهیران پیاسه ی هه لبرارد و هه ردوو کیان
له سه رخو ریگه یان ده کرد. سه ره نجام جهواد بیده تگی شکاند و
گوئی:

جهيران خان، حالتان باشه، جهيران روخساري له شه رماندا سوور
 هه لگه رابوو. دلی به توندی لئی دهدا. به ته ستهم وه لأمی دایه وه:
 به لئی کاک جهواد، سوپاست ده کم. به لأم وا هه ستناکه م تو
 له بهر نه حوالپرسینی من هاتیته ئیره. جهواد پاش که میک پیدهنگی
 گوتی:

به لئی، تو راست ده کهیت، قسه یه کم بیستوه دهمه وی بزانه چیه؟
 روو بهرووی جهيران وه ستا تا کو وه لأمه کهی بیستی. جهيران که
 له نیگا پرسپار نامیزه کانی نهو نازاری ده چه شت: به منجه منج گوتی:
 داوای لیبوردن ده کم. من حالم باش نیه و بهرده وای به رویشتن
 دا. نه مه له کاتی کدا بوو که فرمیسک بهری چاوی گرتبوو، جهواد
 به نارامی دهستی جهیرانی گرت و گوتی:

نارام به، مانای نهو هه موو قسه بریق و باقانه به وه کوتایی هات.
 مانای هه مووی سه راب بوو. جهيران قسه بکه: وه کو رابردوو بدوی.
 بلی که منت خویش دهوی. چاوی له سه ر چاوه کانی جهيران نه بله ق
 بوو و گوتی: بلی که به وه فای بووم. دهی قسه بکه. بلی که نه مانه
 هه مووی درو یه، جهيران دهی شتی ک بلی. چاوه کانی جهواد
 فرمیسکیان تی زابوو، پشتی کرده جهيران بو نه وهی نهو
 فرمیسکه کانی نه یینی، به لأم نه مه له چاوی جهيران په نهان به بوو.
 گریانی پیاو به لای نافرته وه که لیک نازار او ییه. پیاو غروری ریگه ی
 پینادات بگریهت، به لأم جهواد نهو غروره ی وه لاهه نابوو و شانه کانی

◆ پێوه ژنیکی عاشق ◆

له توندی گریانه کهیدا دهله رزی. جهیران ئیتر ئوقهره ی له بهر براب
دهنگی نایه پال دهنگی نهو. دایکی جهیران له دووره وه ئهم دیمه نه
غمگینه ی ده بین، دایکیشی بو ئهم دوو دله شکاوه فرمیسکی
دهرشت. نهو دوا ی هاتنه دهره وه ی جهیران و نیگه رانییه که ی
به دوایدا له مال هاتبوه دهرو دووراو دوور دوا ی که وتبوو و پاشان
له گه ل ئهم دیمه نه دا روو به روو ببوو یه وه.

جهیران هیور بوو یه وه و گوئی:

جهواد من ناچارم، باو کم ته ندروستی باش نییه، ده نا بو خوت
دهزانی من تو م به هه موو دنیا ناگورمه وه. ئه ویش ته نها له بهر
باو کم، جهواد نه وه بزانه من هه ر له ئیستا وه مردووم. چیتر ژبان
بهلامه وه گرنگ نییه. نیگایه کی پر له تاسه ی له و کردو گوئی: داوات
لیده که م بمبوریت. من پێوه فاییم نه کردوه. تا کوتایی ته مه نم، تو
باسه وانی دلی منی و به دلێکی پر له خه م و په ژاره وه گوئی: جهواد
ژبانم له گه ل تو دا ناسی، من چون به یی تو بزیم. که س هه ست
به نازاری من ناکات، هه ر هه یج نه یی تو هه ستم پێکه. جهواد که
ده بیینی ناتوانیت له گه ل روژگاردا ململانی بکات، خو ی
به ده سته وه داو به یی ده سه لاتییه وه، گوئی:

نازیه که م چون چو نی ده توانم له ببرت بکه م. مه گه ر تو به شیک
نه بووی له بوونی من! من بو ئاینده بهرنامه ریزیم کردبوو،
به قوربانی خودا بم، بوچی ئیمه ده ییت لیک دا بپرین. جهیران گیان

منیش بی تۆ دەمرم؛ دەمزانی که ئارەزووی ژیانم لە گەل تۆدا
 دەبەمە گۆرەو، دەمزانی خەمی دووری تۆ شیت و سەرگەردانم
 دەکا. بەلام نەموست قەبوڵی بکەم. هیچ کاتیک لەبیرت ناکەم. تۆ
 وانە ی عەشق و خۆشەویستیت فیر کردم. من هەرگیز کیزیک ی وهک
 تۆ سەلارو سەنگین و جوان و میهرەبان نایینمەو. ئاهیک قوولی
 هەلکیشا، ئاهیک که لەناخی دلێو سەرچاوەی گرتبوو، جەیران دلێ
 دایەو و گوتی:

جەواد نیکەران مەبە، خوا گەرەبە. کەسیک هەوای ئاینده ی لا
 نییە. ئەو من خۆشحال دەکات، چونکە نازانم لە ئاینده دا چ
 پیشهاتیک دیتە پیش، تۆش ئومیدت بەخودا بیت. روخساری وهک
 مانگی جەیران هەوری خەم دایبۆشیبوو و لەگەل زەرەخەنەیهکی
 دەستکرددا گوتی:

کچانی باش زۆر هەن، دەتوانی لەگەل یهکیک لەوانه دا زەماوێند
 بکەیت. لەکاتی گوتنی ئەم قسانهیدا گریان بینی گرتبوو. بەلام
 چارهیهکی نەبوو، دەبوو بەجۆریک بەژیانەو ئومیدەواری بکات.
 هەرچەند ئەو خۆیشی زیاتر لەجەواد پێویستی بەدلنەوایی هەبوو،
 جەواد ئەم قسانه ی دەبیست بەلام وهک ئەو هی که دنیا لەپیش
 چاویدا ژیرەو ژووریبت وابوو، ساتیک تال و خەماوی بوو، ئەو بە چ
 شیوێهک دەیتوانی جەیران لەبیر بکات؟ چون دەیتوانی؟ چون

دهيتوانی قه بولی بکات که جهیران له گهل په کیکی تردا زه ماوه ند
 ده کات؟ به لای نه ووه سهخت ترین سات له ده ستدانی جهیران بوو،
 بو هه موو شتیك جیگره ووه په ک هه یه. به لام چ شتیك ده توانی شوینی
 عه شق بگریته وه. نه ویش عه شقیك بیت خاوین وه ک ناو، بیگره د
 وه ک ناسمان. قسه ی نه م دوو دلداره دواپی نه ده هات، به لام کات
 درهنگ ببوو نه وانیش ده بوو لیك جودا ببنه وه. جهواد بو دواپین جار
 سه پریکی جهیرانی کرد، نه ویش چاوه جوانه کانی خو ی له چاوه
 کاریگره کانی جهواد بری و په رده یه ک له فرمیسک چاوی
 هه ردوکیانی داپوشی. جهواد به ده تکیکی گیراوه وه که دیار بوو
 نه ویش ناتوانیت به ناسانی به سه رخویدا زال بیت، به جهیرانی گوت:
 گیانه کم مه گری، نیمه خواجه کمان هه یه، خوت بیت گوتم هیوات
 به ناینده هه بیت. که وایه نیستا چی؟

جهیران دهستی به روخساری خو یه وه گرت و دایه پر مه ی گریان،

جهواد که چیتر توانای بینینی نه م دیمه نه ی نه بوو، گوتی:

بیدهنگ به جهیران، ریگه مه ده دوا ساتی لیك جیابونه وه مان

تیگل به گریان بیت: پیکه نه، من نار ه زوو ده کم روخساری تو

هه میشه به پیکه نینه وه به نیمه وه یادم. تکات لیده کم جهیران قسه ی

عاشقیکی دلشکاو به زه ویدا مه ده. جهیران له سه ر داواکه ی جهواد

ئارام بویەو و زەردەخەنە یەکی بېرەنگی بۆ کرد. جەیران بەهەزار
خەم و دەردەو و روشت و جەوادیش بەچاوانیکی پر لەفرمیسکەو و
سەیری روشتنی ئەوی دەکرد و هیوای بەخەو وەری بۆ دەخواست،
جەیران لەکاتی روشتنیدا نامە یەکی دابوو بەجەواد، تاکوو لەدوای
روشتنی ئەو بیکاتەو. جەواد بە بی نوقرە بیەکی زۆرەو و نامەکی
کردەو، دەقی نامەکە شیعریک بوو بەم شێوەیە:

روشتم و بمبە خشە مەلی بی وەفا بوو

چارێک جگە لە روشتن بۆ من نەما بوو

جەواد بەخویندەوێ ئەم شیعەرە وەک شینی لێباتبوو، بێدەنگی
شەوی بەتالەو گریان شکاندبوو. نامەکی بەفرمیسکی چاوی
خوساندبوو، نامەکی بۆن دەکرد و ماچی دەکرد و دەپختە سەر
چاوەکانی.

چەند هەفتە یەک دواتر مالی سپەر بۆ تەواوکردنی کارەکیان و
دیاریکردنی روژی زەماوەند هاتن بۆ مالی جەیران. جەیران
خەمباربوو، بەلام چیتەر خۆی نەبوو، خۆی دابوو دەست
بەرەردگاری. هەموو گفتوگۆکان بەبی نامادەبوونی ئەو ئەنجامدران
و سەرەنجام روژی زەماوەند دەستتیشان کرا. بەزۆر جەیرانیان
بەرەو بازار برد. شتگەلیکی گرانبەهایان دەکری، بەلام هیچکامیان

پیتوه ژنیکی عاشق

به لای جهیرانه وه نرخه نه بوو. جهواهیراتی گرانبه ها، پوښاکي جوان، به لام جهیران له دنیا به کی تر دا بوو، دنیا به ک دوور له وراثت و ریاکاری.

تا کوو روژی زه ماوه ند جهیران وشه به کی له گهل سپهر دا ئالو گوږ نه کرد، دوور ده که وتوه لئی و ئهم رهفتاران هس سپهریان نازار ده دا. روژی زه ماوه ند هات. جهیرانیان برده ئارایشگایه کی تازه پوښکه وتوو، تا کوو ده یان توانی پاره یان بو سهر ف ده کرد. بو ئه وه ی که میک جهیران خوشحال بیت و له لایه کی تریشه وه هاوسه ره که ی پزیشک بوو، ده بوو زه ماوه ند یکی شایسته و به شکوی بو به ریا بکن. نه و له جلی بو کینیدا ههر وه ک نگی نیک له په نجه دا خوی ده نواند. به لام غه میکی گه وره له روخساریدا ده بینراو جوانی به که ی دوو به رابه ر کرد بوو. قسه ی له گهل هیچ که سیکندا نه ده کرد، ته نانه ت له گهل سپهریشدا. زاوا، بوو کی له جلی بوو کینیدا زور به جوان و که م وینه ده یینی و له دلی خویدا شانازی به خو به وه ده کرد که هاوسه ریکی هینده جوانی هه یه: هه زی ده کرد جهیرانی شاد بی و به شرداری له شادی ئه مدا بکات. بیگومان نه و وای هه سته کرد که هه موو کیژیک له شهوی بوو کینیدا ئاسوده نیین. ئه مهش شتیکی ئاسایه. ههر له بهر نه وه دلی جهیرانی ده دایه وه و ده یگوت:

جهیران گیان، خوشه وسته که م، بوچی نیگه رانی؟ که میک له گهل مدا بدوی، خوشحال به، ئه مهش و شهوی زه ماوه ندی من و تویه.

روگرزیت برہوینہوہ، تکات لیدہ کہم جہیران، من لہ پیش
 ھاوہ لہ کانمدا شہرم دہ کہم. ناماڑہی بہ گوشہ یہ ک کرد کہ ژن و
 میردیک و ہستابوون و گوتی:

ئو دوانہ دہ بیینی؟ ہفتہ یہ ک پیش ئیستا بہ شداری تاہنگی
 زہماوہ ندہ کہیان بووم. بہ لام بووکی بہ مجورہی تو نینگہران نہ بوو.
 جہیران جگہ لہ ییدہنگی قسہ یہ کی نہ بوو. شہر ئو ییدہنگیہ بوو کہ
 سپہری بہ تہواوی تورہ کردبوو. کاتیک میوانہ کان رویشتن و
 زہماوہ ند کوتایی ہات، سپہر ہاتہ لای جہیرانہوہ، گریان بیینی
 جہیرانی گرتبوو، بہ یاد کردنہوہی یادہوہ ریبہ کانی رابردوو، جہیران
 گریانی دہ ہات. سپہر وای بیر دہ کردہوہ کہ دوور کہوتنہوہی
 لہدایک و باوکی کاری لہ جہیران کردوہ، بہو ہویہوہ دہستی کرد
 بہ دلدانہوہی جہیران و گوتی:

باشہ جہیران خان، زہماوہ ند تہواو بوو و تا ئیستا تو قسہ یہ کت
 لہ گہل مندنا نہ کردوہ، بوچی؟ دلک بو مامہ و ماموژنم تہنگ بووہ؟
 شتیک بلی. لای خوئی منیش مروقم. حہز دہ کہم قسہم لہ گہلدا
 بکہیت، بوچی شتیک نالیٹ؟ جہیران جاریکی تر لیی دوور کہوتنہوہ و
 گوتی:

گویی بگرہ سپہر، من تاقہتی ئہمجورہ قسانہم نییہ و سہرم ژان
 دہکات. کہواہ داوات لیدہ کہم وازم لی یینہ و ہیندہ پرسپارم
 ناراستہ مہ کہ، بہ نارہزوی خوٹ گہیشٹوویت، ئیتر چیت دہویت؟

◆ پینوئه ژتیکی عاشق ◆

گریانه‌کە‌ی قووت دایه‌وه و به‌بی سهرنجدان له‌سپهر چووه ژووری
نوستنه‌وه. سپهریش قسه‌کردنی له‌گه‌لیدا به‌بی ئاکام ده‌زانی.
له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که دلی ئه‌وه‌ی نه‌ده‌ویست، به‌لام جه‌یرانی به‌دالی
خو‌یه‌وه ه‌ب‌شته‌وه.

روژه‌کان ه‌هر به‌مجوره تیده‌په‌رین و ئه‌م دوانه وه‌ک غه‌ریبه‌یه‌ک
ره‌فتاریان له‌گه‌ل په‌کتیدا ده‌کرد. په‌یوه‌ندیان روژه به‌روژه خراپتر
ده‌بوو. خ‌یزانی ه‌هر دوولا نیگه‌رانی حالی ئه‌مان بوون و ه‌ه‌و‌لیان ده‌دا
به‌ه‌هر جو‌ریک ی‌یت ژیانان ر‌یک‌بخه‌ن، به‌لام ئه‌وان سه‌رقالی کاری
خو‌یان بوون؛ سپهر به‌کاری پ‌زیشکی و جه‌یرانیش م‌ال‌داری. به‌لام
نه‌ک له‌رووی په‌یوه‌ندییه‌وه، به‌ئکو به‌ناچاری، چونکه تاقه‌تی ه‌یج
کاریکی نه‌بوو، سپهر به‌ه‌وی ئه‌وه‌ی که ه‌یج که‌سیک له‌ماله‌وه
چاوه‌روانی نه‌ده‌کرد، زور غه‌مبار بوو. شه‌وان دره‌نگانیک ده‌هاته‌وه
مال. جه‌یرانیش چ‌یت‌ر کچه روخ‌وشه‌ک‌ه‌ی جاران نه‌بوو. نه
خه‌نده‌یه‌ک، نه‌دلخ‌وشیه‌ک. خو‌ی له‌مالدا زیندانی کردبوو و تاقه‌تی
ه‌یج که‌سیکیشی نه‌بوو.

روژیک دایکی چوو بو‌ مالیان و کچه‌ک‌ه‌ی به‌غه‌مباری و شی‌واو بی‌نی.
به‌م دیمه‌نه گه‌لیک ن‌یک‌چوو. ئه‌و کچه‌یکی تو‌ره‌ی ل‌یده‌رچوو‌بوو.
به‌ه‌جو‌کت‌رین قسه‌ ب‌یزار ده‌بوو. دایکی به‌م‌ب‌ه‌ره‌بانیه‌وه گو‌تی:
جه‌یران گیان بو‌چی ه‌ینده خ‌وت و هاوسه‌ره‌که‌ت ئازار ده‌ده‌ی؟
خوا ئه‌مه‌ی پی خ‌وش نی‌یه. ئه‌و بو‌ ئاسوده‌یی و خ‌وشبه‌ختی تو‌

پېدە کوښی، چ شتیکت له خه لکی که متره؟ ئوتومیلیت نییه؟ مانت
 نییه؟ پیم بلی، له هه موو کچه خزمه کانمان له بان تری، که واته بۇچی
 ژبانی خوت و ئەوانی تر تال ده که پیت؟ کچی خوّم قسه کانی تو
 خزمانی تیکداوه، ئیتر تابرومان نه ماوه. باوکی چاره رشت چیتر
 ناتوانی سهری له ناستی خزماندا بهرز بکانهوه. تو کچیکی ژیر و
 هوشیار بووی، بۇ وات به سهر هات؟ کاتیک قسهی دایکی که پشته
 ئیره، جهیران تورپه بوو و گوتی:

دایه گیان، تکات لیده کهم هیچی تر مه لی، هه موو ئەمانه خه تانی
 تو و باو کم بوو. من له بهر ئیوه ملم بۇ ئەم زه ماوه نده راکیشا، دهنه
 من هیچ خوشه ویستییه کم بۇ ئەو نه بووه. به لی دایه، ئەو روژهی که
 باو کم له باتی من بریاریدا، ده بوو ئەم روژهی له پیش چاو بوایه.
 ئیستاش دهنانه وی من له م قه سه دا رازی بم؟ گریان بینی گرتبوو،
 جهیران دلکی پر چه سره تی هه بوو، کاتیک دوو هاوسهری ده بینی که
 قولیان به قولی یه کدا کردوه، به نیگای پر له ناسه وه سه رنجی دهنان
 و به دوایاندا ده پروانی. ئاره زووی ده کرد کاتیک هاوسهره کهی به ره و
 مال ده گه رپته وه، پیشوازی لی بکات و نازی بکیشی. جار جار یکیش
 خوی تورپه بکات، به لام وه ک بلی جهیران کلوم درابی، تیری هیچ
 خوشه ویستییه ک دلی نه ده پیکا. له و کاته دا دایکی هه ستی
 به هه له یه کی گه وره کرد. هه له یه ک که هاوسهره کهی هوکاری بوو و
 به نرخی ژبانی دوو گه نج دوایی ده هات، به لام باش ده بزانی که

کاری خو کردوو، ته گبیری نییه. جهیران سهیریکی دایکی کردو
گوتی:

دایه: ته نها داوای من نهوه یه که تو و باو کم چیتر دست له ژبانی
من وهر نه دهن و له مه که هه یه خهراپتری نه کن. له جیگا که ی
هه ستا و چوو له لای په نجه ره که وه. په رده که ی لادا و به هیواشی گوتی:
ئه گهر که سیک ههستی به من بگردایه، ئه م ره وشه نه ده هاته پیش.
دایکی قسه یه کی بو گوتن پینه بوو. هه ره له و کاته دا بوو که دهنگی
کردنه وه و داخستنی ده رگاکه هات. سپهر بوو که له کار گه را بویه وه.
به هاتنه وه ی سپهر جهیران به ره و چیشخانه که چوو، کاتیک
گه رایه وه، به ساردییه که وه سلوو و پیشوازی له هاوسه ره که ی کرد.
دایکی له ره فتاری ئه و شهرمه زار ببوو. پاش رویشتنی جهیران، له گهل
سپهر دا دهستی به قسان کرد و به بیزاریه وه که له روخساریدا ئاشکرا
بوو، گوتی:

کورپی خو م، به راستی من داوای لیبوردن ده که م. له هه لسو که وتی
کچه که م شهرمه زارم. ئیتز نازانم بیر له چ ریگه چاره یه ک بکه مه وه.
خوت بیریک بکه ره وه به لکو ره فتاری بگوریت. سپهر که ماندوو یه تی
کار شانه کانی داچه کاند بوو، هاوسه ره که پیشی چند به رام به ری
ده کرده وه، به خه یال ئالوزیه وه گوتی: ئاختر ئاموژن گیان سوودی
نییه. ئه و کچه ی که له مالی نیوه دا بینیبوو م، له گهل ئه م جهیرانه دا
به قهد زهوی و ئاسمان جیاوازی هه یه. وا هه سته کات من ئه وم

به زور بردوه، خو من هیچ کاریکم لهو ناوی. ته نها که میک
 خوشه ویستی. به بوچوونی ئیوه داواکارییه کی زوره؟ که کیزه که ی
 ئیوه پیمان رهوا نایینی؛ ئیوه خو تان دادوهی بکن و بزاتن هر
 به راستی تاوانی منه. دایکی مافی به سپهر هدا و ده بزانی که
 تاوانباری سه ره کیی کییه! به لام جهیرانییش بیتاوان بوو. نه و هر
 له سه ره تاوه بهم هاوسهر گیریه نارازی بوو. چند لیدانی له سه ره هم
 مه سه له یه خواردبوو؛ تاوانباری سه ره کیی باوکی بوو که هم
 کچه که ی خوی به د به خت کردبوو و هم برازا که ییشی.

جهواد له دوای جهیران ئیتر دلی به هیچ کچیک نه داو هه میسه
 به یادی نه وه ده ژیا. به بیر کردنه وه له یادوه ریبه شیرینه گانی
 رابردوو؛ ژیانی ده گوزه راند. به یادی روژانی دیرین سه ری
 له کتیبخانه هدا. کتیبخانه یه ک که شوینی به یه کگه یشتنی نه وان بوو.
 نه و شه قامانه ی که له گهل جهیراندا گوزه ری پیدا کردبوو،
 به ته نهایی ده یبری و بو ته نهاییه که ی خوی فرمیسکی هه لده رشت.
 نامه که ی جهیرانی هه زاران جار خویندبوو یه وه. کتیبی "شه هریار"
 که جهیران زور ئاره زووی لی بوو، چندین جار دهستی پیدا دینا و
 وای هه سته کرد به ده ست لیدانی نه و کتیبه له دلداره که یه وه نزیک
 بوته وه. به دلی غه مباره وه له گهل خویدا رازو نیازی ده کرد و
 ده یگوت:

پینوہ ژئینکی عاشق

ئەگەر دەمزانی، ئەم دنیا بەم ئەندازە یە بی وهفایە هەرگیز چاوم
بۆ ژبان هەلنەدەهینا. ئەگەر دەمزانی عاشق بوون، دابران و دلە
خورپەیی هەیه، هەرگیز عاشق نەدەبووم، ئەگەر دەمزانی
بەخۆشەویست ترین و ئازیزترین کەسیک ناگەم لەم جیهانەدا،
گویم بۆ چیرۆکی عەشق نەدەگرت، ئای... ئەی خودای من، ئەوێ چ
کارەساتیک بوو کە بەسەر منت هینا؟ ئەم دنیا چەندە پینوہفایە،
ئەی دل! دەردی بی وهفایی و دابرانێ چیشت، ئیتر چی دەلیی؟ چاو
هەلپینان بەم دنیا یە کاری تۆ نەبوو، دەزانم. ئەوێ لەتوانای تۆ بەدەر
بوو. بەلام چی لەدل دەکەیت؟ غەمی عەشقی سووتینەرت بۆ کی
باس دەکەیت؟ ئایا دەتەوێت بیته مەجنوونی دووھەم و لەدووری
لەیلا، بەرەو بیابان مل بینی؟ بەلام ئەی دل، تۆ زۆر بزبوی، چۆنچۆنی
ئەم عەشقت لەخۆتدا چی کردەو؟ تۆیەک کە مۆلەتی هیچ
کەسیک نەدەدا بیته ژوورەو. بەلام بی ویزدان کەمیک بیریش
لەمن بکەرەو، نامیینی چیم بەسەر هاتو؟ رۆژ بەرۆژ زەردتر و بی
تین تر دەبم، هەر چەند عەشق شیرین و بەچیژە، بەلام تۆ بی و
خودا کوتایی بی بپینە و هیندە ئازارم مەدە. منت لەئاگری عەشقتا
سووتاند، سووتان لەئاگری دۆزەخدا هەزاران جار باشتەر لەسووتان
بەتینی عەشق. چونکە سووتان لەئاگری دۆزەخدا هۆی تاوانە، بەلام
عاشق بوون چ تاوانیکە، جگە لەوێ کە دلێکم هەیه لیوانلیوہ
لەعەشق و ئەوین؟ بەلام بریا ئەم دلەم نەبوایە. چی دەبوو ئەگەر

◆ پېئوۋە ژنيكى عاشق ◆

دلى منيش، وهك زوربهى دله كانى تر وهك بهرد رهق بوایه.
ئهوكات تيرى هيچ عه شقيك نه يده پيكا، به لام چى بكه م كه خواوه ند
ئهم دلهى بو سووتان و عه شق دروست كردوه و بهس.

ئهمانه قسه گه ليك بوون كه جهواد له ته نهايه كانى خویدا ده يگوتن
و به سوۆزى دل بيري له روژ گاريك ده كرده وه كه به پيچه وانهى
ئاره زووى ئهم ده سور، روژ گاريك كه به بوچوونى خو، پاييزى
نه براوهى ژيانى بوو.

"رزگاری"

لهدادگا هەر یه که و بهر و مالی خویان گه رانه و به هیچ
شیوه یه ک دایک و باو کیان دهستیان له م کاره وهر نه دا.
ههروه ک شاعیر ده لیت:

نیمه هاتین که پیکتان بینینه و

نه هاتین تا له یه کتان دوور خهینه و

جهیران گه راپه و مالی باوکی: بو مالیک که مندالی تیدا
تیپه راند بوو. جیگایه ک که به زور روژیک لینی دوور که وتبووه.
ژوو ره که ی ههروه ک پیشان دهستی لینه درابوو، کاتیگ له سه ر ته خته
خه وه که ی راکشا، دهسته کانی نایه ژوو ر سه ری و چوو خه یاله وه.
خه یالی رابردوو نازاریان ده دا. به لام له وه ی که چیت له ژیانی به زور
به سه ردا سه پینراو رزگاری ببوو، هه ناسه یه کی ناسووده ی هه لکیشا و
پیلوه کانی لیکنا تا که میک پشوو بدات.

جهیران.. جهیران.. دهنگی بوو که له خواره وه بانگی لیده کرد،
به بیزاری له خه و راپه ری.. کاتیگ له په نجه ره که وه سهیری دهره وه ی
کرد، دنیا تاریک ببوو. نه یزانی روژ له چ نان و ساتیکدایه، هه ر له بهر

ئەو کاتژمیرە کە لەسەر مێزە کە هەلگرت و سەیری کرد.
بەسەر سوڕمانەو لەبەر خۆیەو ورتە یەکی کرد و گوتی:

کاتژمیر حەوتی شەو! مانای من هەشت کاتژمیرە نوستوم. ئینجا
سەیری ئاوینە کە کرد، چاوەکانی ئاوسابوون و روخساری پیر
دەینواند، ئیستا دەبوو چاوەروانی لۆمە ی خەلکی بێت و لەبەر تیری
زمانیان ئارام بگریت. جلیکی سادە ی پۆشی و چوہ خوارەو، باوکی
چیتر وە ک پێشان خۆشی نە دەوێست، بەلام دایکی لەجاران زیاتر
لە گەلیدا مێرە بان بوو، چونکە باش دەیزانی کە هۆکاری بەدبەختی
جەیران خۆیان بوون. لە گەل مائی مامیشیدا پە یوہ نەدیان پچرا بوو،
هەر لەبەر ئەو باوکی، جەیرانی بە هۆکاری ئەم هەموو بەدبەختیە
دەزانی و قسە ی لە گەل نە دە کرد، بەلام ئەم چیتر گوتی بەمجۆرە
بابەتانه نە دەدا، رزگار بوون لەژیانی رابردوو بۆ ئەو بەس بوو.

ژیانی جەیران رەوتی ئاسایی خۆی گرتبوو، ئیتەر خەم و پەزارە ی
وہلاوہ نابوو. پێشہاتەکانی رابردوو، پەریشانیان کردبوو، چونکە لەو
ماوہ یەدا خۆی و هاوسەری رابردوویشی گەلیک نازاریان بینیوو،
بەلام دەبوو لەبیری خۆی بیاتەو.

رۆژیک چوو بۆ مائی پوووری و لە گەل نەسریندا لەبارە ی ژیا نی
پیشووی خۆیەو قسە ی دە کرد. لەوہ ی کە هاوڕیی سەردەمی مندالی
خۆی دووبارە دەبینیەو، خۆشحال بوو، بەلام نەسرین لەوہ ی کە ئەو
لەژیانیدا شکستی خواردبوو، داخی بۆ دەخوارد و هیوای دەخواست

پێوه ژنیکی عاشق

که ئاینده به کی باشتر چاوه پروانی بکات. به لام جهیران شتیکی تری ده گوت:

گوی بگره نه سرین، من ئیتر چاوه پروانی هیچ خوشییه ک له ئایندهی خۆم ناکهم و هیچ خواستیکم نییه. ههر به وهی که له گهل دایک و باوکمدام خوشحالم. ئهو له ناو قسه کانی نه سریندا تیگه پشت که جهواد هیشتا زهماوه ندی نه کردوه، به لام له و باره یه وه خوشحال نه بوو، چونکه ئیستا جهیران ژنیکی ته لاقدراره و به که لکی جهواد نه ده هات و له بهر خۆیه وه ده یگوت:

ئیتر جهواد به ته واوی منی له بیر کردوه، هیچ کوریک ئاماده نییه زهماوه ند له گهل پێوه ژنیکیدا بکات، به لام له گهل ههر که سیکیدا زهماوه ند بکات، من هیوادارم سه رکه وتوو و به خته وه ر ییت و ئاهیکی له ناخی دلوه هه لکیشنا. نه سرین سه یریکی کرد و گوتی: چیته؟ بیر له چی ده که یته وه؟ پاشان پیکه نینیکی فیلبازانه ی کردو گوتی:

ناشی دووباره فیه که ت یادی هیندوستانی کردییت؟ جهیران که ئیتر له و جوړه قسانه ماندوو ببوو، به خه مساردییه وه گوتی: نه بابه، چیتر فیلیک له ئارادا نییه. پاشان له چیگه که ی هه ستا و خوی بو رویشتن ئاماده کرد. نه سرین به یینی ئهو زور خوشحال بوو، ههر به و هۆیه وه گوتی:

جهيران گيان بهردهوام سهردانمان بکه: نه کا جاریکی تر له يادمان
بکهیت؟ جهيران که سهرقالی له پیکردنی پیلأوه کانی بوو، دهسته کانی
بو مائئاوایی بهرز کردهوهو گوتی: نا، دلنیا به. پاشان
زهرده خه نه یه کی کردو گوتی: نه گهر باو کم مؤله تم بدا.

مائئاوایی له نه سرین کردو به رهو مال که ونه ری. هیشتا چند
هه نگاویک دوور نه که وتبووه، که له گهل دیمه نیکی چاوه پرواننه کراودا
رووبه روو بویهوه: دلی به په له لینی دهدا. هه نگاوه کانی شل بوون. نهو
جهوادی بینی که به ئارامی به رهو رووی دههات: جهيران به پرتاو
که رایهوه بو نهوهی جهواد نه بینی، به لام کار له کار ترازابوو، جهواد
نهوی بینبوو.

بو ساتیک جهيران خوئی ون کرد، به لام جهواد زور دامه زراو و
کاریگهر لینی دهروانی و نیگاکانی گهلک مانایان ده به خشی. به لام
زهرده خه نه یه کی تالی نایه سهر لیوه کانی و به بی نهوهی شتیک بلی
لهوی تیپه ری. نهو ساته به لای جهيرانهوه وه ک خهون و خه یال و ابوو،
نهو ساتانهی هاتهوه یاد که له گهل بینی جهواددا، زمانی له گو
ده چوو و دلی به توندی لینی دهدا. خیرا هاتهوه سهر خوئی و به خوئی
گوت:

نا جهيران، چیتر نهو ساتانه به سهر چوه، تو ئیتر وه ک پیشان
نیت، ئیستا تو ژنیکی شکست خواردویت، نهو روژانه تیپه رین که
جهواد هه ناسهشی به هوئی تووه دهدا. فرمیسک بهری چاوه کانی

پیتوه ژنیکی عاشق

گرت و گوتی: نایبیت خوم گیروده بکهم؛ ههموو پیاوه کان وهک یهک وان. ئەوان واههست ده کهن که خوشبهختی ئافرهت به سهروهت و سامانه وهیه نهک شتیکی تر. عهشق و خوشهویستی به شتیکی پرو پووچ ده زانن.

جهیران نه ده بوو ده باره ی جهواد وا بیر بکاته وه، چونکه ئەو سه ره تا گوتبووی، من ماده په رست نیم، به لام چونکه جهیران له ژبانی خویدا پاره ی به پله ی یه که م ده زانی، هوکاری ئەوهش باوک و هاوسه ری پيشووی بوون. هه ر له بهر ئەوه به رامبه ر به هه موو پیاوان به دبین بوو و به یه ک چاو سه یری ده کردن.

جهواد چوو بو مائی ناموزاکه ی و به یینینی دلداره که ی له ویدا. سه ری سورما و به نه سرینی گوت: له راستیدا جهیران خانم له ریگادا بیینی؛ ماوه یه ک بوو نه ده هات بو ئیره؟ چی روویداوه؟ زه رده خه نه یه کی گالته نامیزی کرد و گوتی: جه نابی سپه ر ئاغا مو له تی داوه؟

نه سرین که له بیئاگایی جهواد هه واییکی نه بوو، گوتی: وانا زانم تو هه والت لئی هه بی؟

جهواد که میک چوو خه یاله وه و پاشان شانەکانی هه لته کاندو گوتی: ده بییت ئاگام له چی بییت؟

نه سرین که یاری به گوتی قالییه که ده کرد، ئاهیکی هه لکیشاو گوتی:

به داخه وه، جهیران له ژیاندا شکستی خواردوه و ته لاقی
 له هاوسهره که ی وهرگرتوه. ئیستاش ماوه یه که هاتۆته وه مالی باوکی.
 جهواد که سه رقالی خواردنه وه ی چا بوو، یه کسه ره وه ک بلئی بینی
 گیراییت، چاکه ی بو قووت نه چوو. دهستی کرد به کوکین. جهواد
 به وردی گوئی بو ئه و قسانه شل کرد بوو و له هوکاری
 جیا بوونه وه که یان به باشی تیگه یشت بوو، به لام خوئی له گیلی دا و
 پرسى:

بوچی؟! هوکاره که ی چی بوو؟ زهرده خه نه یه کی کالته ئامیزی کردو
 دووباره گوئی:

خۆته وان نیوانیان باش بوو، کاک سپهریش کاریکی گونجاوی
 هه بوو، که واته ری ئیناچیت سه ره نه جامیکی له و جو ره یان هه ییت.
 نه سرین گوئی:

کاک جهواد تو خۆت چاک ده زانیت که پاره گرنگیه کی نه وتوی
 له ژیانى مرۆفدا نییه و به و ئه ندازه ش کاریگه ر نییه که هه ندیک
 هه ن وای بو ده چن. گرنگترین شت پیکه وه گونجان و خوشه ویستی
 نیوانیان ه که به داخه وه ه یچ یه کیک له مانه له ژیانى جهیراندا نه بوون.
 بیگومان سپهر جهیرانى خوش ده ویست، به لام جهیران چونکه
 له پیشدا په یوه ندى له گه ئیدا نه بوو، خوشی نه ده ویست و نه ی توانی
 له گه ئیدا بژی، تو که مامۆستاییت باش ده زانی که ده بی پایه و بناغه
 به هیز ییت، تا کوو بتوانیت سه رکه وتن به ده ست به ییت، به لام زور

به داخه وه بناغهی ژبانی ئهوان گهلیک بسست بوو و تا کوتایی
بهردهوام نه بوو. باش ده زانیت که ته و جوړه ژبانه سه ره نجامه که ی
به کوی ده گات، یان وه ک کچه پووره که ی من ریگای ته لاق ده گریته
به، یان له ناخه وه ده سوتی و هه ر چون بیته خوی ده ساچینی. یان
ته گه که میک باوه ری لاواز بیته، خو کوژی به ریگا چاره ده زانی، که
به داخه وه ته وهش خراپترین ریگایه.

جهواد به وردی گوپی بو ته و قسانه گرت بوو، دلی به حالی جهیران
ده سووتا، به بوچوونی ته، خه سار بوو که جهیران ناینده یه کی
له و جوړه ی هه بیته، ناهیکی دریزی هه لکیشاو گوتی:

به داخه وه! ژبان چ یاریه ک ده کات، له کاتیکدا که له جینکا که ی
هه لده ستا، گوتی: باشه من ئیتر ده مه ویت برپوم، کاتی وانهم
دره تگی کردوه. ئیستا منداله کان چاوه ری وانه کانیا ن. له و باره یه وه
زور نیگه ران بووم، ده مه ویت به جهیران بلییت نائومید نه بیته، خوا
گه وره یه. نه سرین تیگه یشته که جهواد بیریکی له میشکدایه و
له وهش که ئیستا ههستی به و عشق و په یوه ندییه ی جهواد ده کرد
به رامبه ر به جهیران، زور دلخوش بوو.

جهواد له ریگادا له بیری ته و کیژه قریشته ناسایه دا بوو که خوی
به خاتری دایک و باوکی چاره رهش کرد و ئیستاش ده بیته گوپی
له سه رکونه کردنی که سانی تر بیته. جهواد په یمانی به خودای خوی دا
که هه ر کاریک له دهستی بیته بو جهیران، دریغی نه کات. هه رچی

پیت ئەوان روژانیک عاشق و دلدارى يەك بوون، كەواتە دەبوو
بیسەلمینیت كە بەراسىتى پابەندە بەعەشقه كەى خوڤهوه، هەتا
ئەگەر بەگيانى خوڤشى ئەواو بووینت، بەخۆى گوت:

ئیتەر رینگا نادەم هیچ كەسێك ئازارى بدات، ناییت، هەتا ئەگەر
ئەو خوڤشى نەیهوینت. من لەو سەرگەردانییە رزگارى دەكەم و
ژیانیکى خنجیلانە و عاشقانەى بۆ فەراهم دەكەم؛ هەرچەندە ناتوانم
وەك سپەر ئوتۆمبیل و مالى بۆ دەستەبەر بكەم، بەلام شتانیكى
گرتگتر هەن؛ ئەوانیش عەشق و خوڤهوهیستین. پاشان
زەردەخەنەیهكى كردو بەمتمانەوه بەرەو قوتابخانە بەرپێكەوت.

بەلى، جەواد هەقى بوو، ئەو دەبوو جەيران رزگار بكات، كچیک
كە لەبەر خوڤهوهیستى داىك و باوكى چەند سالیكى لەژیانى خۆى
بەهەدەر دا. تا بەخەلكى بسەلمینیت كە ژیانیک لەسەر مادە بنیات
بنریت، درەنگ یان زوو هەرەس دەهینیت. بەتایبەتى ئەگەر لەو
ژیانەدا خوڤهوهیستى و عەشق جینگایەکیان نەبوو.

روژهكان بەم شیۆهیه تێدەپەڕین. لەو ماوهیەدا جەيران
خوازبێنیکەرى زۆرى هەبوو، بەلام چونكە لەزەماوەندى یەكەمیدا
باوك و داىكى دەستیان تێوەردابوو، ژیانیکى سەرگەوتوو نەبوو،
ئیتەر ئەمجارهیان دەستیان تێوەرنەدا. * چونكە جەيران خوڤشى
نەدەویستن هەمويانى رەت دەكردهوه. لەوانەیه چاوەروانى جەواد

* نەلبیت بەبۆجوونى نووسەر دەستیۆهردانى نابەجى، ئەك دەستیۆهردانى دروست و زەرەنە.

پینوهرتیکی عاشق

بیټ، نه و وهك ههنديك له كيژه كان نار هزووی كورپكي دهوله مهندي
نه بوو، بهلكو ده بويست زيانيك دهست پييكات كه په يوه ندي و
عشق و لوژيك تيدا بوونيان هه بيټ و هه موو شتيك له جيگه ي خوي
پاريزراو بيټ.

جهواد بيكار دانه پيشتبوو، هه ولى دها دايك و باوكي رازي بكات،
چونكه جهيران نافرته يكي يو هژن و ته لاق دراوبوو، كه م دايك و
باوك به وه رازين كه هاوسه ركي وا بو كوره كانيان بخوازن، به لام
نه وان ملان نه دها. جهواديش ده يگوت:

يان جهيران يان هيچكس.

نه و كه سيكي روشنبير بوو، هه ست و تيگه يشتنيكي زوري هه بوو.
جهواد دهيزاني كه ره سه نايه تي هاوسه ري ناينده ي گرنگه نه ك زن
بان كچووني. نه وه يشي باش دهزاني كه جهيران له بهر نه و، نه و
به لابه ي به سه ر هات، چونكه نه گر عه شقيك له دلي جهيراندا
نه بوايه، بيگومان ده يتواني كه خو شه ويستي سپهر له دلي خو بدا
جيگير بكات، دها نه و له و كچانه نه بوو كه له زياني هاوبه شي يزار
بيټ.

روژيك جهيران سه رقالي خو پند نه وه بوو، زهنگي ته له فون ليدا.
جگه له و كه سيك له مالدا نه بوو. ته له فونه كه ي هه لگرت، ده نكيكي
ناشناي بهر گوي كه وت. ده نكيك كه پيشان به بيستي هه ست
به دله كوته ده كرد و وهك كوره روخساري سور هه لده گه را. به لي،

ټهوه جهواد بوو. جاریکي تر زهنگي لیدابوو که له گهل جهیراندا په یوه نندی نوی بکاتهوه، بهلام جهیران مؤلته تی نه داو تهله فونه که ی داخست و چووو ژووره که ی خوئی. تا کوو له و بارودوخه خوئی رزگار بکات، بهلام جهواد دهستبهردار نه بوو، بهردهوام زهنگي لیده دا و له گهل ههر زهنگیکي تهله فونه که دا بیرگه لیکي نویی دهخسته یادی ټهوه وه. ټیتر نهیده ویست وه ک رابردوو بیر بکاتهوه، بهو هویهوه چووو خواره وهو تهله فونه که ی هه لگرت:

بهلی فهرموو.

جهواد: سلاو جهیران خان، حالت باشه؟

جهیران: سلاو بو توش کاک جهواد، سوپاست ده که م.

جهواد: بوچی له گهل بیستنی دهنگي مندا تهله فونه که ت داخسته وه، مانای تا ټه و راده یه له پیش چاوت که وتووم جهیران خان؟ جهیران که بهوردی گوئی بو شل کردبوو، له بیستنی ټه و قسه یه توره بوو و گوئی:

کاک جهواد تکات لیده که م وازم لیینه، من چیتر کچه که ی پیشان نیم. من ټیستا که سیکی شکستخواردووم، دهزانی یانی چی؟ من وازم له زیان هیناوه و له قولپی گریانیدا، جهواد که له بیستنی ټه و قسانه نیگهران ببوو، گوئی:

من چاوه پروانی ټه م قسانه م له تو نه ده کرد، ناییت نائومید بیت، که واته ټه و هه موو قسه و هه والانه چی بوون؟ درو بوون؟ من

پینوهر ئیکی عاشق

ئیسیتاش خوشم دهویی، ئامادهم زه ماوه نددت له گهل بکهه. تکات
لیده کهه ئه مجاره یان به هانه مه گره. جهواد ده یگوت و جهیرانیس
گویی گرتبوو. جهیران باش ده یزانی که باوکی ئه مجارهش رازی
ناییت. که وایه بو ده ییت جهواد ده ستخه رو بکات، ههر له بهر ئه وه
گوتی:

تو ئاگات له رهوشی باوکی من نییه، باوکم پیشتر
به زه ماوه ندد کردنی من له گهل که سیکه که دا سه ریچی کرد، ده زانم
ئه مجارهش به هانه یه که دینیته وه، ههر بو یه تکات لیده کهه خوت
به ئیپانه کردن مه ده. له به ره ی بنه ماله ی ئیوه وه دیسان په سندی
ناکات. زور باش ئه وه ده زانم. جهواد هاته نیو قسه کانی جهیرانه وه
گوتی:

تو خوت چی؟ ئایا بو چونی توش ههر وایه؟ چیتر منت خوش ناوی،
وه لامم بده ره وه تکات لیده کهه. به لای منه وه زور گرتگه، ئه گهر
بزانم خوشه ویستی جارانت بوم نییه، دلنیا به که نابمه هوی
بیزاربتان.

جهیران بیده نگ بوو و هیچی نه گوت. به بیدهنگی جهیران، هه موو
شتیک بو جهواد ئاشکرا بوو. جهواد تیگه یشت که هیشتا که میک
عشق له ده له بچکو لانه که ی جهیراندا ماوه. سه ره نجام خه زانی زیانی
جهواد کوتایی هاتبوو، به هاری رازاوه چاوه پروانی ده کرد، جهواد
خه نده یه کی کردو گوتی: بیدهنگی نیشانه ی رازی بوونه، که وایه

بوکه خان تو رازیت؟ من چاوه پروانی ثم ساته بووم، جهیران زور
به کورتی گوتی:

نه، جهواد تاغا، بیده نگی همیشه نیشانه ی رازیوون نییه.
به هله دا نه چیت. جهواد دلی توندیوو، مانای قسه که ی جهیرانی
نه ده زانی. یانی هموو نارزه کانی تیکشکابوو، کاتیک ده نگی
پیکه نیی جهیران له ته له فونه که وه بهرز بوپه وه، جهواد تازه هستی
به گالته و گه پی جهیران کرد بوو، هه ربویه به بیزار بیه وه گوتی: گولی
خوت کرد، ثمه قهرزینت به لاته وه. باوهر بکه ته گهر دایکم
له مه تبه خه که دا نه بوایه، سه ری خوم دها به دیواره که دا. جهیران که
نارام بوپه وه، گوتی:

نه جهواد تاغا، سه رت به دیوار دا مه وه. چونکه له داهاتودا
کارمان پی ده بیئت. دواپی من رقی خوم به سه ر کیدا هه لبر پرم.
هه ردوکیان قاقا ده ستیان به پیکه نین کرد. پیکه نینیک که له ناخی دلی
هه ردوو کیانه وه بهرز بوپه وه و کاری له دلیش ده کرد. پاش نه وه ی
که پیکه نین کوتای هات، جهواد به نارامی گوتی:

باشه جهیران گالته و گه پ وه لاره بنی، گرتک توی، تو رازی بیئت
که سانی تر به لای منه وه جی بایه خ نین رازی بن یان نه. پاشان
گوتی: به رای من مروؤ ده بیئت به رده وام ئومیدی به خودا هه بیئت،
چونکه هه ر نه وه که کاره کان ریکده خات و پاشان به هیمنی گوتی:
سه رهنجام ئیمه پیکه وه زه ماوه ند ده که یین، چیر ریگه نادم که سپک

پینو ژنیکی عاشق

تۆم لی زهوت بکات. شاهیکی دریژی هه لکیشا و گوتی: تۆ ههر له سه ره تاوه هی من بووی، به لام هیج کهس له وه نه گه یشت.

جهیران به له سه ره خویی به جوړیک که ته نها خویان بییستن، گوتی: ژیان له گهل تۆدا تا که ئاره زووی من بوو، به لام وادیاره خهریکه به ئاره زووه کهم ده گهم. له گهل بیستنی زهنگی ده رگا کهدا جهیران مائاواپی له جهواد کرد.

زستان بوو، ههوا سارد، به لام تینیکی بی وینه له دلی جهیراندا بهرپا ببوو. شهوی پیشوو به فریکی زور باریبوو. کاتیک به یانی له خه و بیدار ببوو به وه، له په نجه ره که وه له ده ره وهی روانی، سپیتی زهوی له چاوه کانی ده دا، به بیینی نه و دیمه نه خوشحال بوو، وه ک مندال به ره و هه وشه که چوو، به یادی ده ورانی مندالی تۆپه له به فری دروست ده کردو به ره و لای په نجه ره ی مه تبه خه که ده یهاو یشت، دایکی که له مه تبه خدا سه رقالی ئاماده کردنی نانی به یانی بوو، هه ستیکرد شتیک دای له شوشه ی په نجه ره که، کاتیک چوو بو لای په نجه ره که، له پشتی په نجه ره کهدا جهیرانی بیینی که سه رقالی یاریکردن به به فره و ئامازه ی بو ئه ویش کرد که بچیته هه وشه که وه، له پاش جیا بوونه وه و ته لاقدانیه وه ئه مه یه که مین جار بوو که جهیرانی به خوشحالی ده بیینی، له وهی که دووباره هه ستیکی تازه ی بو دروست ببوو، سوپاسی خودای کردو به ره و هه وشه که هه تگاوی نا. له سه ره میزی نان خواردن جهیران سه یریکی دایکی کرد و گوتی:

دایه؟

دایکی که له شیوهی قسه که یدا ههستی کرد که داواکاریه کی هه یه به نارامی گوتی:

بهلی؟

جهیران که خه ریک بوو یاری به چایی ناو پیاله که ده کرد، به له سه ره خویی به سه رهاته که ی نیوان خوی و جهوادی بوو باسکردو نهویش به بی نهوهی که هیچ بلی ییده تک بوو. ترس له هاوسه ره که ی نهوی ناچار به ییده نگی کرد، چونکه ده یزانی که نارازیبوونی باوکی بهم زه ماوه نده چ کاره ساتیک ده خولقینی. به لام نارزهووی ده کرد که کچه که ی به خواستی خوی بگات، بهو حاله وه زه رده خه نه یه کی بوو جهیران کرد که جهیران مانای نهو زه رده خه نه یه ی به هیوادار بوونی ثابنده لیکدایه وه. باوکی جهیران له پاش ته لاقدانی کچه که ی نیترو خوشییه که ی جارانی نه ما بوو، له گه ل جهیراندا وه ک غه ربه کان هه لسو که وتی ده کردو خوشه ویستی و میهره بانیه کانی خوی لیب ریوو، روژیک که له شوینی کاره که یه وه هاته وه مال، جهیران چای بوو برد، به بی نهوهی که ده ستخوشی لیبکات، چاکه ی لیوه رگرت، به تیله ی چاو سه یریکه کرد که مانای نهوه بوو بره، به لام جهیران له وجوره قسانه سه ره سخت تر بوو، هه ربویه له جیگای ته نیشتی نهوه وه دانیشتی، باوکی سه ره قالی

◆ يېتۈرەشنىكى عاشق ◆

خويىندىنەۋەي رۇژنامە بوو، لەۋىدا ھىچ بايەخى بەبوونى جەيران
نەدا. جەيران لەو ھالەتە ماندوو بوو، لەدلى خويىدا گوتى:

ئاخر تاكەي، پارىزگارپش سنوورى خوي ھەيە، بەنىگەرانيبەۋە
گوتى: بابە گيان، چاكەتان سارد بوويەۋە، بىخۆرەۋە، باوكى
ئەمجارەشيان بەھاي بو قسەكەي ئەو دانەنا و سەرقالى كارى خوي
بوو، جەيران دووبارە گوتى:

بابە گيان، بوچى قسەم لەگەل ناكەي؟ بوچى ۋەك جاران
لەگەلدا مېرەبان نيت؟ من كچى توم، كچىك كە ئەگەر ساتىك
ئەوت نەديبا، ئوقرەت ليدەبرا، ئىستا چى بوە؟ خۆشەۋىستى باوك و
فەرزەندىمان چى لىنات؟ باوكى سەيرى پيالە چاكەي كرد كە ئىتر
سارد بويەۋە بەكەلكى خواردنەۋە نەدەھات، پاش كەمىك
بىدەنگى، بەتورەبىيەۋە گوتى:

من لەگەل تۇدا تواناي قسە كردنم نىيە. كەوايە بەم قسە :
پرۇبووچانە سەرم مەيەشېنە. جەيران بەداماۋىيەۋە رووى لەباوكى
كردو گوتى:

بوچى بابە، بوچى؟ مەگەر من چ كارىكم كردو؟ خوي پياوم
نەكوشتو، باوكى بەتورەبىيەۋە نەراندى بەسەرىدا و گوتى:
ئىتر دەتەۋىت چى بكەيت، برىا پياوت بكوشتبا، برىا بمردايەيت،
تو ئابرووى منت برد، تو منت لاي براكەمدا سەرشور و شەرمەزار

کرد. به دهستی خۆم مارم پهروه رده کرد، حهیف بو ئه وه هموو
زه حمه ته م حهیف.

جهيران توانای بیستنی ئه وه جوړه قسانه ی نه بوو، گریان بیینی
گرتبوو، کونترولی خوی له ده ستدا و به کول دهستی به گریان کرد و
رووی کرده باوکی و گوتی:

بابه من مافی ژیانم ههیه، من مافم ههیه که هاوسه ری ژیانم بو
خۆم ههلبژیرم. به لام ئیوه ئه وه مافه تان له من زهوت کردوه...
ئیوه... ئیوه... منتان به پاره و سامانی سپهر فروشت. ههسته کانی
منتان له ناو برد. له حالیکدا که بیری له روژانی رابردوو ده کرده وه
به گریان ه وه گوتی:

تو ده زانی که من له ماوه ی ئه وه دوو سآله دا چ نازاریکم چه شتوه؟
نا بابه گیان ناگات لی نییه، نازانی کاتیک ژن و میردیکم ده بیینی که
به راستی یه کتریان خوشده ویست چ ههستیکم لا دروست ده بوو،
له کاتیکدا که میردیشم هه بوو، شه وان به ته نهایی چه ندین کاتژمیر
ده گریام. من تینووی عه شق بووم، تینووی که میک خوشه ویستی،
به لام به داخه وه هه یچ کهس قسه ی منی وه رنه گرت، هه یچ کهس
ههستی پینه کردم، هه تا توش بابه گیان.

باوکی که زور توره ببوو، زلله یه کی توندی له روخساری جهيران دا
و گوتی:

تو... تو ٻوڙينه هڙي ٺههڙي ته نيواني من و تاقه براڪم بهم
 شيويهه ليبيٽ. ٽيسٽا چاوه پرواني ٺههڙي ته ههستت پڻيڪم!
 بهههلهدا چووي ڪچي نه فام. تو شاپستهي سپهر نه ٻوڙي، دهن
 هاوسهري ڙياني ده ٻوڙي، دهن له گهلهيڏا ده ڙياني. بهههنگي بهرز
 گوئي:

له پيش چاوم ونهه تا نه مکوشٽوي.

ٺهه تارادهيهه ڪي زور ههستي بريندار ٻوڙي، له پاش خواردي
 زلهه ڪه به گريانهوه روڻسته ههوشه ڪهوه. سائيڪي تال ٻوڙي، بهخوي
 ده گوٽ:

بهم حالهوه چون ده توانم له گهل جهواددا زه ماهوند بڪم.
 زه ماهوندي له گهل جهواددا تنهها له نه نديشهده ده بيني.

دايڪي له مهه تبهه ڪه گوئي له قسه ڪانين گرتبوو، لهوه ڪه
 پهيوهندي گهرموگوري ٺهه ڇيڙانه بهمجوره سارد ٻوڙيهوه،
 نيگهران ٻوڙي، بهلام دهيتواني چي بڪات؟ ٺهه باوڪ و ڪچه وڙڪيان
 لهيه ڪ گرتبوو، ديار نه ٻوڙي ڪه نهجمي ياربيهه ڪه بهڪوي ده گات.

جهواديش بيڪار دانه نيشتبوو، ههچهند ڪه باوڪ و دايڪي پييان
 ليڪردبوو ڪهوشهوه ڪه ٺهه بو ڙيان ناشيت، ههچهند ڪه جهواد
 دهگوت و ٺهوان ڪه مٽريان دهبيست و ههچهنديش خوي لادهده،
 پيٽاڪام ٻوڙي، تا ٺهوه ٻوڙي بيٽيڪ بهميشڪيدا هات، بهباشي شهن و
 ڪهوي ڪرد و تيگهيشته ڪه جگه لهوه چارهيهه ڪي تري نيهه. دواچار

دهبوو جهیرانیس لهم کیشیهوه بئالینی. روژیک که باوک و دایکی جهیران بو کاریک چوو بونه دهرهوه، نهو تهلهفونی بو جهیران کرد. پاش سلاو و نهحوالپرسی کیشیهکهی بو روون کردهوه، دوو کهل لهسهری جهیرانهوه بهرز بوویهوه و نهم کارهی بهکاریکی نهشیاو و نهگونجاو وهسف کرد. بهلام جهواد هیوای نایه بهرو گوتی:

نه گهر کهمیگ ههولبدهین نهم کاره به نهنجام دهگات. جهیران پهسهندی نه کردو بههانهی هینایهوه. نهو لهراستیدا نهیده توانی نهم کاره نهنجام بدات، چونکه باوکی وهک بهربهستیگ لهسهر ریگاکهی خوئی دهبینی و نهم کارهش مهترسیدار. جهواد که نائومیڊ ببوو، به نیگه رانییهوه گوتی:

گویی بگره جهیران، خیزانی ئیمه و ئیوه ههر دوو لایان نارازین، ریگایهکی تر نییه، نه گهر درهنگ پی رابگهین؛ لهوانهیه نهم ههلهشمان له کیس بچیت و ئیتر هیوایهک نه مینیت. پاش بیر له بوچوونه کهم بکهرهوه. نه گهر بهچاکی دهزانیت بهدایکیشت بلی. لهبیرت نهچیت بیر لهقسه کانم بکهرهوه. پاش مالتاواپی جهواد، قسهکانی وهک خوره بهربوه گیانی جهیران؛ له دلی خویدا تاوتویی ده کرد؛ بهرنامه کهی جهواد نهوه بوو له گهل نارزه زیهتی گهوره کاندای نهمان نهیاندته توانی پیکهوه زهماوه ند بکن، کهوایه دهبوا بیریکی بهههتی بکه نهوه تا کوو بتوانن بهیهک بگهن. بو دواچار رهزامهندی دایک و باوکیان به دهست بهینن. به بوچوونی نهو هاوسه رگیری نهین

پیتوه ژنیکی عاشق

باشترین ریگاچاره بوو؛ چونکه نهوان ههردوو کیان ژیر و پیگه یشتوو
بوون و نه یانده توانی چاوپوشی له خواست و مافه راسته قینه و
سروشتییه کانی خوین بکهن؛ زه ماوهند فه رمانیکی سروشتی بوو
که واته چ که سیک بۆ جهواد له جهیران باشتره، نهو بریاری دابوو
له پاش ماره برین بچیت بۆ "ته بریز" شوینی له دایکبوونی خووی و
ماوه یه که له مالی "نیرگس" ی خوشکیدا بمینیته وه و بهرده وامی
به ژیان بدات. تا تاشه که ناوی ده که ویت. باوک و دایکی ههست
به ههله که ی خوین ده کهن. نه م بیر کردنه وه یه بۆ جهواد گه لیک
شیرین بوو؛ چونکه بهو نارزووه ی ده گات که سالانیکه خهونی پیتوه
ده بینیت، به لام زوریش نیگه ران بوو؛ نه گهر جهیران رازی نه ییت،
نه وسا چی؟ به خووی ده گوت:

خودایه یارمه تیم بده؛ من تاوانیک نه نجام نادم، گه وره ترین
خواستی ئیمه یان نایه ژیر پینانه وه، نه گهر نه مه بی ریزیه،
به گه وره یی خوت بمانبووره.

جهیران به باشی نه زانی که نه م باسه بۆ دایکی روون بکاته وه،
بیگومان نهو ریگای کاریکی له مجوره ی پینه ده دا. نهو ته نها ده ی توانی
نه م نه یینییه به نه سرین بلیت، ته نها نهو بوو که ده ی توانی له م کاره دا
هاو کاریان بکات، جهیرانیش بریاری خووی دابوو؛ نهو له دلی خویدا
وای بیر ده کرده وه که نیگه رانییه کانی دایک و باوکی چه ند روژیک

زیاتر ناخایه نیټ، بهلام زیان هه لیکه، نهو نهیده توانی کامهرانی و بهخته وه ریبه کانی خوئی له بهر خزمه کانی باوکی بنیته ژیر پی.

جهواد پیاویکی دیندار بوو، جهیران دهیتوانی پشتی پی بیهستی و باوه ری پی هه بیټ. بهو پییه ریگهی خوئی هه لېژارد، بو تاوتویکردنی نه م باهته له گهل نه سرین دا، بهره و لای نهو هه نگاوی نا. له نیوانی ریگادا هینده بیرو هوشی سه رقالبوو که نهیزانی کوپرا گه شته نهوی. پاش نه حوالپرسی له گهل پوری و میردی پوره کهی چوو ژووریکی تر و باسه کهی له سیر تاپیاز بو نه سرین گیرایه وه، نهو پیش له سه رسورماندا چاوه کانی بچوک بو بوونه وه. به حه په ساوی گوتی:

گوییگره جهیران، تو کاریکی هه له ناکه یت، بهلام بیرت له سه ره نجامی کاره که کردوته وه، پاشان باوک وداکت چی؟

جهیران به خیرایی گوتی:

به لی، به لی بیرم کرده وه، بیرم له هه موو شتیگ کرده وه، نهوان به مکاره رازی نین، توده نیټ دهست له سه ر دهست دانیم و چاوه پروانی هه ر کاره ساتیک بم که له خووه روبات. نا نه سرین نیتر ماندوو بووم، نیتر زورم قسه و قسه لۆکی خه لکی به گویدا چوو، بابسه که سیکی تر بریار له باتی من بدات، باوه ریکه چیتر توانم نه ماوه. نیتر نه سرین قسه یه کی بو کونن پینه بوو. نهو دهیزانی که نهو دووانه بیران له سه ره نجامی کاره که کردوته وه، جهیران له ژیاندا نه زموونی هه بوو، جهوادیش ماموستا بوو. به بوچوونی نه سرین

پیتوہ ژئیکئی عاشق

خواهوند ئەو دوانەى بۆیە کتر دروست کردبوو، که وابوو بە لگە یەك
نەبوو بۆ جیابوونە وە بیان لە یە کتر.

چەیران که گریان گەروی گرتبوو، رویکردە نەسرین و گوتی:

تەنبا تکایە کم لیت هەبە، لەپاش روشتن، با پورم لە گەل دایکمدا
بدوی و قەناعەتی پینکات. حەزم نەدە کرد کیشە که بەوشیو یە

برواتە پیش، بەلام لەوانە یە قەدەوری من بەم جوړه بویت و خودا

ئەمەى لەچارەمان نوسییت. فرمیسک لەچاوەکانى بەر بوونەو و

بەپشتى دەستى فرمیسکهکانى سړى و گوتى:

دایکم لەپاش خودا بە تو دەسپیرم. نەهێلى بەتەنهاییت.

ئەو روژانە چەیران رەوشیکى سەیری هەبوو، لەمالدا پیاسەى

دەکردو چووبووە جیھانى ئەندیشەو، سەبرو ئارامى نەبوو. دەستى

دەکردە ملی دایکى و ماچى دەکرد، سەرى دەخستە سەرشانى و

دەگريا. هەرچەند دایکى لەهۆیەکەى دەپرسى وەلامیکى نەدەبیست،

ئەو گەلیک نارەحەت بوو، هیچ کاتیک لە دایکى دوور نەگەوتبوو،

بەلام دەبوو چ کاریکى کردبا، ناچاربوو بیر لەژيانى ئایندهى بکاتەو،

ئەو نەیدەزانى کەسەرەنجامى بەکۆى دەگات، هەر لەبەر ئەو

نیگەرانی و دلتەتگییەکی تاقت پروکینى هەبوو، لەگەل ئەو شدا

نەیدەویست جەواد لەدەست بدات، ئەو جەوادى زور خوشت

دەویست، هەرئەو هەبوو کە لەمانەو پەشیمانى دەکردەو و بۆ
روشتن پەلى دەکیشا.

◆ پینوئه ژئینکی عاشق ◆

ته له فوونی بۆ چهواد کردوو په یمانیاں به یه کتر دا، په یمانی
وه فاداری، په یمانی پیکه وه بوون. چه یران به چه وادی گوت:

من پاش خودا به تو نیازمه ندم، بۆ ماوه یه ک دووری له باوک و
دایکم به گیانم ده کرم، تا کو له تاینده دا ژیانکی خوش و به خته وه
له گهل تۆدا ده ست پیکم. چه واد که له خوشیاندا جیگای به خوی
نه ده گرت به خوشحالییه وه گوتی:

باوه رت پیم هه بی، نیمه ئیتر هیچ کاتیک به ته نها نابین، بۆ
هه همیشه هاوری و خوشه ویستی به ک ده بین. نیگه رانی باوک و
دایکت مه به، نه وان روژیک له قسه کانی نیمه تیده گهن، وه به
ئامیزی کراوه وه پیشوازیمان لیده گهن، خودا وه ند بۆ خویشی
یارمه تیمان ده دات، نه و قسانه چه یرانیان له سه ر کاره که ی
سورتر کرد.

"خهونی ژيان"

به يانی روژی دواتر دهسپيکی جيا بوونهوه له خيزان و کوتايی ته نهایی نهوان بوو، نهو به خیرایی خوئی ناماده کرد و کهل و پهلی پیوستیشی له گهل خوئی ههنگرت، باوک و دایکی له خهویکی خوشدا به جی هیشته و به خهم و مهراقیکی زورهوه لیان جيا بویهوه و ریگایه کی سهختی گرت بهر، که برینی گهلک دژوار و کوتاییه کهیشی ناديار بوو. جهواد له سهری شه قامه کهدا چاوه ریی بوو، کاتیک جهیرانی بینی له شوینی خوئی وشک بوو، نهو دهیزانی که جهیران له بهر نهو خیزانی خوئی جیهیشتهوه و نایندهیه کی پرله ههورازو نشیوی گرتوته بهر. جهیران ورد له جهواد نزیک بوویهوه و له شهرماندا سهری داخست، جهواد بزهیه کی کردوو گوتی:

سه ره تا پیش هه مووشتیک به خیرهاتنیکی گهرمت لیده کهم،
دووهم له وهی که ناماده بوویت و منت به هاوبه شی ژيانی خوت
قه بولکرد گهلک سوپاست ده کهم.

جهيران به قسه کانی جهواد پیکه نین هاته سه رلیوه کانی و بو ساتیکی کورت غمه کانی فهراموش کرد. کاترمیر ۷ی به یانی بوو نوینگه ی ماره برین هیشنا ده ستیان به کار نه کرد بوو، هه ربویه که میک خویان به گفتو گووه خه ریک کرد تا کو به خیرایی کاتیان لی پروات. هه رواش بوو، چوتکه کاتیک جهواد سهیری کاترمیره که ی کرد، کاترمیر ۸/۵ بوو. ته ماشایه کی جهیرانی کرد، له بیر کرد نه وه دابوو، نیگه رانی و دلتهگی له چاوه کانیدا به روونی ده بینرا. له وهی که جهیرانی له ته نیشته خویه وه هه ست پیده کرد خوشحالبوو، ته نها ترسی نه وهی هه بوو که دوباره له دهستی بداته وه، هه ر به وه خویه وه گوتی:

نه وه نزیکترین نوینگه ی ماره برینه، نه گه ر رازیت با پیکه وه برۆین، وه هه ردوکیان به ره و چاره نویسی خویان که وتنه ری. له خزمانیان که سیک له وی نه بو که بیته شاهیدی ماره برینه که یان. حاجی ماموستا به سه ر سورمانه وه چاوی تیبرین و گوتی:

نیوه که سیکتان نیه که بیته شاهیدی ماره برینه که تان؟

جهیران و جهواد سهیریکی یه کترینیان کردو له شه رماندا سه ریان داخست، حاجی ماموستا گوتی:

کرفتیک نیه، شاهیدی راسته قینه به سه رمانه وه یه، ته نها پشت به و بههستن. دلوییک فرمیسک وه ک مرواری له چاوه چاوانه کانی جهیران به ربونه وه، جهواد به نیگایه کی روون و پرماناوه نارامی

پتوہ ژنیکی عاشق

کرده وه. ههردوکیان به وه خوشحالبوون و پیروزیایان لهیه کترکرد، حاجی ماموستاش به خوشحالی نهوان دلخوشبوو هیوای به خنه وهری و کامهرانی بو خواستن، جهیران ئیتر ترس له دایدا باری کردبوو، نهوئیتر هاوسه ری هه بوو دهیتوانی ته کییه گایه کی باشییت بوئی لهوساته دا جهیران سهیریکی جهوادی کردو گوتی:

من خه و نابینم؟ یانی بیدارم؟ یانی خه و په ژاره کوتایی هات؟
جهواد زهرده خه نهیه کی کردو گوتی:

بهلی خوشه ویسته کم تو به ئاگی، به لام هیشتا خه کوتایی نه هاتووه. ئیمه هیشتا له سه ره تاداین و گیشه گه لیک زور ههیه که دهینت به هاوکاری یه کترین له سه ر پگاکه مانی لابه رین. جهواد دهستی جهیرانی له ناو دهست ناو به ئارامی گوشی و نیگایه کی ماناداری لیکرد و گوتی:

ئیتر هیچ که سیک ناتوانییت بیته نیوانمان و لیکمان بکات، هه
کهس، هیچ کهس.....

کهسیان نانی به یانیمان نه خواردبوو، خوشحالی له راده به دهه برسیتی له بیر بردبوونه وه، به لام دهنگی زیرو هه ری گه دهی جهواد یادی هینایه وه که برسبییه تی، پیکه وه چوون بو رستوران تا کو خواردنیک بخره به ردلیان و زیان و سه فهره که یان پیکه وه له یه ک کاتدا دهست پیکهن.

باوکی جهیران دستوری وابوو پیش ئهوهی بچیت بو سه رکار،
 سهری له ژووره کهی جهیران دهدا، ماچیکی روخساری ده کردو پاشان
 بهره شوینی کاره کهی دهچوو، بهلام پاش زه ماوه ند کردن و
 ته لاقدانی ئهوه، باوکی به بیدهنگی دهچوووه ژووره کهی و ته نهیا
 ته ماشای ده کرد، ئه مجارهش وه ک پیشه می همیشه بی ئهوه کاره
 کرد، بهلام ئه مجاره یان جهیرانی لی نه بوو، ئهوه به شیرزه بی هاته
 خواره وه و سهری له حهوشه کهدا، بهلام له ویش نه بوو، له ورته
 ورتی ئهوه ئه قدس خانمیش له خه و بیدار بوویه وه. کانیک ئاتاداری
 روداوه که بوو ده تگوت سه هولاو به سه ریدا کراوه، بهوه حاله شه وه
 خوی به خوین سارد نیشاندا و تا کو بیریک بو چاره سهری کیشه که
 بدوزینه وه، ههر به وه هوویه زهرده خه نه یه کی ده ستردی نیشاندا و
 گوتی:

ئیستا زانیم، جهیران بریار بوو له گهل نه سریندا سه ریک له
 پیشانگای کتیب بدهن، بیگومان پیکه وه روشتوون. باوک به سه ر
 سورمانه وه گوتی: کتیبی چی ژنه که؟ بهم به یانی زووه، ده زانی چی
 ده لیت؟

دایک که کهم کهم خه ریک بوو ده سته پاچه ده بوو، له پریدا گوتی:
 جهیران گوتی به یانیان ئارام تره به ئاسانی ده توانین کتیبه کان
 ته ماشا بکهین، چوزانم ئاله م قسانه....

پینو ٲٲٲکی عاشق

ٲهو هیشتا دلنیا نه بیوو، به لأم بهو حاله وه ٲاش خوار دنی نانی
به یانی ریگهی به ره و کاری گرت بهر.

ٲه قدس خانم هه و لیبوو، سه ری له ژوو ره که ی جه یراندا، هه موو
شوینیک ریگ وینک بوو، به دل ه خور په وه تاکی کانتوره که ی جه یرانی
کرده وه، به لأم به هه موو سه رسو ٲمانیکه وه له سه ر ته خته که
دانیشٲ، چونکه هه رچی که لو په لی ٲیویست و ناسنامه که یشی له گه ل
خوی برد بوو. زانی چی له ژیر به ره دایه. به ٲرتاو چوو ه خواره وه
وته له فونی بو مالی خوشکه که ی کرد، به دری ته له فونه که ی هه لگرت
و ٲاش سلاوو ٲه حوال ٲرسین، ٲه قدس خانم گوتی:

به دری گیان دهستم دامینٲ، جه یران ٲروشتوو ه.
به دری که له قسه ی خوشکه که ی هیچ ٲینه که یشٲبوو گوتی:
به ٲروونی بدوی، بز انم چی بووه؟
ٲه قدس خانم به گریان ه وه گوتی:

سه ره نجام جه یران کاری خوی کرد، ٲهو ٲرویشٲوو ه، ٲهم به یانی ه
زوو بو ی ده رچوو ه، ٲیستا ناز انم چ وه لامیکی باوکی بده مه وه.
به دری که بابه ته که ی زور به هه ند وه رنه گرت بوو گوتی: نه بابه،
له هه ر کوی بیٲ سه ر هه لده داته وه، نیگه ران مه به، خیرا وه ره
بوٲیره تابزانین ده توانین چ کاریک بکه ین.
ٲه قدس خانم هیچ چاره په کی نه بوو ده بوو ٲرواٲ به لکو له وان ه په
جه یران قسه په کی بو نه سرین کرد بیٲ.

به بېزار بيهوه بهرو مالى بهدرى كهوته رې، له نيوانى رېگادا
له خوداى دهخواست كه جهيران لههر شوپښك ههيه تاكو نيوهرو
بگه رېتهوه، بهلام نهوه مهحالبوو: چونكه جهيران رېگاي خوځى
ههلبزار دبوو، نهسرين سهره تا نهويوست قسه يهك يكات، بهلام
نېتر لهوه زياتر بهباشى نهزاني بېشاريتهوه و ههرچي كه بينبويى و
بيستبويى بوى باسكردن و له كو تايدا گوټي:

پورى گيان نېگه ران نهبيت، جهيران نېتر منال نيهه، خوځى
دهزانيټ چي دهكات، نهو خه تا يه كي نه بوو، نه گهر درهنگ
بجولايه تهوه لهوانه بوو گيروده ي داخواز يكه رېكي تر بېوايه،
سهره نجام چي؟ پورى گيان دهبيت بپورى، بهلام توو هاوسه ره كهت
گه ليك خوويست بوون، من له ناخي دل مهوه خوشحالم كه جهيران
به نار هزووي خوځى گه يشت.

بېگومان نه قد هس خانم مافي بهوان دها ، بهلام چ كه سپك
ده بوو وهلامى باوكى بداته وه؟ ناي نه وپش بهم قسانه رازي ده بوو،
دايكي نه يدهزاني لهوه ي كه جهيران به نار هزووي خوځى گه يشتووه
خوشحال بيت يان نېگه راني تاينده بيت.

نيوهرو باوكى گه رايه وه مال، نېگه ران نه بوو، چونكه به ياني
هاوسه ره كه ي تا راده يهك دلنياي كرد بوو، بهلام دل ه خورپه يه كي
زورى هه بوو، سهره تا پرسيا رى جهيراني كرد؟ نه قد هس خانم
منجه منجيكى كردو چيتر بواري شار دنه وه ي نه بوو. سهره نجام ده بوو

پیتوه ژنیکی عاشق

راستییه که ی بلی. هیواش هیواش دهستی به قسان کرد به جوری که
که نه و سه کته نه کات:

نه زانی چیه پیاوه که، خه تای خومان بوو، نیمه نه ده بوو نهومان بو
زه ماوه ند ناچار کردیا، به نهستم نه قسانه ی دهرده بری،
هاوسه ره که ی به سه ر سورمانه وه گوئی بو قسه کانی نه قدس خانم
گرتبوو، به په شو کاوییه وه گوئی:

ده زانی ده ته ویت چی بلیت؟ له باره ی کیوه قسه ده که ییت؟
نه قدس خانم به دهسته پاچه یی گوئی: ده ی دیاره له باره ی
چه پیرانی کچمانه وه ده دویم.

نه مجارهش نه و هیچ له قسه ی هاوسه ره که ی تینه گه پشت،
سه ره نجام نه ویش بی په رده روونی کرده وه، که کچه که یان له گه ل
چه واددا زه ماوه ندی کردوو و له شار چوونه ته دهره وه.

دو که ل له سه ری باوکی چه پیران بهرز بویه وه. هاواریکی کزی
کردوو له کاتیکدا که دهستی به سه ر دلپه وه گرتبوو و که وته
سه رزه وی، نه قدس خانمیش به شپرزهی له و حاله ی هاوسه ره که ی
قیژاندی، دواچار به کیک له و هاوسپیکان هات به هاوارپانه وه و نه وی
که یانده نه خوشخانه. پزیشک دوا ی پشکنینی وردی نه خوشه که
داوای هاورپی نه خوشه که ی کردو گوئی:

خورپه یه کی زور کاربگری لیکه و توه و کریمانی سه کته ی زور
لیده کریت، ده بیت زور ناگات لئی بیت وه گهرنا له وانه یه جاریکی تر
لیبدا ته وه.

ئه قدس خانم دهسته و دامینی پزیشکه که بوو پیی گوتی:
جهنابی پزیشک، ده بیت چی بکم، تونانویت کاریک بکه بیت
تا کو ئه و مترسییه نه مینی؟ پزیشک گوتی:
ئه و ده بیت چند روزیک له ژیر چاودیریدا بیت، له راستیدا
ناتوانین هیچ شتیک بلین. تاسی روز مترسی سه کته بوونی هه یه،
نایا پیشینه ی سه کته ی هه یه؟ ئه قدس خانم گوتی:
نه جهنابی دکتور، بیگومان دلی ده گیرا، به لام نه ک به م
سه ختییه.

پزیشک گوتی:

ئه م جوړه سه کته هوکاری تورپه یه، ده بیت ناگاداری بیت،
فشاریکی دهروونی به هیز کاری تیکردوه، به لام نیگهران مه به، تو
بهرموو پشوبده، ئیمه خو مان ده زانین چ کاریک ده که یه، دایه گیان
فهرموو، فهرموو.

له وه یکه ژانیان دو چاری ئه و هه موو گرفته ببوو نیگران بوو،
به دری دلنه وایی ده کرد، له نه خو شانده یارمه تییه کی زوریاندا تا کو
هه ست به ته نهایی نه کات.

◆ پینوئیتیکی عاشق ◆

جهيران وجهواد له دهستیکی رېگادابوون، رېگایهک که سهختییهکی زوری ههبوو، بهلام نهوان پهیمانی هاوکاری و هاوړییهتییان بهستبوو، بویه پیوستی به نیگه رانی نهبوو. سهفهکردن به شهمندهفه ریان ههلبژاردبوو، قسهی زوریان ههبوو که سهردهمانیک له دلپاندا ببو بهگری، نیستا دهبوو ههلبیریزن. جهیران نازاریکی زورتری چهشتبوو، بهلای نهوهوه نهو ماوهی ژبانی لهگهل سپهدا، بیرهوهرییهکی تال بوو. وههیچ کاتیک نهیده توانی نهوساتانه لهبیربکات. کاتیک بیری لهوساتانه دهکردهوه چاوهکانی خهم وکسههرا دایدهگرت. جهواد لیی رامابوو گوتی:

چییه جهیران؟ بوچی نیگه رانی؟

جهیران که ساتیک بوو جهوادی له تهنیستی خویدا لهبیرکردبوو هاتهوه سهرخوی و گوتی:

شیتیک نییه، بیرم لهراپردوو دهکردهوه. جهواد دهستی خسته سهرشانهکانی و لهچاوانی راماو گوتی: گوئیگره نهزیزه کهم، من ههزناکهم لهبارهی رابردوهوه قسهیهک بگری، رابردوو بهسهرچوو، دهیت نهزموونی لیوه رگرین و نایندهیهکی باشی لی دروست بکهین، ههزناکهم هاوسه ره کهم غه مگین بیت، تو دهیت دلخوش بیت تاکو منیش نومیده وارتر له ژبان برونم، پیاو جگه لهمه شیتیکی لههاوسه ره کهی ناویت، ههه بهوجورهی کهتو پیوستیت بهخوشهویستی من ههیه منیش ههروام، پیوستیم به خوشهویستی

تۆههیه. کهواته داوات لیده کهم کهمتهرخمی لهوهدا مه که، بهئین
دهدهیت نازیم؟

جهیرانیس به نیگایه کی پر لهخوشه ویستییهوه، قسه کانی جهوادی
قه بولکردو سهری خسته سهرشانی، ههر دوکیان لهخهویکی قولدا بوون
که شه مه نده فهره که گهیشته ویستگهی خوئی. بهدهتگی
شه مه نده فهره که جهواد به ناگاهات و جهیرانیسی بیدار کردهوه و
ههر دوکیان دابهزین. له نیو دلی جهیراندا نیگه رانییه کی زورهه بوو.
ئهو لهوشاره دا غه ریب بوو جگه له جهواد که سیکی تری نه بوو: ئه و
نهیده زانی خوشکه کهی جهواد چون ژنیکه و چونچونی پیشوازی لی
دهکات. لهو خه یالانه دا بوو که دهتگی جهواد به ناگای هینایهوه:

باشه خوشه ویسته کهم ئه مهش مالی خوشکه کهمه: کوخی عه شقی
من و تو؛ مانای ئیمه. جهیران سوور هه لگه راو هیچی نه گوت.

جهواد زهنگی لیدا. جهیران به منجه منج گوتی:

جهواد... من ده ترسم، ده بییت چی بلیم؟ جهواد وهک ئه وهی
شتیکی سهیرو سه مه ره ی بینیبیت چاوه کانی بچوک کردهوه و گوتی:
به گیانی تو منیش ده ترسم! پاشان دهستی به پیکه نین کرد. ئیستا
پینه که نی ئه ی که ی پیکه نی، جهیران توره بوو گوتی:

جهواد من نامه ویت گالته و گه پت له گه ل بکه م، به راستم بوو.

جهوادیش به پیکه نینه وه گوتی:

◆ پینوہ ژئیکی عاشق ◆

به گیانی جهیران منیش هر بهراستی پیکه نیم و دووباره دای
له قاقای پیکه نین. بهلای جهیرانه وه تهو وه ک بیده بهست له هممو
کیشه یه ک هاته بهرچاو؛ هر تهوش جهیرانی خوشحال ده کرد.
دهرگای ماله که کرایه وه، کچیکی مندالکار به بینینی تهوان خوئی
فریدایه باوهشی جهواده وه و گوئی:
خالو گیان، دایکم ده یگوت که دیت. جهیران به سهر سورمانه وه
گوئی:

دایکت؟!

جهواد گوئی: بهلی، هه والم دابوو که نیمه ی بهرین ته شریف
دینین. گالته نییه؛ بوکه خان ده بیته میوانی نیم ماله. جهیران که
له هه لسو که وتی جهواد سهری دهر نه ده کرد و گوئی:
جهواد نه مه نده چیژ مه ریژه؛ و ابزانم دنیات پر کرد، وایه؟
جهواد خوئی کیف کرده وه و گوئی:

دنیا، چی بلیم؟ نیوهی خه لکی "ته برین" ده زانن که ته مرو جه نابی
ئاغای فه تاحی له گه ل هاوسه ره نازیزه کهیدا ده گنه ته برین.
له و کاته دا ده تگی خوشکه که ی جهواد له حه وشه که وه ده بیسترا:
نیلوفر کی بوو؟ نیلوفر به خوشییه کی مندالانه وه چوه
حه وشه که وه و گوئی:

دایه گیان خالو جهواده له گه ل نافر ته ییدا هاتوون. دایکی هاته
دهر وه و پیشوازییه کی گهرمی لهو دوو عاشقه میوانه کردو پاش

پینوۋژنیکی عاشق

به خیر هاتنیکی زور، سهرقالی خزمه تکردنیان بوو. له پاش کاترمیریک خوشکه کهی جهواد که ناوی نهرگس بوو، نهوی بو کاریکی نایبته بانگ کرده دهرهوه و پینی گوت:

جهواد گیان ئەمه بوکه خانه؟ ماشه للاً چ خانمیکه، جهواد لهم پیاه لدا نه خوشحالبوو گوتی:

خوشکی گیان په سه ندی ده کهیت، دواي ئەو هه موو هه ولانه دواچار به ئەنجام کهیشتم.

نهرگس زه رده خه نه یه کی کردو گوتی:

پاش نهوی که ته له فونت کرد، زوریکم بو ناماده کردن، "ئیبراهیم" یش زوری پی خوشبوو، هه ندیک شتومه کی بو کریوه و که میکیانمان له گه ل شه قایقدا ریکه ستوو، زووره که به گشتی جوان بووه. جهواد وه ک بلیی شتیکی بیرهاتیتهوه پرسى:

ئهری به راست شه قایق له کوییه؟

نهرکس گوتی:

چوووه بو کولایج، سهری زور قاله، جهواد که به پهللی دره ختیکی سهر قالی یاریکردن بوو گوتی: ئەگەر شه قایق هاتهوه پینی بلی له گه ل جهیراندا گهرم و گورپیت. ئەم لیره ته نه یاه، دللی ته نک ده بیت، جهیرانه کهم کچیکی به کوله زوو گهرم دادی.

نهرکس به قسه کانی جهواد پیکه نینی پزابوو، لهوی که هینده جهیرانی خوش دهویست خوشحالبوو گوتی:

پینوئە ژنیکی عاشق

جەواد...

جەواد کە یاری بە گولەکانی باخچە کە دەکرد بەرەو لای نەرگس

هات و گوتی:

چییە خوشکی؟ کاریکت هەبوو؟ نەرگس بەمنجە منج گوتی:

زۆرت خوۆش دەوێت؟ جەواد کە لەمە بەستی خوشکە کە

تێنە گە پشت سەری داخست و بە ئارامی گوتی:

بە ئی زۆر زۆرم خوۆش دەوی. بە جۆریک کە هەر کاریک بو

بەختەوهری ئەوێت ئەنجامی دەدم. پاشان سەری بەرز کردەو و

گوتی:

ئێستا بۆچی دەپرسی؟ نەرگس کە قسەکانی جەوادێ لێکدەدایەو و

گوتی:

هیچ، تەنھا دەمەوێت بزانی باوک و دایکیشم جەیرانیان

خوۆش دەوی یان نە؟ جەواد کە تازە پەیی بە نەینی قسەکانی نەرگس

بردبوو ناھیکی هەلکیشاو گوتی:

نە، بیگومان باوکم شتیکی نالی، بەلام دایکم رازی نەبوو. هەر

لەبەر ئەوەبوو کە هاتین بۆ ئێرە. بە پیشهاتی ئەم قسانە، روخساری

جەواد تیکچوو، لەبەر ئەوە نەرگس پیشنیاری کرد کە بڕوات و

جەیرانیش لەگەڵ خۆی بینیت بۆ زوورە تازە کە. تا کەمیک پشو

بدات.

پیتوه ژئیکې عاشق

جهيران له گهال نیلو فهدا سهرقالی قسه کردن بوون. نیلوفهر
چچیکې زمان شیرین بوو به قسه کانی ههموانی سهرگرم ده کرد.
جهیرانیش خوشی دهویست و له بهر نهوهی ههست به ته نهایی
نه کهن بو په کدی هاوده میکی له بار بوون.

کاتیک جهواد هاته ژووره وه له روی خوشه ویستیه وه نیگایه کی
له جهیران کردو گوتی:

جهیران خان ههز ده کهی شتیکی سهرسور هینهرت پی نیشان
بدهم؟

نه و که به یینی جهواد گیانیکی نوئی به بهرداها تیبوو
زهرده خه نه په کی کردو گوتی:

چیبه جهواد؟ بلی بامنیش بزاتم.

جهواد دهسته جوانه کهی جهیرانی گرت و ههلی سانده وه و گوتی:
ههسته نازیزم، سست مه به، ده بیته خوت بیته و بیینی.
نهویش بهدوای جهواد داچوو، له به شیکې ههوشه کهدا ژووریکې
کون، به لام دلگیر هه بوو. جهیران به جوش و خروشه وه گوتی:

وای جهواد نه مه ژووری نیمه یه؟ چه نده جوان و دلگیره، جهواد
رویتیکردو گوتی:

نه خیر، زور دلخوش نه بیته، نیمه مال و حالی خومان هه به خو کالته
بازار نیبه، پاشان ههردوکیان دهستیان به پیکه نین کرد. ژووره که
به شپوه په کی جوان رازینرا بویه وه، پوستریکې جوان که وینه ی دوو

پڙهه ژنيکي عاشق

کوټري عاشقی له سهر بوو له ناسماني شينندا باليان گرتبوو،
پوسته ريکي تر که پراوېر وېنه ي کچ و کوړيکي لاو که له که ناري روبر
له ژير دره ختيکدا چاوبان له خوړ ناوا بوون بربوو. نه وانه هه موو
بيرخه وهی عه شق و ئي حساس و زیندو که ره وهی ساتگهلی
بیره وه ریه کان بوون. نه وساتانه ی که له بوونی دانه دانه ی
مروقه کانداهه یه، که سانیک که له هسره تی عه شقی راسته قینه
ماونه ته وه، نه وساتانه به باشی هه ست پیده کهن که نه و عه شقانه
هه موو روا له تبين. عه شقی راسته قینه که یشتنه به خودای تا کو ته نها،
وه که سانیک که شکستی عه شقی روا له تبیان نه زموون کردییت
به دلنیا یی هه وه به مه عشوقی راسته قینه یانی "په روه ردگار" ده گهن.
جه یران له ته نیشته جه واده وه دانیشته وسه ری خسته سهر شانی و
کوټی:

جه واد من گالته و پیکه نینه کانی تو به هه موو دنیا نا کوړمه وه تو
رو خساریکی بیگه ردت هه یه، نیگا کانت فریشته ناسان. نارام نارام
دهی چریاند به گویدا و نه و کاته پیده نگ بوو که چوبوه خهوی
نازه وه. جه واد نیگایه کی پر له میهره بانی لی کردو سه ری نیکی نه رمی
نایه ژوور سه ری و بو ساتیک له رو خساری راما. باوه ری نه ده کرد
که روژیک له نریکه وه به مجوره له رو خساری جوانی نه و بروانییت.
نه و هه روه ک فریشته کان پاک و بیگه رد بوو. به هیواشی سه ری
داپوشی و خویشی له ژووره که چوه دهره وه.

تەندروستی باوکی جەیران بەرەو باشی دەچوو، نینگەرانییەکانی وورد وورد دەپەوینەوه، بەلام دایکی هیشتا هەر خەمباربوو، ئەو نینگەرائی هاوسەرەکەیی بوو، هاوسەریک کە چەندین سال پیرتر دەبنواند. ئەقدەس خانم هەرۆک پەرسناریکی میهرەبان چاودیری دەکرد. دەواکانی لەکاتی خۆیدا پی دەدا، باوکی جەیرانیش وەک بلی خۆی دایتە دەست چارەنووس، سەیریکی ئەقدەس خانمی کردو گوتی:

دەزانی ئەقدەس؟!... دەزانی چ بەلایە کمان بەسەر هات، گەرەوی بنەمالە کەم بووم، بەلام سەرشۆرو پینرخ بووم. ئەقدەس خانم کە نینگەرائی حالی ئەو بوو چوو ناو قسەکانییەوه و گوتی:

ئیتەر بەسە، وا تازە تەندروستیت بەرەو باشی چوو چیتەر خۆت نینگەران مەکە. کاریکی نەشیایو نەکردوو، سونەتی خواو پیغمبەری بەجی هیناوه. پاشان خۆی بە بی خەیاڵ نیشانداو گوتی: ئیتەر کار لەکار ترازاو خەم خواردنی من و تۆ دەردەکە تیمار ناکات. کەواپە ئیتەر قسەمەکە، ئەویش بەناچاری سەریکی راوهشانداو هیچی تری نەگوت.

هەفتەیهک بەسەر ئەم کارەساتانەدا تێدەپەری. ئەم زیانە بەلای جەیرانەوه نۆی بوو، هاوسەریک کە عاشقانه ئەوی خۆشەویست و ئەوینداری بوو. جەواد بەختەوهری بو جەیران دەستەبەر کردبوو:

تا کو دهیتوانی خوشه ویستی بو دهرده بری. جهیرانیش تینوی عشق
و خوشه ویستی جهواد بوو، هیشتا وای بیر ده کرده وه که لهوانه یه له
حالی خهوبینیدا بیئت، بهلام راسیه کی بهرچاوبوو.

لهوماوه یه دا جهواد مؤله تی بی موچه ی وهرگرتبوو، ده بوو ههرچی
زووتره بگه ریته وه بو تاران. ئەم باسه ی له گهل جهیراندا کرده وه.
ئه ویش خوشحال بوو، بهلام له دلخوریه یه کی گه وره دا بوو، ئەو دل
خوریه یه ش رووبه روو بونه وه ی بوو له گهل خانه واده کی، به تایبه تی
باوکی.

رؤزی گه رانه وه هاتبوو، جهیران له نیرکس خانم و هاوسه ره کی
که ناوی ئیبراهیم بوو ههروه ها شه قایق و نیلوفه ر گه لیک سوپاسی
کردو له وه ی که ئەو چهند رۆژه زه حمه تی دابوون داوای لیبوردنی
کرد.

له پاش ئەو قسانه نهرکس خانم گوتی:

جهیران گیان، ئیمه له ماوه ی ئەم ههفته یه دا زور هوگرت بوین. به
چوونه وه ت بو تاران زور دلته تگ ده بین. زه رده خه نه یه کی کردو
گوتی: هیوام وایه جهوادیش نرخت بزانیئت.

جهواد که گوئی له قسه کانیا ن گرتبوو گوتی:

بهلی وایه، تازه هاته نیو بازار کونه بوویه دلئازار، وایه داده؟
هه موو بهوقسه یه ی جهواد دهستیان به پیکه نین کرد.

جهواد پيشتر تهلهفونى بو مالهوه كردبوو رۆژى گهراڤهوه پانى به
خانهواده كهى گوتبوو، بهلام داىكى جهواد بهم زهماوهنده رازى
نهبوو، بهلام به پيداگرى جهواد بهناچارى مى دابوو.

باوكى جهواد پياويكى تيگه پشتوو ژيربوو، بهو باس و پهسنانهى
كه له بارهى كهس و كارى جهيران و بهتايبهتى له خودى جهيرانهوه
بيستبووى، هوگرپيهكى تايبهتى به بوكه كه يهوه پهيدا كردبوو،
هيواداربوو كه هاوسهره كه يشى بوچوونه كهى خوى بگورپيت، بهلام
كى گوى بهو قسانه ده دات. سهره نجام جهواد و جهيران گه يشتنه وه
تاران، دلپان به بهريه وه نه ما بوو، له لايه كه وه نيگه رانى ديدارو
له لايه كى تریشه وه ترس بيزارى كردبوون، جهواد له حالپكدا له دوو
رپيانپكدا تيامابوو رويكرده جهيران و گوتى:

باشه ئيستا برۆين بو مالى ئيمه يان مالى ئيوه؟ تو بلى. جهيران
به خيرايى گوتى:

نه جهواد راستى نازانم له مالى ئيمه چ باسه، له پيشدا ده بيت
له گهل داىكمدا قسه بكه، تاكو بزانم بوچوونى نهو چپيه تادوايى.

جهواد هه ناسه يه كى قولى هه لكيشاو گوتى:

كه وايه خوت بو هه موو پيشهاتيك ناماده بكه.

جهيران كه ترسيكى زورى كه وه ته دلوه گوتى:

يانى چى جهواد؟ مه گهر برپاره شتتيك

رۆوبدات؟

جهواد به ننگه رانييه وه سهري داخست و گوتی:

به و جو رهش نيه... به لام دايكم بهم كاره نارازي بوو، له وانه يه
هه لسو كه وتی له گه لتدا زور باش نه بیټ، داوات لیده كه هم هه ر
قسه يه کی كرد به دلیه وه نه گريت، جهيران زه رده خه نه يه کی كرد و
گوتی:

ده زانم چی ده لیبټ، بیگومان دايکی توش وه ك باو کی من كه سیکی
فره بلی و نینكاره. كیشه نییه هه رچی ر و بدات له بهر تو قه بولی ده كه م
و دانبه خو مدا ده گرم. له بهر نه وه ی دايکی تو یه، هه ربویه نایبټ
نیگه رانیم.

جهواد گوتی:

من ده بوو پیتی بلیم. پاشان وه ك سهر كه وتوو یه ك خوی نواند و
گوتی: كه واته جهيران خانم؛ خوتان بو شه رپکی ده سته و یه خه
تاماده بكن، هه ر دو کیان بهم قسه يه پیکه نین.

له ریگادا جهواد به سته يه ك شیرینی و ده سته يه ك گولی جوانی
كری، تاكو شیرینی دیداره كه یان چه ند به رامبه ر بیټ. كاتیک
كه شتنه ماله وه ده رگا كه كراوه بوو، به لام جهواد به باشی نه زانی كه
به بی ناگادار كرده وه بچه ژووره وه. زهنگی ده رگای لیداو چاوه ری
بوو. باوکی له هه وشه كه دا سه ر قالی ناودانی گوله كان بوو كه دهنگی
زهنگه كه ی بیست به ره و ده رگای هه وشه كه چوو، كه زیاتر چوو ه
پیشه وه جهواد و هاوسه ره كه ی له به رامبه ر خویدا بینی، گه لیک

پیتوه ژئیکي عاشق

خوشحالبوو، باوک و کور په کترینیان له نامیز گرت. جهیران شایه تی
نهو دیمه نه بوو، له ویدا دلی بو باوکی ته نگ بوو. لهو سانه دا باوکی
جهواد به ره و لای جهیران هات و دواي نه حوالپرسی و به خیره اتن
به ره و ژوور رینمایي کردن.

دایکی له مال هوه نه بوو بو شت کرپن چووبوه دهره وه. جهواد
به تاسه وه دهستی خسته سهرشانه ماندووه کانی باوکی و گوتی:

باشه بابه گیان، نه مهش بوو که که ت، هه موو رۆژیک ده تگوت
جهواد کورپی خوم بوچی ژن ناهینی، جهیران له بیستنی نه م قسه یه
شهرمه زار بوو، چونکه سوری سهر رومه تی دهر برپی نهو حالته بوو.

باوکی جهواد سهیریکی جهیرانی کردو گوتی:

ماشائهللا به راستی خانمه، ناههقت نییه کورپی خوم، هه قی خوته
که له بهر نه م بوکه شوشه به نرخه خوت بخه یته ناوو ناگره وه، عه شقی
یانی نه مه، له ریگای عه شقدا ده بییت فیداکاری بکه ییت، پاشان
سهیریکی ههردو کیانی کردو گوتی:

نه لپهت له پییش هاتنه وهی دایکتاندا ده بییت پیتان بلیم که
له قسه کانی نهو دلگران نه بن، حاجی خانم هزی ده کرد له
هه لبراردنی بوکه که یدا هاوبه شی بکات، به لام واقه له می لیدرا بوو که
جهواد خوی به دواي چاره نوییدا بروات.

جهیران به شهرمه وه سهری داخست و گوتی:

نیوه ماڤی خوټانه، من بوومه هوکاري نارې حهتی ههموان، به
 جهوادم گوت که ... لهو کاته دا جهواد قسه که ی پی بری و گوتی:
 گهره کته چی بلییت؟ مه بهستی باو کم نهوه نییه که تو هوکاري
 نیگه رانی نیمه بییت، مه بهستی نهوه یه که یه کیک له گویچکه کانت بکه
 بهدر گاو نهوی که شیان بکه بهدر وازه، ههر نهوه.
 باوکی زهرده خه نه یه کی کردو گوتی:

بوکه خان، ده زانم ماندوویت، به لام پر به دل هه زده کم ئیتر خوټ
 به نامو نه زانی و بوخوټ میوانداری له خوټان بکه ییت. له وهی که
 باوکی جهواد نهوی وه ک یه کیک له خوټان سهیر کرد بوو به ره و
 چیشخانه که چوو. گهر چی جهیران شاره زای نهوی نه بوو، به لام
 چونکه شته کان بهر یکو پیکي دانرا بوون چی بو یستایه به ئاسانی
 ده یتوانی که لکیان لیوه برگریت. سه ماوهر داگیر سابوو، جهیران
 چاییه که ی لیناو شیرینییه که ی به و په ری سه ليقه وه وه ک که بیانویه کی
 شاره زا له سهر ده فریک رازانده وه، جهوادیش بو هاوکاری کردنی
 هاوسهر که ی هات بو چیشخانه، له وساته دا رابردووی هاته وه یاد،
 یادی نهو روژانه ی که عه شقی جهیران له که له ی دا و تاکه ناره زووی
 نهوه بوو به جهیران بگات، له خه یالی خویدا ناره زوویه کبوو که به هیچ
 شیوه یه ک ری تینه ده چوو. نهو روژه ی که جهیران وه لامی به لپی به
 سپهر دا بوو، ژیانی به کوتا ده زانی، له په نجره که وه سهیر یکی

ههوشه کهی کردو یادی رابردوو دلی نازاردهدا، لهوکاتهدا جهیران هاته لایهوه و جهوادی بهوحالهوه بینی بهسه رسورمانهوه گوتی:
چینه جهواد! یوچی نیگهرانی؟

جهواد نیگایه کی ماناداری لیکردو زهرده خه نه یه کی کردو گوتی:
به بیننی تو، له ناو نهم چیشته خانهدا رابردوو کان لام زیدوبوتهوه،
نهو جهوادی که پیکه گه یشتنمان به لایهوه شتیکی مه حالبوو، نهو روزانه
له بهردهم ههمان په نجهردها دهه ستام و چاوم له بالنده کان ده بری.
جهیران به راستی ئیره بیم به بالنده کان ده برد کاتیک به چووته یالیان
ده گرت، دلم تهنگ ده بوو، بوته نهایی خوم، بو ییوه فایی تو، له وهی
که به ته نها جینه یشتیم و روشتی، بوته وهی که که سیکم نه بوو، تا کو
خه مه کانی له گه لدا به شبکه م، به لی جهیران زور خه مباربووم،
به راستی به لای منه وه سهخت بوو، به لام ههستیکی نامو پیی ده گوتم،
جهواد خه مه خو، نه گهر قه له می لی دراییت، نه گهر خودا چاره نویسی
ئیوهی بویه ک دیاری کردینت، به ههر نرخیک بووه به تاره زووی
خوت ده گهیت، ناهیکی هه لکیشاو گوتی:

هه همیشه تاره زووم ده کرد به خته وه رییت، ههزم ده نه کرد
کیشه که هینده گه وره بییت، به لام خودا نهمه ی ده ویست.
جهیران خو ی به سه ر شانی جهواددا دابوو به چاوانی تهره وه له
خالیک رامابوو، قسه کانی جهواد زور کاری تیگردبوو، جهواد به ره و
رو ی وه ر گه راو دهستی خسته سه ر شانی و گوتی:

• یئوون ژنیکی عاشق •

جهیران بهلین بده که هیچ کاتیک به تنها جیم نه هیللی، بهلین بده
که له سهختترین کاتدا یارو یاوهرم بیت.

جهیران به نیگایه کی میهره بانانوه که له گل له شک و
زه رده خه نه دا ناوینته بوو سه ری به سینگیه وه چه سپاندو گوئی:

به یمان ددهم نازیم، به یمان ددهم که تا دهمی مهرک
وه فاداریم بو، دلنیا به جه واده که م قهره بووی رابردوو ده که مه وه،
دهنگی داخستی دهر گاکه به ناگای هینان، جهیران دهسته پاچه بوو
گوئی:

یانی دایکت هاته وه؟

جهواد گوئی:

نیستا دیاری ده داو له په نجره که وه سه پیریکی هوشه که ی کردو
گوئی:

بهلی، دایکم هاته وه: که رایه وه بو لای جهیران و به پینی
روخساری شیواوی نه و گوئی:

پیویست به ترس ناکات. هرچی گوت به دلیه وه مه گره، جهیران
به دلگوشراوییه وه بیده نگبوو هیچی نه گوت.

پیکه وه چوون به پیشوازییه وه. دایکی پاش ته حوالپرسین و
ماچکردنی جهواد به خیر هاتنه وه ی کردو گوئی به جهیران نه دا، جهواد
کاتیک نه و بارودوخه ی بینی رویکرده دایکی و هاوسه ره که ی پی
ناساند، نه ویش به لاجاو سه پیریکی جهیرانی کردو گوئی:

پیتوه ژنیکی عاشق

بهلی ده زانم، هه رله سه ره تاوه تیگه یشتبووم، سه ره نجام کاری
خوی کرد، پیکه نینیکی ته وساوی کردو گوتی:

جهواد گویت به قسه ی من نه دا و روشتی له گهل نه ودا
زه ماوه نددت کرد، هه موو کچانی خزم و دراوسی ناره زوویان ده کرد
له گهل تو دا زه ماوه ندد بکه ن، چون توانیت له گهل بیوه ژنیکی دا
زه ماوه ندد بکه یت چون؟

جهواد له بیستنی ئەم قسانه توره بوو گوتی:

دایه بیبره ره وه، ئیستا کاتی ئەم قسانه نییه، ئەو ماندووه،
هه رچی بیت جهیران میوانی ئیمه یه بهم شیوه یه پیشوازی
لیده کن؟! ئەی رهوشتی میوانداریتان بو کوی چووه؟ پاشان
به نیگه رانییه وه دهستی دایکی گرت و گوتی:

دایه گوینگره، ریزتان واجیه. به لام مافت نییه هاوسه ری من
سه رکونه بکه یت، ئەگه ره ده بیینی جهیران قسه یه ک ناکات له بهر
ره سه نی خویه تی نه ک شنیکی تر.

دایکی به لاجاو سهیریکی جهواد ی کردو گوتی:

چی بوو جهواد گیان؟ هیشتا خانم نه هاتووه منت له بهر چاو کهوت؟
ئهمه نه نجامی زه حمه ته کانی من بوو؟ ئەمه بوو سه ره نجامی بیداری
شه وانم؟

له و جیگایه دا جهیران هانه قسه و گوتی:

• پینو ژنیکی عاشق •

جه واد تکات لپده کم بهو جوړه قسه له گهل دایکتدا مه که،
به گریانوه دريژه ی پيدا:

دایکت مافی خویه تی، من ژنیکی ته لاق دراوم، من شایانی تو نیم.
داوای لیبوردن ده کم، من توم به ناگری خوم سوتاند، جه واد به
ده مار گرزیبوه به ره و لای جهیران هاتوو شه پازله یه کی توندی داله
رومهی و گوتی:

دواین جارت بیت تم قسانه بک هیت، من حه زنا کم ژنه کم
به قسه گلی هیچ و پوچ خوی بدوړینی.

جهیران به بیستنی نه و قسانه و نوشکردنی شه پازله یه ک،
به گریانوه به ره و ژوره وه چوو. جه واد په شیمان له و شه پازله یه که
لیبدا بوو رو بکرده دایکی و گوتی:

ده بینی دایه، به چ کاریک ناچارت کردم... هیشتا نه هاتوو
لپدانی خوارد.

دایکی وه ک بللی دلی ناوی خواردو ته وه گوتی:

هر به لایه ک که به سه ریدا بیت که مه و مافی خویه تی، ناخر کوری
چاره رهش. چ وه فایه کی بو میرده کونه که ی هه بوو. نه و به دبه خته ی
که شیري مریشک و گیانی ناده میزادی بو دهسته بهر ده کرد، نه و
به لایه ی به سه ردا هات، به لام تو که هیچیکت نییه چاوه روانی وه فای
بو ت هه بیت، بزه یه کی تالی کردو گوتی:

نه کورې خوږم، له خوږا خوټ به د بهخت کرد، چه پیران کیژی ژبان
نییه، نه گهر تا کوتایی ریگا له گهلتدا هات من ناوی خوږم ده گورم،
گوینگره هم قسه یه ی بوټوی ده کم راست و دروستی به چاوی خوټ
ده بیینی، هممه نهرز و نهووش گرز.

جهواد زه رده خه نه یه کی تالی کردو گوتی:

نه دایه هم قسانه مه که، چه پیران نه گهر چاوی له پاره و سامان
بوايه هر له گهل ټه و پیاوهدا ژبانی ده گوزهراند، ټه و هر
له سه ره تاوه به و زه ماوونده رازی نه بوو، به لام کس ټینه گه یشت
که چه پیران چی ده لیت. ټه و ټافره ټینکی باشه، کهوت به سه ر
قاچه کانی دایکیدا و گوتی:

دایه ریگه نادم ژبانم له بهین بچیت، من گه لیک چه پیرانم خوټ
ده ویت دوو سال بوو که به خه یالی ټه ووه ده ژيام، ټیستاش تو
ده ته ویت به و قسانه ت ټه و لى دوو برخه ټه وه. له چيگا که ی هه ستا.
جهواد به پیده نگى سه رى له نیو ده سته کانیدا گرتبوو، دلی به حالی
چه پیران ده سوتا. ټه و بیچاره یه ده بوو چ قسه گه لیک بیستیت، دایکی
هاته لایه وه و گوتی:

کورې خوږم من ده زانم تو ده ته ویت چی بلیت! به لام کس و کار
چی؟ دوست و ناسیاو چی؟ من چی وه لامی ده رو دراوسی بده مه وه،
باشان به تانه وه گوتی:

نهم کاره‌ی تو بووه هو‌ی نابرو چومان. جهواد به سهرسورمانه‌وه
 سه‌یریکي دایکي کردو به‌توره‌بییه‌وه له جینکاکه‌ی هه‌ستا و گوتی:
 نه دایه، ئیتر بی که‌لکه: دهربرینی خوشه‌ویستی بو ئیوه، تیماری
 برین ناکات؛ باشه ئیستا من و هاوسه‌ره‌که‌م بوینه هو‌ی نابروبردنی
 ئیوه، که‌وايه بو هه‌میشه دهرۆین و به‌جینان ده‌هیلین، من له‌باره‌ی
 ئیوه‌وه بیریکي ترم ده‌کرده‌وه؛ من دهرۆم تا‌کو ئیوه ئاسوده‌بن،
 پاشان به‌ره‌و لای ژووره‌که‌ چوو؛ دایکي مات ومهلول ما‌بوویه‌وه.
 جهواد چوو ژووره‌وه و به‌جه‌یرانی گوت:

جه‌یران هه‌سته، ئیتر شوینی ئیمه لی‌ره‌دا نییه؛ ده‌لیی له‌م زه‌وییه
 فراوانه‌دا جینکای ئیمه‌ی تیدا نایته‌وه؛ چاوه‌کانی جهواد پر‌بوون له
 فرمیستک؛ جیهان به‌و گه‌وره‌ییه بوئه‌و ته‌نگ ببوو، باوکی ویستی
 به‌ری پی‌نگریت، به‌لام جهواد به‌توره‌بییه‌وه نه‌راندی به‌سه‌ر جه‌یراندا
 و گوتی:

هه‌سته جه‌یران، بو وه‌ستاوی؟ جه‌یران تیامابوو که‌ چی بکات،
 سه‌ره‌نجام خو‌ی به‌کلای کرده‌وه و ئه‌و ماله‌یان به‌جیه‌یشت.
 له‌نیو رینگادا هه‌یچان قسه‌یه‌کیان له‌زار نه‌هاته دهره‌وه، جه‌یران له
 شه‌پازله‌و نه‌راندنی جهواد به‌سه‌ریدا گه‌لیک نیگه‌ران بوو. له‌به‌ر
 نه‌وه پرسباری لی نه‌کرد، سه‌ره‌نجام جهواد بیده‌نگی شکاندو گوتی:
 ئیستا ده‌چین بو میوانخانه‌و دوا‌ییش شوینیک به‌کری ده‌گرین،
 نهم جارم‌ش جه‌یران بیده‌نگ بوو به‌رده‌وامی به‌رۆیشتن دا، جهواد

ماڼی بهو ددها، چوتکه نهو رهفتاره یی بهزه بیانهو چاوه پروان نه کراو بوو، سواری ته کسی بوون و ناویشانی تزیکتیرین میوانخانه یان به شوڤیره که دا، شوڤیره که پرسى:

واهه ست ده کهم که شتیاربن؟

جهواد به خه مبارییه وه گوتى:

له م شاره دا گه وره بووم، به لام له هه مان کاتدا غه ربیم. شوڤیر سه ری له قسه کانی دهر نه کردو به سه ر سورمانه وه له ناوینه که وه سه یری دهر کرد! تا کسی له به رده م میوانخانه یه کدا راهه ستا، جهواد پاش نه جامدانی کاری پپویست له به ریوه به ری میوانخانه که کلیلی ژووریکی وه رگرت. له کاتی سه ر که وتن به قادمه کانددا جهواد رویکرده جهیران و گوتى:

توبړو پشووبده تا کو من داواى خواردن بکه م، ده زانم زور ماندوو بویت، منیش حال م له تو باشتر نییه، جاریکی تر به بیده نگى که یشتنه ژووری مه به ست، ژووریکی ئارام بوو، خزمه تگوزاری ته واو، گه رماوو...، پاش دامه زراندن، جهواد هاته لایه وه و گوتى:

تاره زووی چ خوارد نیک ده که یت بابوت داوا بکه م، جهیران پروی کرز کردو پروی له جهواد وه رگیرا، دووباره پرسى:

له گه ل تو مه بو چی قسه م له گه ل ناکه یت؟ نه گه ر نیگه رانی شه پازله که یت ته وه ناچارت کردم، دهنه خوت ده زانیت چه نده م

پینوۋە ژنیکی عاشق

خۆش دەوئیت، جەیران دەمارى نەھیننا قسەھەك بکات و
ئەمجارەش پیدەنگى کردە پېشەى خۆى، جەواد گوتى:
باشە ئیستا كە ھەز ناکەیت قسەھەك بکەیت كېشەنییە، ھەر
چون ئارەزوو دەكەیت، من دەروم داواى خواردن دەكەم، بە
گۆشەى چاۋ سەپرىكى جەیرانى کرد تاكو كارىگەرى قسەكانى لە
روخسارى جەیراندا ببینیت، بەلام جەیران خۆى لەگىلى داوو. پاشان
بەبى تاقەتى لەزوورەكە چوو دەروە، پاش رویشتنى جەواد جەیران
كەوتە پېرکردنەو و گەرایەو بە روژانى رابردوو، روژانىك كە
لەگەل سېردا دەژیا، كاتىك لەو تورەدەبوو سېپر جۆرى ژيانى
كەسانى تری بەرووى جەیراندا دەداپەو، بەلام جەواد بەو جۆرە
نەبوو، ئەو گەلیك بەئەدەبانە لەگەلى دەجولایەو و ھەر بەوەش
جەیرانى شەرمەزار کرد. نەیدەتوانى رابردوو مېرەبانى
ھاوسەرەكەى لەبەر چاۋ نەگرت، بەخۆى گوت:

جەیران، تۆ چەندە گەوجى؟ ھاوسەرى وا باشت ھەيە، بۆچى
نرخى نازانى، بۆچى دەتەوئیت ژيانى خۆت و جەوادیش لەبەین
بەھیت، ژيان كەمىك لە رابردووى پېوېستە، لوتبەرزى لەژياندا
چىگای نایینەو، باوك و دايكى ھاتەو یاد كەچۆنچۆنى لەگەل يەك
مېرەبان بوون و گوتى:

بۆچى ناییت من وەك دايكم وايم؟ جەواد ھەموو كارىكى بۆمن
کردوو و وازى لە ناسودەپى خۆى ھیناوە، ھەتا دايكىشى لەبەر من

دهر يکرد، که وايه نهو ره فتاره ی من چ مانايه کی هه يه، به ئيني به خو ی دا که له سر شتی بچوک له جهواد نه رنجی. له جيگا که ی هه ستاو ده ستيکی به ژووره که دا هيناو په رده کانی لاداو که ميک به خو ی را که يشت و نهو جلانه ی له بهر کرد که له ته بريز کريبوونی.

کاتيک جهواد چوو دهروه له گولفروشيکی نزیک ميوانخانه که چه پکيک گولی کړی و گه رايه وه ميوانخانه که و داوای خوار دنيکيشی کرد، دوو قادر مه ی به يه ک ههنگاو ده بري تا کو زوتر به جه يران بگات، به لام له وه يکه جه يرانی ليی ره نجابوو نيگه ران بوو. کاتيک گه شته به رده رگای ژووره که ويستی به کليل ده رگا که بکانه وه، به لام بيريک به ميشکيدا هات و له و کاره په شيمان بويه وه، به نارامی له ده رگا که ی دا. ده رگا که کزايه وه و جه يرانی به رووی گه شاه وه له بهرام بهر خویدا بينی، گه ليک دلخوش بوو، چه پکه گوله که ی به ره و لای جه يران دريژ کردو گوتی:

نازیزه که م ده تبينم ناشتی... ناشتی، و جه يران يش سور بويه وه و ده سته گوله که ی لی و هر گرت و به زه رده خه نه يه کی فریشته ناساوه گوتی:

به لی، ناشتی. داوای ليبور دن ده که م که نيگه رانم کردی، جهواد له سر قه نه فه که راکشاو له سه رتاپای جه يران راما، به لای نه وه وه جه يران بهو جلانه وه زور جوان ده رده کهوت، جليکی ناو ريشمی

زەردباو کە لە گەل ھەر جولانیکیدا بەرەنگیکی جیاواز دەبینرا. جەواد
زەردەخەنەکی کردو گوتی:

پنویست بە پوزش ھینانەوہ ناکات، خۆت دەزانی من خۆشم لەم
جۆرە قسانە نایە، کاتیکی خۆت ئەم قسانە دەکەیت دەپیت
لەکەسانی تر چی چاوەروان بکریت. سەیریکی چاوە جوانەکانی
جەیرانی کردو گوتی:

تۆ ھاوسەری ئاواتخواری منی، ئەگەر جگە لەوہ بوایە
لەوانەبوو... لەوانەبوو، قسەکە خوار دەوہو چیتر بەردەوامی
بەقسەکانی نەدا. جەیران بەسەرنجیکی قولەوہ پرسى:
لەوانەبوو چی؟

جەواد باسەکەى گۆرى و گوتى:
ھیچ با واز لەو قسانە بھینین.

جەیران کە بەردەوامی ئەوقسانەى بە بى سوود دەبینى روپشت
بۆ ئەوہى خواردنى ئىوارە بھینیت. پاش نانخواردنى ئىوارە جەیران
روویکردە جوادوگوتى:

جەواد، دلم زور تەنگە بۆ دایک و باوکم، نازانم ئیستا خەرکی
چین. حالیان باشە یان نە؟ جەواد بیرمەندانە سەیریکی جەیرانی
کردو وەک ئەوہى شتیکی بیر ھاتیبتەوہ گوتى:

راستى... ئیمە ناتوانین بچینە مالى ئیوہ. لەمالی خویشمان
دەرکراین، کەواتە شوینیک ماوہ کە ھیشتا سەرمان لێنەداوہ.

جهيران به سهر سورمانهوه پرسى؟! چ شوپينک جهواد؟ جهواد
سهر کهوتوانه گوتى:

مالى پوره بهدرى، لهبيرت چووه، نهوان به زهماوندى ئيمه
رازى بوون، کهواييت هيچ نهپيت نهو شوپينه ههيه...

جهيران هاته نيو قسهکانى جهواد و گوتى:

راست دهلييت جهواد، بوچى لهسهره تادا بيرى نهويم نهبوو،

پاشان به خوشحالپيهوه گوتى:

من ههتا دهشتوانم له ريگاي نهوانهوه ههوالى داىک و باوکم

بزانم، پاشان دهستى کرده ملي جهوادو گوتى:

جهواد... ههر ئيستا ههسته بابرؤين. جهواد به ههپهساوى

سهپريکى جهيرانى کردو قسهکەى کرد بهگالته:

جهيران خان تو تانيستا نارامت گرتووه، تکات ليدهکەم چەند

کانزيميترىکى تر دانبهخوتدا بگره، بهسهر چاو، بهيانى خوړ ناکهوييت

دهتبهم بوئالى پورت، باشه نازيزهکەم رازيت؟

جهيران بهقسهکەى جهواد خوشحالبوو روى تیکردو گوتى:

دهى چاوهکانت بنوقينه، جهواد چاوهکانى داخست و گوتى:

نهکا بتهوييت بهچاو بهسراوى بمبهيت، جهيران ماچيکى سهر

رومەنى جهوادى کردو پهپرتاو گهرايهوه بو سهر جيگاکەى خوڤى.

جهواد به پيکهنينهوه گوتى:

چى بووه؟ ئيستا ئيتر دهتهوييت فيلمان ليکەيت؟ جهيران گوتى:

پینوئینیکی عاشق

تهنبا ویسم سوپاست بکهم ههرئهوه.

بهدر کهوتنی خور رۆژیکی تر دهستی پیکرد، ئەو دوانه پاش
نانخواردنی بهیانی بهره و مالی پووره بهدری بهرپکهوتن. جهیران
پهلهی بوو، بهلام سانهکان بهسستی تیدهپهرین، لهوهیکه لهو
ههلو مه رجهدا کچه پوره کهی دهیینی که دوست و هاوهلی بوو، دلی
ئوقرهی لیبرا بوو، دواي چهند کانژمیریک مانهوه، سه ره نجام
گه یشتنه شوینی مه بهست. نهسرین دهر گاکه ی لیکردنهوه. ئەوان
یه کترینیان له نامیز گرت، جهیران لهوهیکه دووباره بهوان
گه یشتبوهوه فرمیسکی شادی له چاوه کانیهوه بهربوویهوه. پاش
چاکوچونی و یهک ماچکردن بهره و ژوورهوه رینمایی کران، نهسرین
بو خوشحالییهوه باتگی دایکی کرد که له چیشتهخانه کهدا بوو،
پوره بهدری له یینی ئەوان گهلیک خوشحالبوو پاش ئەحوالپرسی
له جهواد و ماچکردنی جهیران، چوونه ژوووری میواندارییهوه. دواي
هه موو قسه یهک جهیران ههوالی باوک و دایکی پرسی، پوووری گوتی:
له پاش رۆشتنی ئیوه باوک و دایکت گهلیک نیگه ران بوون، ههتا
کاتیک باوکت له باسه که تیگه یشت خورپه ی لیکهوت و تهن دروستی
تیگچوو، چهند رۆژیک له نه خوشخانهدا کهوتبوو، ئەقدهسی بیچاره
گهلیک نیگه ران بوو، بهلام له سای خوداوه تهن دروستی باوکت
باشتر بووه و ده توانیت بچیته سهر کاره کهی.
جهیران به ییستنی ئەو قسانه خهم دایگرت و گوتی:

پووری گیان دایکم چی؟ باو کم شه ری له گهل نه کرد؟
پووری گوتی:

نه نه یزیم ئیتر کار له و قسانه تیپه ریوو؛ ئیتر باوکت تیگه پشت
که بههله دا چوو، بهلام غروری موئه تی پی نادات که به زمان بیلی،
دایکت زور له گهلیدا قسه یکرد.

جهیران گوتی:

پووری گیان ده گونجیت بچم بو مال خومان؟ یانی باو کم ریگام
ده دات؟

پووری که میک بیری کرده وه و گوتی:

واباشتره سهره تا له گهل دایکتدا قسه بکهیت: بزانه بارو دوخ
چونه. به و جوړه باشتره.

جهیران به تاسه وه بهر و لای ته له فونه که چوو گوتی:

ته گهر ریگه بدمن ته له فونیک له گهل دایکدا ده کم: چونکه دلم
که لیک بوی په روښه. نه قدس خانم له هه وشه که دا سهر قالی
ناودانی باخچه که بوو، باو کیشی له سهر کار بوو. پاش رویشتی
جهیران، له و هیچ نارووی له کار کردن نه بوو، بهر ده وام بهدوای
شینکدا وپل بوو که خویشی نه پده زانی له و شته و ونبووه چیه؟ ههر
له و تاته دا زهنگی ته له فونه که له و به ناگا هیئا. پاش لبدانی چند
زهنگیک په پتا په پتا به بی حسه له بی چوو (ووره وه و ته له فونه که
هنگرت. به بیستلی دهنگی پشنت ته له فونه که گیانیک تازوی هاله وه

پیتوه ژتیکی عاشق

به بهردا، هه موو نیگه رانییه کانی فه راموش کرد، توانای راره ستانی نه بوو، له سه ر کورسییه که دانیشیت و سه رقالی گفتوگو کردن بوو، کچی خوم تو حالت باشه؟ کچی دایه له کوپوه ته له فون ده که بیت؟ جهیران به بیستنی دهنگی دایکی فرمیستک له چاره کانییه وه نه لقه ی بهست. جهیران گوتی:

له تارانه وه ته له فون ده کهم، چند روژیکه گه راوننه ته وه، ئیستا وامله مالی پوورم.

نه قدس خانم که ئوقره ی له بهر برابوو به خوشحالییه وه گوتی: کهواته له ته بریز گه راونته وه؟ جهواد له کوپیه؟ حالی باشه؟ جهیران روی کرده جهواد و زه رده خه نه یه کی بو کرد و گوتی:

به لی، دایه گیان. چند روژیک ده بیت گه راوننه ته وه. جهوادیش لیره یه و سلادی بوتان هه یه.

نه قدس خانم که بو بینینی جهیران و زاواکه ی به تاسه وه بوو، ساتزمیری ده کرد به تاسه وه گوتی:

جهیران گیان، بوچی نه هاتینه وه بو مالی خومان؟ من و باوکت گه لیک دلمان بوت ته نگ بوو.

جهیران که به ته واوی خروشابوو، به چه په سانه وه گوتی:

دایه، یانی! باوکم کاری به سه رمه وه نییه، ئیتر رقی لیم نییه، هیچی له گه ل جهوادیشدا نییه؟

جهواد به بیستی نهو قسانه، له نیو بیر کردنه وه دا رۆجوو بوو. هاته
 لای جهیران و ههولیدا گوی له قسه کانی دایکی جهیران بگریت. بهلام
 بهناستهم گوئیستی ده بوو، کاتیک نهو کارهی بیناکام بینی، دهستی
 کرد به پیاسه کردن به ژوو ره که دا. له قدس خانم له وهی که چیر
 گرفتیک بۆ بینینی کچه کهی له نارادا نه ما بوو، بهناسانی دهیتوانی کج
 و زاوا کهی بینی، زور دلخوش بوو و گوتی:

باوهر بکه نازیم له پاش رویشتی تو زور له گه لیدا دووام، ههتا
 کاتیک تیگه پشت که تو بۆچی رویشتی، سه کته لینی دا، بهلام
 سوپاس بۆ خوا به خیر گهرا. ههر نهو نه خوشیه بووه هوی له وهی
 که پهی به ههلهی خوی ببات، نیستا زوو که. ههسته وه ره بۆ مالی
 خومان، چوتکه دلم خهریکه له سینهمدا دینه دهره وه. ههر لهو کاته دا
 بووری جهیران نامازهی به وه کرد که دهیت له پاش نانخواردنی
 نیوه رۆ برۆن، جهیران به دایکی گوت:

نا دایه گیان، پوو ره به دری ئه رکی کیشاوه و نانی نیوه رۆی ناماده
 کردوه، بهلام دلنیا به پاش نانخواردن دین. باشه دایه گیان،
 که وایه مائناوا.

له قدس خانم گه لیک خوشحال بوو. دهستیکی به ماله که دا هیناو
 پاش نه جامدانی کاره کان له مال چوو دهره وه ناوو که میک مپوه
 شیرینی بگریت، گه لیک دلی خوش بوو. شهوقی بینی کچه کهی،
 لهالی ناسایی بردبوویه دهره وه، باو کیشی له سهر کار گه رابه وه

پێوه ژنیکی عاشق

له گهڵ پێشوازییه کی گهره می هاوسهره کهیدا رووبهروو بوویهوه.
له پاش رویشتنی جهیران نهقدهس خانم، ههوسهلهی ئه و جوژه
کارانهی نه مابوو، که وانه چ شتیکی روویداوه؟ ئه وانه پرسیار گهلیک
بوون که به خه یالی باوکیدا گوزه ری ده کرد، به لام وه لامیکی بو ئه و
پرسیارانه دهستگیر نه ده بوو. به سه رسورمانه وه پرسى:

خانم، چی روویداوه؟ ئه مەرۆ رۆژ له کوپوه هه له اتوووه؟

نهقدهس خانم دلخوش و دم به پیکه نین وه لامی دایه وه:

ئاخر ئه مەرۆ په کیکی ته له فۆنی کرد، ئه ویش هه په ساوتر له پێشوو

پرسی:

کی ته له فۆنی کردوووه که به مشینویه به ته جیگای خوشحالی تو؟

نهقدهس خانم چاویکی داگرت و گوئی:

قسه بکه بزانه ته له فۆنی چ که سیکی ده توانی من خوشحال بکات؟

ئه ویش به بییتاقه تی له سه ر قه نه فه که دانیشت و گوئی:

نیمه که سیکی وامان نییه. له پر له جیگا که ی هه ستایه وه و

به په شوکاوی گوئی:

ناشی! ناشی! جهیران ته له فۆنی کردبوو؟ وایه نهقدهس؟

نهقدهس خانم به خوشحالیه وه وه لامی دایه وه: به ئی، راستت گوت،

کیژه که مان ته له فۆنی کردوووه. ئه ویش زه رده خه نه یه کی دلخوشانه ی

کردو له وه ی که سه ره نجام هه والی جهیرانی بیستبوو، هه ناسه یه کی

ناسوودهی هه لکیشا. ئەو بیریاری دابوو قەرەبووی رابردووی بکانهوه.
پرسی:

باشه له کوپوه تەله فۆنی کرد؟ ئەویش گوتی:

له مالی خوشکه که مه وه، له ته بریز گهراوه ته وه. ئەویش
به سه رسورمانه وه گوتی:

له مالی به دریه وه؟! بۆچی نه هاتن بۆ ئیره، پاشان
زهرده خه نه یه کی کردو گوتی:

ناشی ئاغا جهواد ئیمه به شایسته نه زانییت. ئەقدهس خانم هاته
ناو قسه کانیه وه و گوتی:

نه بابە، جهیرانی بیچاره له وه ترسا وه، نه کوو ئەمجارهش وه ک
پیشان لێ تووره بییت. ئەو نازانی که رهوشتی ئیوه به قهدهر
ئاسمان و زهوی گۆراوه.

سه ره نجام کاتزمیر دووی پاش نیوه رۆ زهنگی ده رگای ماله که بیان
به ده تگ هیئا. باوک و دایکی به بیستنی زهنگه که سه راسیمه بوون،
هه ره که ئەو رۆزه ی که جهیرانی تیدا له دایک بیوه، دایکی جیگای
به خۆی نه ده گرت. هه ردووکیان بۆ کردنه وه ی ده رگاکه چوونه
حه وشه که وه، ساتیکی کهم وینه بوو. جهوادو جهیران به شه رم و
حه یایه کی تایبه تیه وه چوونه ژووره وه. جهیران پاش سلاو کردن
دهستی باوکی ماچ کردو دهستی کرد به گریان. دایکیشی به یینی
ئه وان فرمیسکی شادی هه لوه ران. جهواد هه په ساوو که ده بی چی

• پیتوه ژئیکې عاشق •

بکات، نایا نهویش قه بول ده کهن؟ باوکی بهره و لای جهواد هات و دهستی خسته سهر شانی، جهواد سهری هه لبری و له چاوه ماندووه کانی راما، نیگای میهره بانانه بوو. کهواته ده بیټ وه لای تهو میهره بانییهی بداته وه. دهستی باوکی پیری گرت و ماچی کرد. بو نهوی که وه ک یه کیک له خوین پيشوازیان لیکرد بوو، شهرمهزار بوو. نه قدس خانم و جهیران به بینینی تهو دیمه نه، شیوا بوون. نهوان بهره و ژوروهو رینمایی کران، پاش ته حوالپرسی و خواردنی میوه و شیرینی، جهواد هاته قسه و گوتی:

باوکه ... دایکه ... بمانبه خشن له وهی که ... له وهی که به بی مؤله تی نیوه زه ماوه ندمان کرد. نیمه جگه له مه چاره یه کی ترمان نه بوو. له وهی که وه ک باو کیک هه لسو که وتت له گه لمدا کرد، منه تبارت کردم. سوپاست ده کم.

باوکی جهیران خوشی له شیوهی روبه رو بوونه وه و نه ده بی قسه کردنه کانی هات و بو ته وهی له باره ی ته وه وه دو چاری هه له ببوو، له دلی خویدا شهرمهزار بوو. به ریزه وه گوتی:

نه، کوری خووم. من ده بی سوپاسی تو بکم که بو ویته هو ی ته وهی هه ست به هه له کانی خووم بکم، من ته مه نیک له ییئا گاییدا بووم. گه لیک سته مم له جهیران کرد. دوو سالی له باشتین ساله کانی ته مه نی له بهر من به فیرودا. گه لیک بیرکورت بووم که به خته وه مریم له باره و بولدا ده بینینی. وام بیرده کرده وه که نه گهر کچه کم پاره ی

تهواوی هه پیت، ئیتر بهخته وهره. چاوه کانم داخستبوو و تهنه یه ک لای بابه ته کهم ده پینی، مانای خووم. گرتک جهیران بوو نه ک قسه ی من. نهو له بهر تهنه دروستی من، ملی بو زه ماوه ندیکې سه پینراو نهوی کرد. که و ابوو من بوچی مافم به جهیران نه دا؟ بوچی مافی هه لیزاردنم لی زهوت کرد!؟ من دهمزانی که کچه کهم هوشیاره. دهمزانی که هیچ کاتیک هه تگای هه له نانیته، به لام نه مده ویست باوهر بکه م. من خووم پابه ندی کو مه لیک خورافاتی بووچ و بی بناغه کردبوو. کاک جهواد! هه موو باوک و دایکیک به خته وهری منداله کانیان دهوی، به لام ده بی بزنان بوچوونی نه وانیش گرتکه. ناهیکې هه لکیشا و گوتی:

به دبه ختی ئیمه ی جیلی کون نه وه یه که له باتی مناله کانمان بریار ده ده یین. بیگومان نه گهر له سنووری رینماییدا پیت، گرتیک نییه، به لام زور به داخه وه ئیمه پیمان زیاتر راکیشا و زیاتر له خویمان دلمان بویمان سووتا و نه جامه که ی نه وه بوو که خووت بینیت. پاشان نیگایه کی خوشه ویستانه ی کرده جهیران و جهواد و به زه رده خه نه وه گوتی:

نه لبه ته کاک جهواد، کچه که ی من خوشه ویستیه کی زیادی بو تو هیه و له بهر توش هه موو کاریکی کردووه. هیوام وایه که بتوانیت به خته وهری بکه یته، پیکه نینیکې کرد و گوتی:

ئای روژگار... مروؤ چ کاریک ناکات. پاشان سهیرینکی جهوادی

کردو گوتی:

باشه، لهبارهی خوتانهوه بدوین، لهمالی باوکت دای؟ جهواد تیلهی

چاوینکی گرته جهیران و گوتی:

نا، زور بهداخهوه. تاکه نارازی زهماوهندی ئیمه تهنهاتو

نهبوویت. دایکی منیش رازی نهبوو، راستیهکهی لهبهر ئهوه

لهمیوانخانهداین، بهنیازم بهیانی بهدوای مائیکی کریدا بگهریم.

باوکی بهدلتهنگیهوه گوتی: میوانخانه بوچی؟ ژوورهکهی جهیران

دهستی لینهدراوه، دهتوانیت لیره نیشتهجی بیت، تاکوو مائیکی

گونجوتان دهستگیر دهبیت. لهبارهی دایکیشتهوه نیگهران مهبه.

ئهویش وهک من بیر دهکانهوه. سهرهنجام رازی دهبیت. قسهکان

کولیان کردبوو، جهیران جیی بهخوی نهدهگرت، دنیا بهلای ئهوهوه

جوانتر ببوو. باوک و دایکی لهگهئیدا میهرهبان بوون، هاوسهره

دلخوازهکهی لهتهنیشتییدا بوو، ههر بویه خوی بهبهختهوهرتین ژنی

دنیا دهزانی، ئهو ئیتر لهژیاندا چی دهویست؟ ههر ئارهزوویهکی

ههبوو، بهدهستی هینابوو. لهبازنهی ژیانی ئهودا تهواوی ئهوانه

ههبوون. تهنه شوینی بهتالی شتییک لهو ژیانهدا ههست پیدهکرا.

ئهویش مندالیک بوو که شیرینی دووباره بهژیانی ئهو بهخشیت.

ئهو لهمیرده کونهکهی مندالی نهبوو، ههمووان وایاندهزانی که

جهیران نهزوکه، بهلام بهو جووره نهبوو. ئهو خوی نهیدهویست

◆ پٽوہ ٿينڪي عاشق ◆

مندالی بیٽ، چونکہ دە یزانی کہ ژ یانی له گهل سپردا زور بهردهوام
نا بیٽ و تنها نه نجامی له گهلیدا جیابوونهوه ده بیٽ و لهم نیوهدا
بیگونا هیك ده بیٽه قوربانی، بهز انستی پیشکه وتوو خو ی له بوونی
مندال بیبهش کرد. بیئاگا لهوهی که روژگار چی یاریبه کی پیده کات.

"چاره‌نووسی نادیار"

مانگیگ به‌سهر ثم رووداوه‌دا تیپه‌ریبوو، به‌هار بوو، به‌هاریکی
تریش هاتبووو نیو نهو ماله‌وه. گوله‌کانی باخچه به‌ته‌واوی پاراو
ببوون. جه‌یران له‌ته‌نیشته په‌نجه‌ره‌ی ژووره‌که‌وه وه‌ستابوو، سه‌یری
باخچه بچوو‌که‌که‌ی جه‌وشه‌ی ده‌کرد. جه‌واد هیشتا له‌خه‌و به‌ئاگا
نه‌هاتبوو. جه‌یران سه‌ری شانه‌ کردبوو، خو‌ی بو‌ روژیکی تر تاماده
ده‌کرد. هاته‌ لای ته‌خته‌که‌ی جه‌واده‌وه و به‌مه‌به‌ستی
بیدار کردنه‌وه‌ی ده‌ستی به‌قزیدا ده‌هینا. جه‌واد نه‌نوستبوو، له‌گه‌ل
باویشکدانیکی ده‌ستکرددا به‌ره‌و لای جه‌یران وه‌رگه‌راو سه‌یریکی
کرد و گوتی:

بو‌که‌ تا‌قانه‌که‌م، تو‌ خه‌وت نییه؟ یاخود من بو‌ومه‌ته‌ هوی بی
خه‌ویت؟ پاشان بای کرده‌ خو‌ی و گوتی:

بیگومان هه‌ق به‌تویه، گیانه‌که‌م من ئیسقانی په‌پوسلیمانهم پییه،
شیت‌وشه‌یدام بو‌ییت، تو‌گیانی خوت وانیه؟
جه‌یران به‌قسه‌که‌ی جه‌واد پیکه‌نی و گوتی:

پینوہ ژئینکی عاشق

له خورازی، هه رگیز به و شیوه یه نییه. ته نها دهمویست پیکه وه
بچین بو چهوشه. تاکوو له م ههوا ی به هاره چیژ وه ربگرین و پاشان
چوو له لای په نجه ره که و په رده که ی لادا و گوتی:

ئاخر ئه و ههوا خهسار نییه؟ جهواد به پرتا و گوتی:

بوچی... بوچی له راستیدا له گهل بوچونه که ی تودا ها ورام. پاشان
به ئاوازیکی تایبته گوتی:

ئه و ههوا خهساره، که نه چینه سیه کانی من و تووه. به په له
له ته خته که ی هاته خواره وه و دهستی جهیرانی گرت و به کیشمه کیش
بردی له لای ده رگا که. جهیران که پیکه نینیکی توندی پزابوو، ئاماژهی
به جهواد دا و گوتی:

ئارام بگره جهواد، ده ته ویت به و حاله وه برویت، هه ر هیچ نه بیت
جله کانت له بهر که، جهواد به سه رسورمانه وه له خوی روانی، به بینینی
جلی ژیره وه ی پیکه نی و به توندی دای به ته وئلی خویدا و گوتی:
من چهنده بیر په رتم، هه موویشی خه تای تویه. جهواد، به ره و
لای چوو، به لام جهیران ئه و هه له ی قوسته وه و به را کردن چوو
خواره وه.

جهیران له پیشوازیدا دانیشتبوو، یاری به قژه که ی ده کرد.
جهوادیش پاش له بهر کردنی جله کانی به دوایدا هاته خواره وه و
جهیرانی له هونه که دا دوزیه وه. به لای جهواده وه رهنگی جهیران

که میک په ربو ده هاته پین چاو، بهو هو په وه له سهر سهری راوه ستا
و گوتی:

چینه جهیران؟ بوچی رهنگ به پروت هوه نه ماوه؟ جهیران که
ژانه سهره هه همیشه بیه که ی سهری لی دابووه، به بی تاقه تیبه وه گوتی:
شیتک نیبه که میک سهرم ژان ده کات، زوریش نا.

لهو کاته دا دهنگی دایکی نهوانی به ناگا هینا، نهوان له سهر قسه ی
ههر دوکیان له ژورره که چوونه دهره وه، له سهر میزی نانی به یانی،
حالی جهیران هر بهو جوړه بوو، رهنگی په ری بوو، سووری لیوه کانی
شین هه لگه را بوو و نه یوانی خو ی کونترول بکات، نه گهر جهواد
هاوکاری نه کردایه، ده کهوته سهر زهوی، دایکی به په شوکاوی خو ی
که یانده لایان و له بینینی نهو دیمه نه هو شی لای خو ی نه ماو گوتی:
چی بووه جهواد ناغا؟ چ شیتک رویداوه؟ جهواد که دهسته پاچه
بوو، گوتی:

نازانم دایه گیان، هه موو شیتک له یهک ساتدا رویدا، هر
ناشزانم چی بوو؟ جهیران یان برده ژورره وه، به هه مان حاله وه له سهر
ته خته که ی کهوتبوو، رهنگی زهره هه لگه را بوو، به لام روخساری
له جاران جوانتر خو ی ده نواند. نازاریکی گهره ی له دلدا بوو، نه یشی
ده توانی به یانی بکات. گریان گهرووی گرتبوو، سه پریکی جهواد ی
کرد که له ته نیشتیه وه دانیشتبوو، گوتی:

تہیزم نیگہران مہبہ ، سہرمام بووہ ، ہەر لهو ساتہدا خوئی پی
 نہ گیراو دای له پرمہی گریان . دلنی گیرابوو . لەشتیک دەترسا، جہواد
 خیرا دەستی جہیرانی نایہ ناو دەستی خوئی و دەستی کرد
 بەدلدانہوی و گوتی:

بہلی تازیم . جگہ لەوہ ناشی شتیکی تر بیٹ . ئیستا خانمہ کم
 بوچی دە گریت؟ مہ گەر مندالی؟ کہ میک زہختت دابہزیوہ و ہەر
 ئەوہ . باوہر ناکہی، ہہستہ با بچین بو لای پزیشک تاکو پیٹی
 بسەلمینم کہ شتیکی نییہ . جہیران بہ ئارامی سہری نایہ سہر قاچی
 جہواد و چووہ خہیالہوہ . ئەو ماوہیہکی دوور و دریز بوو کہ
 سہر ئیشہی ہہ بوو . بہ لأم لە جہوادو ... دەشاردہوہ . ہەتا لە بہر ئەو
 ژانہ سہرہ شہوان خہوی لی نەدہ کەوت .

ئەو ئیوارہیہ جہیران نہیتوانی لەسہر میزی نانخواردن ئامادہ بیٹ،
 جہوادیش لای مایہوہ بو ئەوہی تہنہا نہ بیٹ . باوک و دایکی لەمہر
 نہ خووشی کچہ کہیانہوہ گفتوگویان دە کرد . ئەوان زور نیگہرانی حالی
 ئەو بوون . باوکی سہرزہ نشتی خوئی دە کرد و خوئی بہ ہۆکاری
 نہ خووشیہ کہی جہیران دەزانی .

ئەم قسانہ چییہ جہیران، مہ گەر بە دەستی خوتہ . جہیران
 بہ نیگہرانی و ہاوارہوہ گوتی:

بہلی، بوچی نہ، بہ مہیلی خۆم نییہ . جہواد کہ ئەو قسانہی بہ بی
 سوود دەزانی، بە دەستہ پاچہییہوہ گوتی: ئاخیر تازیم، تو بوچی

تیناگهی، تو ده بیئت سهردانی پزیشک بکهیت تا کوو ناشکرا بیئت که
شتیک نییه، به مجورهش هم من نیگه رانم. هم باوک و دایکیشت،
تکات لیده کم جهیران که میک وردبین به.

جهیران خوئی به سهر تهخته کهیدا دا و هوون هوون ده گریا و له نیوان
گریانه کهیدا ده یگوت:

جهواد من ده ترسم. بوچی ناتهوویت تیینگهیت؟ ده ترسم
نه خوشیه کی خراپ هه بیئت. نهو کات چی؟ نه زانم باشتره، ههر هیچ
نه بیئت ناسوده تر ده مرم. جهواد نه ییشت قسه کهی تهواو بکات و
گوتی:

بیره وه جهیران. مروؤ به سهر گیژ بوونیک نامریت. پاشان
کهوته پارانه وه و گوتی:

گیانی جهواد گوی بو قسه کانم بگره. به ناخیری من هاوسه رتم.
مافی خوومه که نیگه ران بم. پاش زوریک تکا و پارانه وه سهره نجام
چوونه لای پزیشک. جهواد له وه یکه نه خوشیه کهی جهیران زیانه
نوییه که یانی به چو کدا هینا بوو، نیگه ران بوو، په نای به خودا بردبوو و
هه موو شتیکی به دهستی نهو سپارد بوو.

پاش چند کاتژمیریک ههردوو کیان گه رانه وه، جهیران خوئی
هاویشته باوهشی دایکیه وه و گوتی:

هیچ نه بوو دایه گیان، که میک زه ختم دابه زیبوو، ههر نه وه نده.
دایکی سوپاسی خودای کرد و گوتی:

ئیسنا زانیت که به بیوده ترسای. پاشان سهیری دهوروبهری
کردو گوتی:

ئهی جهواد کوا؟ مه گهر پیکهوه نه هاتنهوه؟ جهیران سهیری
نهملاولای کرد و گوتی: ئای، ئیسنا لیره بوو، بوچی غهیب بوو؟
پاشان بهدایکی گوت: جهوادى بیچاره زوری خهم خوارد، ئە گهر
کاریکت نییه با بچم بو لای.

دایکی که چیتر خه یالی له باره ی ئه وه وه ئاسوده بوو،
به خوشتحالیه وه گوتی:

نه نازیزه کهم، کارم نییه، برۆ.

جهیران له سه رخۆ چوو ژوو ره وه. جهوادى بینى که له سه ره ته خته
خه وه که ی راکشابوو له بیریکى قوولدا بوو. ئه وه نده له بیر کردنه وه دا
رۆچوو بوو که له ژوو ره که دا ههستی به بوونى جهیران نه ده کرد.
غه مگین ده هاته بهرچاو. جهیران له سه رخۆ لای دانیشته و دهستی
خسته سه ره شانى و گوتی:

چینه جهواد؟ بوچی نیگه رانی؟ پاشان به گالتنه وه بهرده وام بوو:

ناشی له مردنى من ناومید بوو بیت، یانى تا ئه و راده یه له دهستم
ماندوو بیت. ئه و قسانه جهوادیان نازار ده دا. ئاخیر بوچی ده بوو
جهیران ئه و قسانه بکات؟ ئه و به دلته نگیه وه ههستا و هاته لای
به نچهره که وه، گریان بینى گرتوو به ئه ستهم دانى به خویدا گرت و
گوتی:

نهو قسانه چیه خو شه ویسته کم، بوچی ده بی له دستت
ماندوویم، من تازه توّم به دست هیناوه. به ره و لای جهیران هات،
به نیگایه کی کاریگر له چاوی مه عشوقه که ی ورد بوویه وه و گوتی:
من له پاش تو چ کاریکم به ژیان داوه؟ هه ناسه کانی تو منیان
به زیندویی هیشتوته وه و پاشان دهسته کانی جهیرانی بو لیبوی خو ی
بردو ماچی کردن. جهیران به سه رسورمانه وه خو ی به ره و لای کیشا و
گوتی:

جهواد، نه خوشی؟ کوره ده لیبی تهن دووری سووره وه بووی. جهواد
له گهل گریانیکی تاساودا گوتی:

به لی، نه خوشم، تکات لیده کم به ته نها جیم به یله. جهیران که
مانای قسه کانی نه وه زانی، به چه په سانه وه گوتی:

ته دی نانی ئیواره ناخوی؟ دایکم ئه مشه و له بهر تهن دروستی من
شایی ساز کردوه، ئیستاش ناته وی بیی؟
جهواد به منجه منج گوتی:

بوچی... بوچی ههر ئیستا دیم، ساتیک پشوو بدهم، چاک دهم.
نیگه ران مه به.

هموو له سه ر میزی نانخواردن ئاماده بوون که جهواد هاته
ناویانه وه، چاوه کانی سوور هه لگه رابوو. جهیران به سه رسورمانه وه
سه یریکی کرد و گوتی:
جهواد گریاوی!؟

جهواد به دهسته پاچه ییه وه گوتی:

نه... نه، بۆچی مه گهر؟ جهیران بزه یه کی کردو گوتی:

له وانه یه دلت بو دایکت ته نگ بوویت. جهواد که له وه لامه که ی تیا مابوو، دلتهنگی به به هانه یه کی گونجاو زانی و به وه هویه وه جهله ی سه ری قسه کانی تهوی په سه ند کرد.

به لام نه خووشی جهواد شتیکی تر بوو، نهینیه ک له دلیدا بوو که ته نها خووی و خودا ده یانزانی. باوکی به رده وامی به قسه که ی جهیراندا و گوتی:

ته وه شتیکی نییه کورپی خوم. به یانی هه والی خیزانه که تان پیرسه. هه م خوت نارام ده بیت و هه م ته وانیش خوشحال ده بن.

بارودوخی روحی جهواد له قالب درابوو، چیتر ته و پیاوه ی پیشان نه بوو. قسه ی له گهل که س نه ده کرد. هه میسه له کونجی ته نه ییدا بوو. له و بارودوخیه ماندوو ببوو. جهیرانیش له و حاله ی ته و که وتبوه گومانه وه. جهواد ی ده بیینی که شه وان به ترسه وه له خه و به ناگا ده هاتو به دزی ته مه وه ده گریا. بۆچی چ شتیکی روویدا بوو؟ نایا کاره ساتیک خه ریک بوو روو بدات؟ بۆچ که سیک؟ وه چ کاره ساتیک؟ ته وانه پرسیار گه لیک بوون که جهیران له خووی ده پرس ی و وه لامیکی بویان ده زگیر نه ده بوو. تا ته وه بوو روژیک له کاتیکدا که جهواد له ژیر دره خته که دا دانیشتبوو، جهیران خووی گه یاندى و به ته نیا کوکه یه ک خووی ناشکرا کرد. جهواد پینی زانی و به ناچار ی

پینو ژنیکی عاشق

سه پری جهیرانی کرد. جهیران که چیتر له نه پینکاری نه و ماندوو ببوو،
گوتی:

جهواد بوچی لیره به ته نه دانیشتووی؟ چ شتی که لیمی ده شاریته وه؟
به منیش بلی، من هاوبه شی زبانی تووم. بوچی ده ته ویت نه هم هه موو
ره نه به ته نه هه لبریت؟ که میک بیده نگ بوو و پاشان گوتی:
تو چیتر جهواده که ی جاران نیت، نه کا ... نه کا له ده ستم بیزار
بوو بیت، یان نه وه ی که چیتر خوشت نه ویم. پیم بلی جهواد توانای
بیستنه هه یه. جهواد که له بیر کردنه وه ی خویدا نوقم ببوو، نیگایه کی
میهره بانانه ی کرده چاوه نه فسوناوییه کانی جهیران و ناهیکی ساردی
هه لکیشا و گوتی:

جهیران، تاگات لی نییه. جگه له خودا هیچکس له دلی پر ژانی من
تاگادار نییه. روژگار یارییه کی سهختی له گه لمدا ده ست پیکردوه.
خهریکه له یارییه دا شکستم پیده دات، تیده گه ییت جهیران، شکست
دینم و فرمیسک له چاوه کانیدا قه تیس مان.

جهیران که هیچ له و قسانه تینه گه یشت، به نیگه رانییه وه گوتی:

یاری چی جهواد؟ خوت ده زانی ده ته وی چی بلیی؟ روونتر بدوی
تا کوو منیش تیگم. جهواد له شوینی خو ی هه ستا و به ره و لای
جهیران هات و دهستی خسته سهر شانه کانی و گوتی:

پیتوہ ژئیکے عاشق

نازیزہ کم! ٹاينده هموو شتيك ئاشكرا ده كات و به نائوميدي
لهوي دوور كهوته وه. جهيرانيش لهو قسانه مات بوو و كهوته
بیر کردنه وه.

ئاورينگی دهمه و به يان كهوتبوونه سهر گهلای دره خته كان و تيشكي
زېړيني خور دووباره تېني به ژيان ده به خشي. دايكي سهرقالي ئاوداني
باخچه كه بوو. جهيرانيش به جريوهي به سوژي بالنده كان به ئاتا
هات. جله كاني گوړي و روښت تاكوو له تهنيشت ئه ودا بيت.
ئه قدس خانم به يينيني كچه كه ي زه رده خه نه يه ك هاته سهر
ليوه كاني و جهيرانيش له گهل سلاو كردندا ماچيكي ئاراسته كرد.
هيشتا چند ههنگاو يكي هه لنه گرتبوو، كه ره شايي به سهر چاوه كانيدا
هات و به ههر جوړيك بوو خو ي گه يانده لاي دره خته كان.

دايكي به يينيني ئه و ديمه نه سونده ي ئاوه كه ي فريدا و به ره و لاي
جهيران چوو، به شپيرزه بيه وه پرسى:

چي بوه جهيران؟ ئه مجاره ش سهرت گيژي خوارد؟ ئاخو بوچي
خوت ناپاريزي و ئاگاداري خوت ناكه ي و پاشان به خه مباريه وه
گوته:

هو كاري ئه وه يه كه ئاره زووت له شتانيكي ترش هه يه و له م
به لايهت به سهر ديت. جهيران كه سهر ئيشه لايان لي بريبووه، به بي
ده وسه له يي گوته:

دایه گیان شتیك نیبه ، سه ره سورہ یه کی بچووک بوو، چاک دهم.
 بیئاگا له وهی که جهواد هموو شتیکی له پشتی په نجه ره ی ژووره که وه
 به چاوانی خه مگرتووی خوئی ده بینی و له ناخه وه ده سووتا. ده بوو
 کاریک بکات. گولی عه شقی له حالی هه لوه ریندا بوو. به بی گول، ژیان
 به چ دهردیکی باخه وان ده خوات. جاریکی تر جهواد جهیرانی برده لای
 پزیشکی می شک و دهمار، تا کوو هو کارى نه خوشیبه که ی ده ست
 نشان بگریت. روژ به روژ بالای بهرز و پیکه وتوی جهیران ده توایه وه
 و نیگا نه فسوناوییه کانیشی بی ره ونه ق و کز ده بوون و ژیان مائناوایی
 لی ده کرد و ناماده ی ده کرد بو سه فه ریکی دوورو دریژ.

پزیشک نه مجارهش به ته نها له گه ل جهواددا قسه ی کرد و گوتی:
 ناغای فه تاحی، هه ر به و جو ره ی که پیشتر گوتم، هاوسه ری
 به ریژت گومانی نه خوشیبه کی ترسناکی لی ده کریت، به لام جو ری
 نه خوشیبه که ی له پاش شیکاری دهرده که ویت، ئومیدتان به خودا
 بیت. بیگومان ده بیت خودی نه خوشیش ناگاداریت، تا کوو هاوکاری
 پیوستمان بکات. له مه به ستم تیده گه یت؟

جهواد به نیگه رانیبه وه گوئی بو قسه ی پزیشک شل کردبوو و بیری
 له ناینده ی نادپاری خوئی و نازیزه که ی ده کرده وه و به خوئی ده گوت:
 جهیران تازه مانای ژیانی هه ست پیکردبوو، شه رابی عه شقی تازه
 چه شتبوو، ئاخر خودایه چون رازی ده بیت ئه و له من بسه نیت.

جهیرانه کم، هیوای ژیانم. نهوانه قسه گهلیک بوون که جهواد به پهزارهوه له گهل خوی ده یکرد و وهلامیکی نه ده بیست.

ده بوو وهلامی شیکارییه که ناشکرا بی: نهو نهیده توانی وشه یه ک بینینه سهر زمانی. روژی یه کم به ههزاران دله راوکی و بی تاقه تیه وه به ره و لای پزیشک چوو: بو وهر گرتنی وهلامیک که چاره نوسی نهو دوانه ی پیوه به ند بوو. دیار نه بوو که خونچه ی عه شقی نهوان که هیشتا نه پشکوت بوو، سهره نجامی چی ده بیست، پزیشک دوا ی قسه کردنیکی زور له گهل جهواددا، راستیه کی تالی پی راکه یاندو نهویش نه مه بوو:

جهیران وه ره می می شکی هیه و ده بیست به زووی چاره سهر بکریت.

له پاش بیستنی نهو قسانه دنیا له پیش چاوی جهواد تاریک بوو. هه رچون بوو به سهر خویدا زال بوو. پزیشک گوتی:

ئاغای فه تاحی، من له ناخی دله وه بو تو و هاوسه ره که ت به داخم. نیمه ی پزیشک نه رکیکی گرتگمان له سهر شان و نه سته م تر له و نه رکانه و تنی قسه ی راسته قینه یه به نه خوشه کان، راستیه ک که تانتره له هه موو ژه هریک. جهنابی فه تاحی، هیواتان به خودا هه بیست، هه ر خوابه که دهر دهدات و هه ر نهویشه دهرمانی بو ده نیریت. جهواد رهنگی هه لبرر کابوو، به حاله تی پارانه وه وه به پزیشکی گوت:

• پینوئیتیکی عاشق •

جهنابی پزیشک ئایا دهرمانیکی تایبتهی ههیه؟ من ههرچی ههمه و نیمه، بۆ چاره سهری جهیران سهرفی ده کهم. ئەو بۆ من له ههموو سهروهت و سامانی دنیا به نرختره، کهواته هاوکاریم بکه، تکات لیده کهم. پزیشک به باشی ههستی پیده کردو وهره مه کهش به خیرایی له میشتکی نه خوشدا ته شه نهی ده کرد؛ پاش که میک بیر کردنه وه گوتی:

گوپیگره من ته نها ده توانم کاریکتان بۆ بکهم و هیوادارم که خواوه ندیش یارمه تیم بدات. بیگومان چانسی ژبانی زۆر کهمه، به لام ده بیته ههولی خۆمان بدهین. ئەو کاره مه ترسیداره بکهین که نه نجامه کهی نادیاره. جهواد که دۆش دامابوو؛ ههموو دهرگاکانی به داخراوی ده بیستی؛ به خوشحالیه وه پرسی:

چ ریگایه که جهنابی دکتۆر؟ ههر ریگایه که بیته من قه بوولی ده کهم؛ ههتا ئەگه پویوست بیته ئەندامیک له جهستهی خۆم ده کهم به فیدای هاوسه ره کهم. پزیشک که له عه شق و وابهسته یی ئەو پیاوه به هاوسه ره که یه وه ناگادار بوو، زه رده خه نه یه کی تالی خسته سه ر لیوه کانی و گوتی:

هه شته رگه ری، یان روونتر یییم نه شته رگه ری میشتک که ده بیته له دهره وه ی ولآت نه نجام بدریته؛ زۆر به داخه وه ئیمه هیشتا که ره سه ته ی پویوستمان له بهر ده ستدا نییه که بتوانین ئەو جو ره نه شته رگه ریبه له ئیراندا نه نجام بدهین، به لام من له ئه مریکا دا چه ند

◆ پیتوه ژتیکی عاشق ◆

پزیشکیکی ئاشنام ههن که ئومیده وارم ئهوان بتوانن یارمه تیه کی به سوودمان بکن.

ئیواره یه کی خه ماوی بوو، جهیران له ژیر داربیه که دا دانیشتیوو، سه رقالی ته ماشا کردنی وه رینی گهلای دره خته که بوو، بیئاگا له وهی که خویشی ههر وه ک ئه و گهلایانه له حالی وه ریندا بوو. جهواد به ئارامی هاته لای جهیرانه وه به بینینی روخساری بی رهنگی ئه و بریاریدا که راستیه که ی چونه، ههر به و جوړه پیی رابگه یه نیت، به ده نگیکی گیراوه وه گوتی:

جهیران ... دهنگی جهواد جوړیک بوو که ئه و به په شوکاوییه وه سه پریکی کردو جهواد دووباره به منجه منج به رده وام بوو:
خوشه ویسته که م گوینگره ... ئیمه ده نیت راستیه کان قه بول بکین، ههر به و جوړه ی که هه یه، وا نییه؟

جهیران له شیوه ی پرسیاردا گوتی:

به ئی بیگومان. به لام چ راستیه ک؟! له باره ی چیه وه قسه بکین؟
جهواد خوی پی نه گیراو له پرمه ی گریانی دا و گوتی:

چیتر کات خه ریکه دره ننگ ده نیت، تکات لیده که م جهیران یارمه تیم بده، رزگارم بکه له م ته نهاییه. له م خه م و ناسوره. له و به لایه ی که یه خه ی پیگرتووین. جهیران، ده زانی ئه م روژگاره زور حه سووده؟ نایه و نیت من و تو پیکه وه بین، هاواری کرد و گوتی:

ده په ویت توام لی ، ده زانی یانی چی؟ ده په ویت هه موو که سم لی
بستینیت.

جهیران به چه په ساوییه وه کوینی بو قسه کانی جهواد کرتبوو، به لام
له قسه کانی تینه ده که یشته، جهواد له مجاره ش نه یتوانی راستیه که
به جهیران بلیت و چووه ژووره وه و لهوی له نیوان گومان و
نه ندیشه یه کی که له که بوودا به چیپیشته.

جهیران نیتر تیگه یشته بوو که له دلی میهره بانی جهواددا خه میکی
که وره هه یه، خه میک به سه تگینی کیوئیک.

نیوه شهو بوو که جهیران به بوئیکی تایبه تی له خه و بیدار بوویه وه،
کاتیک رووی کرد به لای جهواددا بینی له لای ته خته که یه وه دانیشته وه
و خه ریکی جگه ره کیشانه. جهیران به سه ر سوړمانه وه به جهوادای
گوت:

ده زانی چ کاریک نه نجام ده ده یت؟ تو په ک که جگه ره ت
نه کیشاهه، جهواد نه ته ویت چ به لایه ک به سه ر خوتدا به بینی؟ جهواد
به نارامی رووی کرد به لایه وه و دهستی به سه ریدا هینا و گوتی:
ده زانی خوشه ویسته که م، نیمه ی مروؤ به جوړیک راهاتووین که
جگه له ساغ و سه لامه تی بیر له هیچی تر ناکه ینه وه، هه تا نه گه ر
نه خوشیبه کمان هه بیته نامانه ویت دانی پیدابنیین.

جهیران به په شوکاوییه وه سه یریکی جهوادای کرد و گوتی:

مه به ست چیه؟ ده ته وی چی بلیت: تکات لیده کم رونتر بدوی، کی نه خوشه؟ سهره نجام جهواد راستیه که ی له سیر تا پیاز یو هاوسه ره که ی باسکرد، جهیران ره تکی گورا. به بیستی نه و راستیه گیانی کهوته له رزین و تا سی روژ تاگی له خوی نه ما؛ باوک و دایکشی وه ک نه و بوون، له و نیوانه دا جهواد ده بوو ئومیدیان پی پی بدات، ئومیدی ژیان، ئومیدی زیندوو بوون؛ به لام کاتیک نیمه ی مروژ نه خوش ده کهوین به ته وای ده ست له ژیان ده شوین و چاوه روانی مهرگ ده کهین. بیئاگا له وه ی که خودایه ک به سه ره وه شهید و بینهری کرده وه کمانه. زورن نه و نه خوشانه ی که به بوست و ئیراده ی نه و سهر له نوی ژیانان بو گهراوه ته وه و دیسان عاشقی دنیا بوونه ته وه. دایک و باوکی ده رکیان به کاره ساته که نه کردبوو، دایکی له به یانیه وه تانیوه شه و کارو پیشه ی گریان بوو؛ باوکی کاتیک نه و حاله ی بینی به هاوسه ره که ی گوت:

خانم، به نه ژنوی خه م له ئامیزگرتن، کاریک ناکریت؛ ده بیت ریگه چاره بدوزینه وه. جهواد ده یگوت ده بی دلنه وایی جهیران بکه بن. ئومیده وار بوون به ژیان نه و رزگار ده کات، نه قدس خانم به په زاره وه روویکرده هاوسه ره که ی و گوتی:

جهیران ده ستی له ژیان شتووه، ناخر چونچونی تیبه گه یه نم؛ منیک که حاله له و باشتر نیبه. چون ده توانم دلی بده مه وه؟ و نارام نارام بو حالی کیژه که ی ده گریا.

◆ پینوۋ ژئینگی عاشقی ◆

جهواد له سهەر تهخته که له ژوور سهری جهیرانهوه دانیشتیوو،
روخساری دهسری که بهنمه ی فرمیسک تهه ببوو، جهیرانیش
به بیدهنگی فرمیسکی ده رشت.

جهیران دهستی جهوادی گرت و بیری له ابردوو ده کردهوه.
رابردویه کی شیرین که ههر له خهویک ده چوو، خهویکی زور کورت.
رویکرده جهواد و گوتی:

جهواد؟ داواکاریه کم لیت ههیه، ده مهویت به لاین بدهیت که
قه بوولی بکهیت، جهواد نیگایه کی میهره بانانه ی له روخساری
ته مگرتووی جهیران کردو گوتی:

باشه، خوشه ویسته کهم، به لاین ده دههه.

جهیران گوتی: ههر چیه ک بیت؟

جهواد تاهینگی هه لکیشا و گوتی:

لهه جیهانه دا جگه له تو شتییک شک نابهم که له ده ستدانی
به لامه وه سهخت بیت. که واته ههر چیه ک بیت قه بوولی ده کهم.

جهیران به ده نگیکی تاساوه وه گوتی:

داوات لیده کهم که له پاشی من زه ماوه ند بکه یته وه، تو هیشتا
گهنجی، ههزاران تاره زووت بو ناینده ههیه، به لام تکات لیده کهم
هیچکاتیک له بیرم نه کهیت، با شتییکت پی بلیم، من تووم زور
خوشدهوی، ههر نه بی ده مهویت یادی من له دلی تو دا هه همیشه

◆ پینوئه ژئینکی عاشق ◆

بهزیندوووی بمینیتتهوه. جهیران ئەم قسانهی بهزهحمهت دهکردو
ئەشک وەك دهتکه مرواری بهسهه گۆنایدا ریزیان بهستبوو.

جهواد زهردهخه نهیهکی تالی کرد و گوتی:

ئاخر ئازیزم، مهگەر من بهو ئاسانییه ریگا دهدهم که تو باری
سهفهرت بپینچیتتهوه و برۆیت؟! نه، من پیویستم بهتو ههیه. ئیمه
پینکوه دهژین. دهبین بهخاوهنی مندال. چهند مندالیکی گهوره و
بچووک. یهك لهیهکی جوانتر. لهلایهکی ترهوه من جگه لهتو بیر
لههیج ئافرهتیکی تر ناکه مهوه. ئاهیکی دریزی ههکیشا و گوتی:

مهگەر نهتیستوه که پینشینان گوتویانه:

خودا یه که و عهشقیش یه که.

جهیران خووی بو نهگیرا و دهستی بهگریان کرد و لهنیو
گریانه کهیدا دهیگوت:

تو که باشتر دهزانی من خهریکه دهمرم. ئەم نهخوشییه
نهفرهتییه ههزاران کهسی کوشتوو، منیش یه کیك نیم لهوان؟ بوچی
دهییت خوومان فریو بدهین؟ من ئیتر نهو راستییه قهبول دهکم.

لهحالیکیدا که فرمیسکی دهڕشت، لیوی خووی کرۆشت و گوتی:

نهها دلم بو ئهوه دهسوتی که شتیك لهژیان تینه گهیشتم. ههه
چهند که ژیانیکی کورت بوو، بهلام لهوهی که بهئارهزووی خووم
کهیشتم خوشحالم. لهناکاو دهنگی ههلبیری و گوتی:

جھواد به لای منیشه وه سهخته، من چون ده توانم جیت بهیلم؟
 ده بی باجی چ تاوانیک بدهم؟ چ تاوانیکم کردوه که ده بی به مشیوه یه
 نازار بچیزم؟ جھواد که بارودوخی بهو شیوه یه بین، نامیزی پیدا کرد
 و وایکرد بیدهنگ بیت و گوتی:

جهیرانه کم بیدهنگ به، آرام بگره. نهمه جوریکه
 له تاقیکردنه وه. له وانیه خودا بیهویت تاقیمان بکانه وه. خوراگر به.
 تنها نومیدی من به خودایه، که واته توئن ناثومید مه به. سهیری
 چاوه میهره بانه کانی جهیرانی کردو رازیبونیان دهربری.

خرمانی جهیران به بیستنی نه خوشیه که ی، هاتبوون بو سهردانی.
 ههموویان لهو باره یه وه خهمبار و نیگهران بوون. ههر یه که و
 به جوریک دلیان ده دایه وه. نه سرین له ته نیشیت جهیرانه وه دانیشتبوو
 و به سهر سورمانه وه له چاوه کانی رامابوو. جهیرانیک که هیچ کاتیک
 خنده له سهر لئوه کانی نه ده برآ. نهمجاره یان لاوازو بی رهنگ
 ده بینرا. به لام جوریک له نارامی له بوونیدا هه بوو که مایه ی
 دلخوشییان بوو. نه وه جھواد بوو که به دلدانه وه کانی خوئی جهیرانی
 نومیده وار ده کرده وه به زیان.

روژی پیشوو جھواد چوو بو سهردانی دایک و باوکی. نه وان
 به بینینی جھواد گه لیک خوشحال بوون، به لام له وه ی که تنها بوو،
 سهریان سورما. باوکی له وه ی که جهیرانی له گه لدا نه بوو، گله یی لی
 کرد، به لام دایکی زهرده خه نه یه کی سهر که وتوانه ی کردو گوتی:

نه حاجی ناغا، کورہ کہمان عقلی هاتوتہوہ سہر خوئی. تازہ
 تیگہ پشتوہ کہ دایکی راست دهکات. جهواد به بیستنی ٹہو قسانہ،
 به بیزار بیہوہ لہناو قسہ کانی دایکیدا گوتی:

راست دهکھی دایہ، جهیران بو ژیان نهدہ شیا، قسہ کانی تو
 همووی راست بوون، جهیران تا کوتایی ریگا هاوہلم نہ بوو. دایکی
 به بیستنی ٹہو قسانہ دلئی ئاوی خواردهوہ. به لام باوکی جهواد
 به سہر سورمان و تورہ بیہوہ گوئی بو قسہ کانی کورہ کہی گرتبوو.
 دواچار به هہلچوونہوہ روویکرده جهواد و گوتی:

یانی قسہ کانی دایکت هیئده خیرا کاریان تیگردی. له تانه لیسانی
 به ردهوام بوو: جهیران ژنه، به لام تو پیاوی ژیان نیت. پیاویک کہ
 به یهک چهقنه له مهیدان بچینتہ دہرہوہ، کہی پیاوہ؟ لهو کاتہدا
 قولیہ قولی گریانی جهواد مولہتی نہدا کہ باوکی قسہ کانی تہواو
 بکات. هہردوکیان به سہر سورمانہوہ سہیری یه کترینیان کردو
 هیچکامیان مانای ٹہو رهفتارہی جهوادیان نہزانی. جهواد هہستا و
 بهرہو لای پهنجہرہی حہوشہ کہ رویشت و لہلای پهنجہرہ کہدا
 راوہستا و گوتی:

دایہ گیان، گوتم جهیران بو ژیان ناشی. بهلی، چونکہ فریشتہی
 به هہشتہ و دہ بیت بروات. گریان گہروی دہ گوشی و به ئاستہم
 وشہ کانی بو دہرہ برپدرا. به ردهوام بوو: گوتم تا کوو کوتایی ریگا
 له گہلندا نییہ، چونکہ دہ یهویت بمریت. ناتوانی هاو ریہ تیم بکات.

بهمشت بهربوه دیواره که و بانگی ههلدا. دهرانی یانی چی؟ بهلی
 دایه، تیده گهی؟ دهیهویت بمریت. دهیهویت لهدهستم دهرچیت،
 کوره کهت لهتمه نی لاویدا گهره کیه پیر ییت، له گهل کولی گریاندا
 بهردهوام بوو: خودایه دهردی خویم به کی بلیم. په تا بو چ کهسیک
 بیه. جهیران ههموو کهسیکی من بوو، تکات لیده کهم، لیمی
 مهستیته. سویندت دهم به گهره یی خووت. ئهی خودایه...
 خودایه. چوو کړنو شهوه و هک مندالیک زار زار ده گریا. باوک و
 دایکی گیزو په شوکاو، لهو بارودوخه دا هاتن بو یارمه تیدانی و له پاش
 هیور کړنه وهی داوای رونکردنه وه بیان لیکردو جهوادیش
 کاره ساته کهی بو باسکردن. دلی دایک و باوکی گوشرا، به تاییه تی
 دایکی. له کاتیکیدا که چاوی به رای نه ده هات جهیران بینیت، به لام
 به پیویستی زانی که لهو هه لومه رجه دا یارمه تی کور و بوو که کهی
 بدات. هه تا نه گهر نهو یارمه تیبه دلنه وایش بیت.

ئهوان له سهر داوای جهواد چوون بو سهردانی جهیران. جهیران
 به بینینی باوک و دایکی هاوسهره کهی گهلک دلخوش بوو، به لام
 نهیده توانی پیشوازیان لی بکات، چونکه نه خوشییه کهی روژ به روژ
 له حالی گه شه کړندا بوو، توانای له بهر بریبوو. دایکی جهواد هاته
 لای جهیرانه وهو پاش ماچ و موچ له بهر رهفتاره نابه چییه کانی داوای
 لیبورنی له جهیران کرد و جهیران چوتکه دلکی خاوین و لیوانلیو
 له عشقی هه بوو، ناجورییه کانی نابووه لاه و تهنها جوانی و پای
 له دلیدا چی کړد بووه.

پیتوه ژئیکې عاشق

جهيران كه له ههموو سوزهي جهواد دلشاد بېوو،
زهردهخه نه په كي له سهر لېوي نيشاندا و گوتې:
باشه نه زبزم، ههولې خوم ددهم. هيوام وايه كه خوداش
يارمه تيم بدات. جهواد، من كاتيک گوييستي خنده كاني تو دېم،
ههموو دژواربیه كان له بېر ده كه م و زياتر بېر له ژيان ده كه مه وه.
به چاوه ماندوه كاني خوې چاوي له چاوه كاريگه ره كاني جهواد بېرې و
عاشقي راسته قينه ي له ننگايدا خويندوه وه له دلي خویدا په يمانې
به جهواد دا كه ههميشه له گه ليدا بيت و به هيچ جوړيک ليې جيا
نه بيته وه.

پاش ناني به ياني جهيران و جهواديان له ژير قورئاندا بهرېكرد و
هيواي گه رانه وه يان بو خواستن. به لام ته مه سه فهرېك بوو كه
توميدي گه رانه وه ي زور به كه مي ليده كرا. باوك و دايكيشي
ناره زوويان ده كرد كه له گه لياندا بن، به لام جهواد رازي نه بوو و
دنياي كردن كه هر هه واليک بوو ناگاداريان بکاته وه. پزيشكه كه ي
جهيران له گه ل ده سته په ك پزيشكي تر دا هاوسه فهريان بوون، نه وه له
وره بهرزي نه خو شه كه ي سهرې سورما بوو. له ناو فرؤ كه كه دا جهيران
له بېر كردنه وه دا نوقم بېوو، به خوې ده گوت:

نایا دووباره ده گه ريمه وه؟ ياني ده بي جارېكي تر وه ته ني خوم
بييم؟ زياتر دلي بو جهواد ده سووتا، چونكه رهنجيكي زوري كيشابوو.
چاره سهر كردنه كه ي نه وه پاره په كي زوري ده ويست و ههموويشي

◆ پینو ژئینی عشق ◆

جهواد لهئهستوی گرتبوو. به فروشتنی زهوی باوکی و بهو
پاشه کهوتهی که لهو چند ساله دا کردبووی، ریگای نه دا کهسیک
لهم کاره دا یارمهتی بدات و لهوه لامیاندا گوتبووی:

جهیران پارچهیه که له دلی من، که واته به ئه رکی خومی ده زانم که
یارمهتی بدهم، ههر له بهر نه وه جهیران نهیده ویست که جهوادی
خوشه ویستی نائومید بییت. پزیشکه کهی جهیران له گهل نهو
راویژانهی که له گهل پزیشکه کانی هاورییدا کردبووی، گه یشتبووه
نهو نهجامه ی که بو ی ههیه لهو نهشته رگه ریه دا هه تا ده ماری
بینایشی زیان بیننی و نهشته رگه ریه کی سه ر که وتوو نه بییت، به لام
جهواد ههر بهو شیوه پيدا گربوو که نهو نهشته رگه ریه ده بییت
نهجام بدرییت.

روژی دیاریکراو، روژی چاره نووسی نهو دوانه، هاته پیش. جهواد
که لیک نیگه ران و غه مگین بوو، له وهی که تازیزه کهی خو ی
به له ده سته چوو ده بیننی، جهیرانی بو نهشته رگه ریه ئاماده ده کرد،
نهویش غه مبار بوو، وه ک گولیکی ژاکاو ده بینرا، فرمیسک له شیوه ی
دکوپه ئاو، له چاوه کانی ده بارین و جهوادی خه مبار تر ده کرد، داوای
لیکرد که وره ی خو ی له ده ست نه دات. له کاتی کدا که جهیرانیان
ده برد بو ژوو ری نهشته رگه ریه، ئامازه ی بو په رستاره کان کرد که
که میک نارام بگرن. په رستاره کانیش قسه که یان قه بول کرد. جهیران

داوای له جهواد کرد که نزدیکتر بیتهوه. به قولی له چاوه کانی راما و ماچیکی کرد و گوتی:

جهواد.. نیگا کانی تو همه همیشه نارامیم پیده دهن. چاوه میهره بانه کانی تو بهردهوام مزده به خشی ژیانی من بووه، داوات ییده کم له پاش من ژیانت پهره پی بدهیت و ... ئیتر نهیتوانی له وه زیاتر بهردهوام بییت، بردیانه ژووری نهشتهر گهریبهوه. جهواد هاواری کردو گوتی:

نا جهیران، تو نامریت، من له گهل توذا ده ژیم، له گهل توذا. له پاش تو ژیان به لای منه وه به هایه کی نییه. جهیرانه جوانه کم، ده بییت بمینی، ده بییت ... ده بییت. هینده فرمیسی رشت که په رستاره کان له گهل نه وه شدا که زمانی فارسیان نه ده زانی، به لام حالی جهواد و دلنه ناسکه که هی همهوانی خه مبار کرد.

چهند کاتژ میریک له ده سپیکی نهشتهر گهریبه که تپه ری و هیشتا هه وایک نه بوو. جهواد تهنها له گهل خودای خویدا راز و نیازی ده کرد و داوای چاکبوونه وهی جهیرانی له خودای تا قانه ده کرد. که سیک که جیگی رازه کانمانه. که سیک که له کاتی سهختیه کاندای روی لی ده نیین. به لی، جهواد تهنها داوای یارمهتی له وه ده کردو نهو باوهره بوو که به مشیوهیه ئومیده واریان کردبوو.

سه ره نجام له پاش چهند کاتژ میریک، نهشتهر گهریبه که کوتایی هات، به لام هیشتا سه ره که وتنی نهشتهر گهریبه که نادیار بوو.

◆ پیتۆه ژئینکی عاشق ◆

جهیرانیان بو قاوش گواستهوه، به پیهوشی له سهه ره وه یله که
خه وتبوو. جهواد به بینینی رهنگی روخساری ئه و، خویشی له ده ستدا.
وای بیر کرده وه که جهیرانی له ده ستدا وه، به لام په رستاره کان پیمان
گوت که هیشتا بی هوشه و مۆله تی بینینی ئه وی نییه.

جهواد ته له فۆنی بو ئیران کرد و خانه واده که ی له بارودۆخی
جهیران ناگادار کرد. به لینی پندان که به چاکبوونه وه ی جهیران
به زووی بو ئیران بگه رینه وه.

ئه وه له ده ورو به ری نه خووشخانه که دا پیاسه ی ده کرد و له ناخه وه
شله ژابوو، له بیری جهیراندا بوو. خۆر ئاوابوون بوو، دنیا به ره و
تاریکی ده چوو، به لام دلی جهواد زیاتر تاریک بوو. هه ست ته نهایی
تیکی شکاند بوو. شیعرێکی هانه وه یاد که له یه کیک له کتیه کاندایا
خویند بوو یه وه، له بهر خو یه وه ورته ورتی ده کرد:

ئه مـشـه و له دوری یار گریام

وهک عاشقان به زار گریام

هاو پئی ریم بوو یاری دیرین

دل که یلم، بی ئه ژمار گریام

دهنگی خسه خشی گه لاکان به ئاگایان هینایه وه، سهه یریکی
کانژمیره که ی کرد، ئینتر کاتی بوو. ده بوو سهه له جهیران بدات،

به خیرای خوی که یانده ناو نه خوشخانه که و له به پرسى بهش، حالى
 جه برانى پرسى، نه وینش پئی گوت، هینستا نه هاتوته وه هوش خوی.
 به لام ده توانیت بیینیت. جهواد به خوشحالی هوالی نه خوشخانه که ی
 تیبه راند و چوو زووره که ی جهیرانه وه و به نارامی له ته نیشتیدا
 دانیشت.

جهیران ده تگوت چهن دین ساله نوستوو، به نارامی وه ک
 مندالیک و به جوانیش وه ک گول و ابوو. جهواد مافی خوی بوو که
 دیوانه ی بیټ، جگه له ناخه میبره بانه که ی، جوانیبه کی تایبه تی هه بوو
 که جهوادى عاشقى خوی کرد بوو. روخساری سپی و جوان، چاوه
 که ژاله که ی که جوانیبه کی تایبه تیان به روخساری به خشیبوو.

جهواد چاوی له چاوه داخراوه کانی جهیران بری بوو، له ناکاو
 پیلوه کانی کرده وه، به لام ته نها ماوه ی یه ک چرکه بوو، پاشان
 پیلوه کانی لیک نایه وه. جهواد به دوای پزیشکدا چوو هینای بو لای
 جهیران و وای له پزیشک ده گه یاند که جهیران هاتوته وه هوش خوی،
 به لام پزیشک نه وه ی به رمولهی چاوی لیکدایه وه. کاتیک ویستی
 له ژووره که بجیته دهره وه، جهیران جاریکی تر چاوه کانی هه لبری.
 نه مجارهش جهواد به پرتاو بانگی پزیشکی کرد، پزیشکیش به بیینی
 جهیران تیگه یشت که کاتی هوش هاتنه وه یه تی.

نه و به نارامی چاوه کانی کرده وه و سهیریکی دهوروبه ری کرد،
 ههموان به لای نه وه وه نامو بوون، وه ک بلیی به دوای که سیکدا

ده گهرا که ئاسوده بی له چاوه کانیدا بخوینتهوه و سوکنای بیته، ههر بهو جورهش بوو، نهو به بینینی جهواد دهسته گهرمهکانی نهوی بهتوندی گوشی و به فرمیسک دلی خوئی روون کردهوه. پزیشک به بینینی نهو دیمه نه به بیری هینانهوه که نهخوش پیوستی بهپشوودانی تهواو ههیه و ناییت بخروشینریت. جهوادیش به پالپشتی قسهکانی پزیشک جهیرانی هیور کردهوه و داوای لیکرد که چیت نهگری.

کاری نهوان له ئهمریکادا کوتایی هاتبوو، تهنها دهبوو ئارام بگرن تاکوو ته ندروستی جهیران کهمیگک باش بیته، تاکو له پاش پشکنین، دیسان وهلامی دروست دهرده کهوئیت. له پاش دوو ههفته گهرا نهوه بو ئیران، که سوکاری ههر دوو لایان، ته نانهت نیرگری خوشکی جهوادیش له فرگه دا بوون. جهیران به بینینی نهوان فرمیسکی شادی له چاوهکانی قهتیس مان و سوپاسی خودای کرد. چهند روژیک بهسهر گهرا نهوه یاندا تیده پهیری، جهواد چوو بو سهردانی پزیشک. پزیشک له بارهی ته ندروستی جهیرانهوه پرسیری لیکردو جهواد کوتی:

بهروو کهش حالی باشه، بهلام جار جار سهری گیز دهخوا و ههر نهو ههش منی نیگهرا ن کردوو. پزیشک بهوردی گوئی بو قسهکانی جهواد گرتبوو، بهلام به بی پشکنین نهیده توانی وهلامیکی تهواو به جهواد بدات. ههر بهو هویهوه دووباره داوای بینینی جهیرانی

پیتوه ژئیکي عاشق

کردو به بانگپېشتی سهرله نوییان بو پشکنین، ویستی له ته ندروستی
نه خوښه که ی ناگدار بیت. به یانی پشکنینی پېویست نه جامدرا و
بریار بوو که روژی دواتر وه لأم وه ربگرن. جهواد خه مبار بوو که نایا
هاوسهره که ی چاک ده بیت یان نا؟ جهواد بو جاریکی تر به ههنگاو یکی
له رزو که وه سهردانی پزیشکی کرده وه له سهر کورسیه که دانیشیت و
نه نجامی پشکنینه که ی له سهر میزی پزیشکه که داناو له شیوه ی
پارانه وه دا چاوه کانی له ده می پزیشک بری. پزیشک له پاش تیروانینی
به نه نجامی پشکنینه که دا، به تور په ییوه کاغزه که ی دا به سهر
میزه که دا و کوتی:

نه شیاهه! هه موو رهنجیکمان به فیرو چوو، هه موو رهنجیک. جهواد
تیا مابوو؛ مانای نه و قسانه ی پزیشکی نه ده زانی، له بهر نه وه
به نیگه رانییوه پرسه:

یانی چی جه نابی پزیشک؟ مه بهستی به ریزت له و قسانه چیه؟
پزیشک که ههستی به نیگه رانییوه کانی جهواد کرد، به بیزار ییوه
به رده و امی پیدا:

ناغای فه تاحی، نه و وه ره مه هینده به خیرایی له هه موو می شکیدا
ته شه نه ی کرده که نیمه ته نها توانیمان به شیکي چاره سهر بکه یین.
به داخه وه نیتر ناتوانری کاریکی بو بگری و زور به داخه وه ده بی پیت
رابگه یه نم که خیرایی نه و وه ره مه هینده زوره، که تا یه ک مانگ

پیتوه ژینکی عاشق

بهه موو میسکی نه خوشدا بلاو ده بیته وه و سهره نجام ده بیته هوئی
... هوئی ...

پزیشک نه یوانی بهرده وامی به قسه کانی بدات و له ژووره که
چوو ده ره وه و جه وادی له دنیا ی بیرو نه ندیشه دا به جی بیشت.
به بیستی نه و قسانه ده تگوت هه موو دنیا به سهر جه واددا روخواه.
ناره زووی مهرگی خوئی ده کرد، خوژگهی ده خواست له باتی جه یران
بمریت، به لام نه وه کاریکی مه حال بوو. به هه نگای له رزو که وه ریگای
ماله وهی گرتنه بهر، نیت هه موو ریگاکانی به داخراوی ده بین.
پزیشکه کان هه ر کاریکیان له دست هات، کردیان، به لام مه خابن ...
له و خه یالانه دا بوو که وه ک کاره با گرتییتی له شوینی خوئی وشک
بوو، له دلی خویدا گوتی:

به لام نا، هه موو ریگایه ک دانه خراوه. ریگایه ک هه میسه بوونی
هه یه، ریگایه ک که نه دوو هاوسه ره لاه باوه یران پیته تی. به لی،
جه واد خودای له بهر چاو گرتبوو، له دلی خویدا گوتی:

خودایه، به خشنده یی تو بهرده وام ته واکه ری ژانی من بووه.
روژیک که من له هه موو جیگایه ک نائومید بیووم و جه یرانم به
له دست چوو ده زانی، به لام تو نهوت پیگه یاندم و کردنه هاوبه شی
ژیانم. نیستا نکات لیده کهم جه یرانم لی مه ستینه، که وتنه لالانه وه و
گوتی:

خودایه غولامی بهر دهر گه تم، له دهر گات نانو میدم مه که و دووباره ژبانی پی بیه خشه. روشت بو ئیمام زاده و له ویشدا له گه له خودای خویدا راز و نیازی کردو به دلپکی دامه زراوه وه رووی له خودای خوئی کرد.

جهیران روژ به روژ رهنگ زهر دتر بهر چاو ده کهوت و سهر گیزه کانی زیاتر ببوون. هیچکس وه لأمی دروستی پزیشکی نه ده زانی، چونکه جهواد توانای دهر برینی نهو راستیه تالهی نه بوو، نهو ههتا نه چوو سهر کاربش. ژبانی خوئی بو جهیران تهرخان کردبوو. به دلدانه وهی بهر دهوام نهوی بو ژبان ئومیده وار ده کرد. به لأم ده بوو چ که سینک دلی جهواد بداته وه؟ جهواد بیرى ده کرده وه جهیران ده بیته پشت و په نای، به لأم نه خوشی له پیی خستبوو، شه پوئی خه م دلی جهوادى داگرتبوو. چهند کاتر میمیر له سهر ئیمام زاده ده گریا وله خودا داوای چاره سهری بو جهیران ده کرد. جهیرانیش له حالی جهواده وه تیگه یشتبوو که چاکبوونه وهی نییه و بهرونی ههستی بهو حالته کردبوو.

روژیک جهیران نوستبوو، جهواد له زوور سهری دانیشتبوو، بیرى له حالی خوئی و جهیران ده کرده وه و فرمیسکی هه لده رشت. جهیران به دهنگی نهو له خه و بیدار بوو. به ئاسته م له جیگا کهی ههستا و دانیشت. جهواد که له جهیران به ئاگای بوو دهستی خسته سهر شانى و گوئی:

◆ پینوئتیکی عاشق ◆

خوشه ویسته کهم، شتیکت دهویست؟ بوچی لهخه و ههستای؟
جهیران چاوه ماندووہ کانی خوئی لهجهواد کردو گوتی:

جهواد... بوچی خوٲ نازار دہدہیت؟ من هہموو شتیکت دہزانم.
نارہزووی من تہنہا گہیشتن بووہ بہتو. ئیتر بہلاموہ جیاوازی نییہ
کہی بمرم، تو سہرہ کی بووی... تو.

جهواد بہپرتاو لهئامیزی گرت و ہہردووکیان سہریان نابووہ سہر
شانی یہکترو بو بیچارہیی خویان دہگریان. جہیران روخساری
جهوادی لہناو دہستہکانی خویدا گرت و چاوی لهچاوهکانی بری.
روژانیک لہو چاوانہوہ عہشق و شادی دہباری، بہلام ئیستا چی؟ چاوه
کاریگہرہکانی جہواد خہم دایگرتبوون. ئەو کەسە ی کہ یادی
سوکنایی دلی جہیران بوو. ئیتر پیرو دارماو دہہاتہ بہرچاو.
نہخوشیہ کہی جہیران ئەویشیان لہپی خستبوو. مووی سپی لہسہریدا
خوئی دہنواند.

جہیران بہئارامی گوتی:

جهواد، بہمنیش بلی، چہند روژی تر لیت جیا دہبمہوہ؟

جهواد بہخہم و نیگہرانییہوہ خوئی لی نزیک کردہوہو گوتی:

ہیچ کاتیگ، دہزانی دہتہوویت چی بلی؟

جہیران بہئارامییہ کی بی وینہوہ گوتی:

دہمہوویت بلیم، کہی ئەم جیہانہ جیدہہیلم. بہمنیش بلی جہواد.

قسه کانی جهیران ههموو گیانی نهویان ناگر تیبهردا. بهبی پهرده
بهروه رووی جهیران وهستا و گوتی:

باوهرت بهخودا ههیه یان نه؟ تو بوچی نائومید بووی، نیمه
دهبیئت داوای یارمهتی لهخودا بکهین. بهو خیراییه دهستت لهژیان
شت؟ جهیران نارامی تو جیگای ریژه، بهلام خوداوهند روژیکی بو
ژیان و روژیکیشی بو مردن دیاری کردوه. لهوانهیه نیمه لهژیان
تاقیکردنهوهی پهروهردگارماندا بین. یان نهوهیه که دهیهویت
کیشی باوهری نیمه ههلبهسهنگینیت. نیمه نابیت دهست لهسهر
دهست دابنیین و لهچاوهروانی مهرگدا دانیشین. سروشتی
مرؤقهکان ههولدانه بو زیندوومانهوه کهواته دهبیئت ههول بدهین.
قسه کانی جهواد نارامی دهرونی بهو دهدا و ژیانی بهلاوه شیرینتر
دهکرد.

روژهکان تیدهپهرین و تهندروستی جهیران خراپتر دهبوو، ئیتر
ههموو تیگه بشتبوون که هیچ کاریک لهدهست کهس نایهت و تهنه
دهبیئت پشت بهخودا بهستن. کاتی دیاریکراو نزیک ببویهوه و
مانگیک تهواو ببوو، هیچکس جگه لهجهواد نهیدهزانی که دهرفهتی
ژیانی جهیران ئەمشهو یان بهیانی کوتایی دیت.

بو جهواد شهویکی سهخت بوو، نهخوشییه کهی جهیران توندتر
ببوو، بهردهوام ژیانی لهحالی بی هوشیدا بهسهر دهبرد. کاتیکیش
که دههاتهوه هوش، ژانه سهر و گیژ خواردن ئوقرهیان لیدهبری.

جهواد تاكوو به يانی خهوی لینه كهوت و دهمه و به يانی بی ویستی خووی
 خهوی پیا كهوتبوو. به يانی به ده تگی پیکه نیکی ناشنا له خه و به ناگا
 هات. چاوه کانی هه لگلوئی و به سه ر سوپرمانه وه سه یری ده ور و به یری
 کرد. جه یرانی نه بیینی، به پرتاو چوو بو لای په نجه ره که و سه یری
 ده وشه که ی کرد. کاتیگ دایکی و جه یرانی بیینی له ده وشه که دا
 سه رقالی گفتو گو کردن بوون، سه یری سوپرما، مه گه ر شتیکی له و
 جو ره ده گونجا. نه و دوینی شه و له حالیکی زور خراپدا بوو، به قسه ی
 پزیشکه کان نه مپرو یان به يانی ژیانی جه یران کوتایی پیدی و
 به یه کجاری مالتا وایی له ژیان ده کات.

جهواد وای بیر ده کرده وه که له وانیه خه و بیینیت. نه و
 وایده زانی که هاوسه ره که ی ناکه ویته به يانی. به په له چوو وه
 ده وشه که وه، سه یریکی جه یرانی کردو گوتی:

جه یران تو چون هاتیته ده وشه! سه رت گیز ناخوات؟! جه یران
 شاد و کامه ران وه لأمی دایه وه:

به راستی ته ندروستیم باشه! ناشی هه ز بکه یت جاریکی تر دووچار
 بيمه وه و بنووم. جهواد هه په سابوو که چ شتیگ روو پيداوه، نه و
 ماوه ی ژیانی کوتایی هاتوه، مانای چی؟ جهواد ده ستی جه یرانی گرت
 و به خیرایی بر دیه ژووره وه و گوتی:

ژوو به، خووت ناماده بکه با بچین بو لای پزیشک. جه یران
 به بییناقه تی له سه ر ته خته که دانیشت و گوتی:

نای جهواد، نه مجارهش هر پزیشک؟ ماندوو بووم. من خووم
دهزانم وهلامی پزیشک چیه.

جهواد مؤلتهی قسه کردنی به جهیران نه داو تکای لیکرد که خیرا
ناماده بیټ. نهوان پیکه وه بهره و نه خوشخانه کهوتنه ری. پزیشک
به پینینی نهوان، سه ری لهو حالته سوورما و روویکرده جهواد و
گوټی:

من وامده زانی تا ئیستا... جهواد قسه کهی به پزیشک بری و
گوټی:

چون بیرت ده کرده وه جه نابی پزیشک؟ تکات لیده کهم هر
پشکنینیک که پیوسته نه جامی بده. دمه ویت بو دوا این جار
دلنیابم. جهیران که له قسه ی نهو دوانه و هر ز بوو، به بیزاریه وه
رووی له جهواد کردو گوټی:

ده ته ویت چی بلیت جهواد؟ مه گهر من مشکی تاقیگم که هزار
جار پشکنینیم بو بگریټ، به بیزاریه وه ژوره کهی به جیهیشت. جهواد
به دوا ی جهیراندا چوو له هوگی نه خوشخانه دا پیی گه یشت. جهواد
به حالی پارانه وه وه روویکرده جهیران و گوټی:

گوی بگره هه ناسه کهم، تو ده بیټ نارامت هه بیټ. نه
درفه ته ی تریشم پی بده، بو دوا این جار تکات لیده کهم و به لیت
پیده دم چیر کارم بهم کاره ته وه نه بیټ. جهیران چاره یه کی تری
نه بوو و نه مجارهش وه ک هه موو چاره کانی تر بیده تگ بوو.

سەر له‌نوی پشکنین و تاقیکردنه‌وه ئه‌نجامدرا. هه‌رچه‌نده‌ جه‌یران هه‌موو ئه‌و کارانه‌ی بی‌ ئاکام ده‌بینی، به‌لام له‌بهر جه‌واد قسه‌یه‌کی نه‌کرد و خۆی دابوو ده‌ست قه‌ده‌ر.

جه‌واد به‌یانی ئه‌و رۆژه به‌بی ئه‌وه‌ی که جه‌یران هه‌ست به‌ هیچ شتی‌ک بکات، به‌ره‌و لای پزیشک به‌رێکه‌وت تا‌کوو بو‌ دوایین جار بو‌ی یه‌کلایی بیته‌وه. پزیشک هه‌والی خۆشی پێدا و گوتی: ئاغای فه‌تاحی له‌راستیدا چاوه‌ڕوان نه‌کراوه؛ هاوسه‌ره‌که‌ت هیچ نه‌خۆشیه‌کی نییه، چی روویداوه... نازانم؟ به‌لام ئه‌وه ده‌زانم که له‌زانستی پزیشکیدا شتیکی له‌و جو‌ره مه‌حاله، مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی که په‌رجوو‌یه‌ک روو بدات. به‌خۆشحالی رووی کرده جه‌واد و گوتی:

من ئاوات به‌باوه‌ری ئیوه ده‌خوام. ئیوه هینده له‌خودا نزیک بوون که ئه‌گه‌ری روودانی وه‌ها په‌رجوو‌یه‌ک شتیکی ئاسایی بوو.

جه‌واد هه‌چی نه‌ده‌بیست. ئه‌و ته‌نها سه‌یری جیهانی خۆی ده‌کرد و سوپاسی خودای خۆی ده‌کرد که وه‌ها به‌خششیکی گه‌وره‌ی به‌و کردبوو، جه‌یرانی بو‌ جاریکی تر پی خه‌لات کردبوو؛ به‌خۆشحالییه‌وه رێگای ماله‌وه‌ی گرت به‌ر، وه‌ک بلیی تازه له‌دایک بووه. سه‌ره‌تا جووه دوکانی شیرینی و پاکه‌تی‌ک شیرینی کړی و پاشان جوانترین گولی دنیای بو‌ خۆشه‌ویست ترین که‌سی کړی.

له‌یزانی چۆنچۆنی گه‌یشته ماله‌وه. له‌کاتی‌کدا که زه‌نگی ده‌رگا‌که‌ی لێده‌دا هاته‌وه سه‌ر خۆی، دایکی ده‌رگا‌که‌ی کرده‌وه و به‌بینینی

جهواد که بهر ووی خوشه وه دهسته گولیکې به دهسته وه یه،
روو بهر ووی وه ستابوو، سهری سوړما. ماوه یه ک بوو که لهو مالهدا
نهو جوړه کارانه له بیر کرابوو. نه خوشی جهیران مؤلته تی نهو کارانه ی
به کهس نه ده دا.

جهواد دایکی هر بهو چه په ساوییه به چپینشت و له ناوه راستی
هوشه که دا به دهنگی بهرز که جهیرانیش بیبستی، گوتی:

من هر ده کهم کاتیک پی ده نیمه مال هوه، یه کهم که سیک که
ده بیبیم هاوسه ره کهم بیت، نیستاش لیره دا ناجولیم تا خوی دیت.

جهیرانیش له پشت په نجره که وه بینه رو شاهیدی کاره کانی
هاوسه ره که ی بوو. ماوه یه ک بوو که جهواد ی لهو حالهدا نه بیبیبوو،
نه ده شیا که جهواد لهو نان و ساته دا گالته و گپ بکات، بو نه وه ی
که بابه ته که ی بو روون پیت هوه، چه هوشه که وه، نهو گه لیک
جهواد ی خوش ده ویست، له بهر نه وه بیبینی رووه خوشه که ی جهواد،
نه ویشی خوش حال کرد.

بهره و لای جهواد چوو، به گرتنی دهسته گوله که و بو تکردنی گوتی:
تازیزه کهم به چ بونه یه که وه نه هم هه موو نه رکه ت کیشاوه؟
جهوادیش بهر ووی ه کی خوش و سهر که و توانه وه رووی کرده
هاوسه ره که ی و گوتی:

چ بونه یه ک له وه گرن گتره که خودا وه ند بو جاری دو وه هم
هاوسه ریکې کرد به نسیم.

به گوتنی نهو قسانه چاوه کانی جهیران لهسهر جهواد نه بلهق بوون،
 نهو چاوه پروانی ده کرد جینو و قسهی ناشیرینی پی بگوتریت، بهلام
 هیچ کاتیک ههزی نه ده کرد که سپک جینگای خوئی له دلی جهودادا
 بگری، قینه کهی به ئاستهم قووت دایه وهو دهسته گوله کهی فریدا و
 به رهو ژووره وه ههنگاوی نا. جهوادیش به دوایدا چوو، جهیرانی بینی
 که لهسهر تهخته کهی کهوتوه و به کول ده گری. له ژوور سه ریدا
 دانیشت و به دهسته پینان به سه ریدا هینایه وه سه ر خوئی و جهوادیش
 که گریان گهرووی گرتبوو، گوتی:

ناز ده کهیت بوو که کم! مه گه ر خوت نه تگوت زه ماوه ند بکه م.
 جهیران که دلی پر ببوو له خه م و دهر د، به دهسته پاچه پی گوتی:
 گوتم جهواد. بهلام ههقم پی بده، تو هه موو بوونت مافی من بوو.
 ئیستا چون چونی به م ئاسانییه چاوی لی بیوشم.

جهواد تو مهرگی منت پیش خست، تو نازانی چی له دلم دایه:
 له حالیکدا که جوگه لهی نه سرین مؤله تیان به جهیران نه ده دا:
 زه رده خه نه یه کی تالی کرد و روویکرده جهواد و گوتی:
 بهلام خوشحالم به وهی که ئه م بابه ته به لای تو وه هینده ساده یه،
 خوشحالم. جهیران چوو لهی په نجه ره ی ژووره که و چاوی لهحه وشه که
 بری و به دلیکی سووتاو و پرجه سره ته وه به جهواد ی گوت:
 چیتر به لای منه وه جیاوازی نییه، من درهنگ یان زوو دهمرم،
 دهمهوی بزائم نهو به خته وه ره کییه! جهواد به پیکه نینه وه گوتی:

پیتوہرتینکی عاشق

گه لیک جوان و پیکه وتووہ، له کونهوہ خوشم دهوی.
جهیران گه رایهوه بؤ لای جهواد، له کاتیکدا که توانای راهستانی
نه بوو، به پیکه نینیکه وه که له گهل گریاندا تیکه لآو بیوو، پالی
به دیواره که وه دا و گوتی:

پیرۆزبایت لیده کهم، پیرۆزبایی، ئیستا تکات لیده کهم به تهنه جیم
بهیله.

چهند ساتیک ههردووکیان بیده تگ بوون، به لای جهواده وه
بیده تگیه کی شیرین بوو، به لام به لای جهیرانه وه تال و دریز خایهن.
جهیران به بیده تگی ده گریا. جهواد خویشی له کاره کهی خوئی
سه ری دهر نه ده کرد. وه ک بلی چیز له نازاردانی جهیران ببینی. نهو
به ببینی نهو بارودوخه جهیرانی له نامیز گرت و گوتی:

جهیران له بهرچی ده گریت؟ تو ئیتر چاک بوویته وه. هاوسه ری
سه رتا و کوتایی و عه شقی نه بهدی من توی، نه ک که سیکي تر.
جهیران به ته واوی گیز ببوو. نهو له نیو نهو قسه که له که بووانه دا
که بهر گوئی کهوتن تهنه له وشه ی چاک بوویته وه، تیگه یشت. یان
تهننه توانی وشه ی چاک بوویته وه، ههزم بکات. هه ر لهو حاله دا بی
هوش بوو.

جهواد بانگی دایکی کرد و ئه ویش به پرتا و هاته ژور ره وه، به ببینی
نهو بارودوخه ی جهیران شیرزه بوو، گوتی: دیسان وه ک خوئی
لیهاته وه؟

جهواد گوتی:

دایه گیان نیگه ران مه به، جهیران له خوشیدا بوراوه ته وه. دایکی به سه رسورمانه وه گوتی:

چ خوشییه ک؟ خوت ده زانی چی ده لیت؟ فرمیسک بهرچاوی جهوادی گرت و گوتی: دایکه گیان جهیران له کهرمی خوداوه نه خوشییه که ی له کول بوته وه. نهو چیتر نه خوش نییه و له پرهمی گریانی دا.

جهیران چاوه کانی به پرووی جیبانی رازاوه دا کرده وه، له وهی که دهیتوانی دووباره به ئومیده وه ژیان ده ست پی بکاته وه، جیگای به خوی نه ده گرت.

نهو شه وه خانه واده ی جهواد و جهیران و پووری لای کوبوونه وه و به خوش حالیه وه و دوور له خمه کانی روژگار، قسه یان ده کرد و پیده کهنین. جهوادیش وه ک په روانه به ده وری جهیران دا ده سورایه وه و سوپاسی خودای ده کرد.

روژیکي نوی دهستی پیکرد، روژیک پر له خوشی و شادی، نه ک وه ک رابردوو.

به یانی زوو جهواد له خه وه هه ستابوو، خوی ناماده ده کرد. جهیران به بانگی نهو له خه وه به ئاگا هات و به سه رسورمانه وه رووی له جهواد کرد و گوتی:

پینو ژنیکی عاشق

بریاره بچیت بو شوینیک؟ هیچ به یانییه ک هیئده زوو له خهو
ههئنه ده ستای؟!

ئهو که ئیتر ناماده ببوو، به نیگایه کی کاریگهر که ئاسوده یی ژیرانی
تیدا ده بینرا؛ له جهیرانی روانی و گوتی:

جهیران خان، ئه مرۆ له گهل رابردوودا گهلیک جیاوازه، تا ئیستا
دهمگوت؛ بوچی ده بیئت کار بکهه؟ کاتیک تووم نه بیئت پاره بهچ
دهردیکم ده خوات، به لام ئیستا ده بینم؛ که له خودا به زیاد بی حالتان
زور باشه، ده بیئت کار بکهه تا کوو مایکی خوش و شایسته پیکهوه
بنیم، راسته یان نه؟

له بهرامبهر ئاوینه کهدا راوه ستابوو؛ قژی شاننه ده کرد؛ ههر لهو
کاتهدا ئهه قسانه ی به زماندا هینا. جهیران که میک له سهه
تهخته که ی جوله جولی کرد و گوتی:

هیچ پیویست ناکات زه حمه تی خوت بدهیت، ئیره زور باشه،
مه گهر توچ ده رامه تیکت هه یه؟ جهواد که ئیتر ده یویست له مال
بچیته ده ره وه؛ گوتی:

بو تو که مه ئهه ئه رگی گران، مائاوا خانسی خانمه کان.

"ژيان جوانه"

چەند مانگيک بەسەر چاکبوونەوهی جەيراندا تێدەپەری، ئەوان کۆشکيکیان بەنرخيکی گونجاو لەنزیک شوینی کارەکەهی جەوادەوه بەکری گرتبوو، ژيانيکی خوشيان دەست پیکردبوو. ئەوان ژيانيکی سادەیان هەبوو بەبی بوونی هیچ کەلوپەليکی پيوست، ژيان سەخت بوو، بەلام خيزانی هەر دوو لایان هاوکاریان کردن و کەلوپەلی پيوستیان بو کرین و بو بەرچاوریانی وه ک دیاری پيشکەشیان کردن. جەيران و جەواد گەليک خوشحال بوون. پاش ریکخستنی کەل و پەلەکان، جەواد هەناسەیهکی هەلکيشنا و گوتی:

سەرەنجام ئاسودە بووین. ئایا جەيران خان دەزانی، لەکەیهوه

هەناسەیهکی ئاسودەمان هەلنەکيشاوه؟

- لەکەیهوه؟

جەواد بەفيلبازيیهوه گوتی:

لەو کاتەوهی کە تو بويت بە هاوسەرم، پاشان پیکەنيينيکی کرد و

لەروخساری راما تا بزانی چ وهلاميکی دەداتەوه.

جه پیران به دل ره نجاوییه وه گوتی:

ئهی نارهمه سن، نیستا نیتر لهو جوړه قسانه ده که هی؟ جهواد

که میک راست بووه و گوتی:

نه خو شیهه که هی تو به ته واوی گیرۆده ی کرد بووین، هه تا بوارمان

نه بوو که میک پشوو بدهین. مانگی هه تگونییمان زور باش رابوارد،

ئهویش له کوی؟ له خو شترین شوینی جیهان له ئه مریکا. به بیستنی ئه و

قسانه جه پیران خه م دایگرت. له بهر ئه وه هاته ته نیشته جه واده وه و

گوتی:

جهواد تکات لیده که م، یاده وه ری رابردوو نازارم ده دا، بیپر ره وه.

جهواد به نارامی گوتی:

به لأم نازبزم هه ر بیره وه ری تاله که مروؤ به شیرینی ژیان ناشنا

ده کات. ئه گهر ئه و ساتانه بال نه بوایه ن له وانه بوو ئیمه تا ئه م

را ده یه هه ستمان به به خته وه ری نه کرد با.

جه پیران نیگایه کی بیرمه ندانه ی له جهواد کرد و گوتی:

تو راست ده که هی. من گه لیک له خو باییم. کاتیک به باشی بیر

له رابردوو ده که مه وه، هه سته ده که م به خته وه رترین ژنی دنیا م.

جهواد گوتی:

باشه خانمی به خته وه ر، نیستا چ شتیک دل ده کاته وه؟

جه پیران به ده م پیکه نینه وه گوتی:

چای کوئی تازه گهر مکر او.

بژیت، بهراستی هاوسه‌ری منی، بهلام جهیران گیان جای نازه
سارده‌وه‌وو له‌بیر مه‌که.

هه‌ردوو گیان پیگه‌نین.

روژیک که جهواد له‌قوتابخانه گه‌رایه‌وه، له‌باتی جهیران دایکی
ده‌رگاکه‌ی کرده‌وه، جهواد له‌شوینی خو‌ی وشک بوو، چونکه
همیشه جهیران به‌پیشوازییه‌وه ده‌هات.

جهواد منجه‌منجیکی کرد و له‌دایکی پرسى:

دایه .. ئە‌ی جهیران له‌کوپییه؟ چ شتی‌ک روویداوه، ئە‌ویش له‌پاش
هیور کردنه‌وه‌ی جهواد گوئی:

دایه گیان شتی‌ک نییه که‌میک فشاری دابه‌زی بوو هه‌ر ئە‌وه،
دایکی بردی بو نه‌خوشخانه.

جهواد به‌بیستنی نه‌خوشخانه به‌توندی هه‌ستایه‌وه‌وو گوئی:

نه‌خوشخانه بوچی؟ کام نه‌خوشخانه، ناشی ئە‌همجاره‌ش.. توانای
ده‌ربرینی ئە‌و رسته‌یه‌ی نه‌بوو، به‌خیرایی به‌ره‌و نه‌خوشخانه که‌وته
پێ و بی‌ری له‌هه‌زاران شت ده‌کرده‌وه، نه‌یزانی که‌ چونچو‌تی
ژوو‌ره‌که‌ی جهیرانی دۆزییه‌وه!

کاتی‌ک چوو ژوو‌ره‌وه، جهیران خه‌وتبوو. ئاویان بو هه‌لواسی‌بوو،
دایکی جهیران به‌یینینی جهواد په‌نجه‌ی دوشاومژه‌ی به‌نیشانه‌ی
بیده‌نگی به‌لیوییه‌وه گرت و به‌ره‌و لای جهواد هات و پیگه‌وه
له‌ژوو‌ره‌که‌ چوونه‌ ده‌ره‌وه، جهواد به‌تیگه‌رانییه‌وه پرسى:

◆ پښتو ژبېکي عاشق ◆

چ شتيک روویداوه؟ پزېشک چي گوت؟

دایکي گوتی:

کورې خوږ نیکه ران مېبه، هیچ شتيک رووی نه داوه، کاتيک
جهیران به ناگاکا هات، خوې هه موو شتيکت بو روون ده کاته وه.

جهواد به ده سته پاچه بیه وه گوتی:

دایه گیان، یانی چي، بوچی شتيک نالی؟ هر لهو کاته دا پزېشک
چووه ژووره که ی جهیران و جهوادیش به خیرایي له دواي پزېشکه که وه
به ره و ژووره وه هه تگای نا.

پزېشک دواي سهرنجدانی جهیران، رووی کرده جهواد و گوتی:

چ په یوه نديپه کت بهم نه خوښه وه هه یه؟

جهواد که چاوه پروانی هه وایکي ناخوښ بوو به نیکه رانیه وه گوتی:
من هاوسه ری نهوم، پزېش سهری به نیشانه ی نه ری جولانده وه و
گوتی:

بوچی ناگات لهم به نده ی خودا نییه، نه گهر که میک دره نگر
بتانېنایه منداله که له ناو ده چوو.

جهواد که گیز ببوو، به سه رسورمانه وه سه یریکي پزېشکی کرد و
گوتی:

مه به ستان چیه، جه نابی پزېشک؟

من خو پیم گوتن نه و هاوسه ری منه نه ک مندالیک که به ریزت
به خه یالتدا دیت!

پزیشک که تازه ههستی به پیناگایی جهواد کردبوو، به پیکه نینه وه
سه ریکی راوه شانده و گوتی:

بچکۆل، باوکی به ریزت بیینه، هیشتا ناگای لی نییه که مندالیکیشی
ههیه. جهواد که تازه هاتبوووه سهر خۆی به سهر سورمانه وه گوتی:
یانی جه نابی پزیشک هاوسه ره کهی من... هاوسه ره کهی من
دوو گیانه.

پزیشک زه رده خه نه یه کی کرد و گوتی:
به لی کاکای به ریز. له بهر ئه و لاوازییه ی جهسته ی، ده بیئت زۆر
ناگات لی بیئت. ئایا پیشتر نه خوش بووه؟
جهواد به بیستنی ئه و قسه یه حالیکه تایه تی بو دروست بوو،
گوتی:

به لی، نه خوشی هه بووه که هه موو پزیشکه کان ئومیدیان له ژانی
بریبوو. پزیشکی پزیشکه کان چاره سه ری کرد. ئه ویش
به سهر سورمانه وه پرسی:

بوچی چ نه خوشییه کی هه بوو؟ گوتی:
وه ره می میشک. ئه ویش له جوړه سه خته که ی. پزیشک
سه سورمانه وه گوتی:

که وایه پیروزیایت لیده کم، هه له بهر چاک بوونه وه ی
اوسه ره کهت و هه له بهر ئه وه ی که خوداوه ند دیارییه کی تر یانی
دالیکه یی به خشیون. که واته ده بیئت زۆر ناگاداری بیئت.

◆ پینو ژیکی عاشق ◆

پاش چوونه دهرهوهی پزیشک، جهیران هیواش هیواش چاوه کانی
هه لبری و به زه رده خه نه یه کی خونچه ئاساوه روخساری خوی جوانتر
کرد، جهواد شوینی به خوی نه ده گرت، دهستی جهیرانی له نیو
دهست نا و ماچی کرد و گوتی:

سو پاست ده کهم خوشه ویسته کهم.

ئه ویش له مه بهستی هاوسه ره کهی تیگه پشت و فرمیسکی شادی
له چاوه جوانه کانییه وه به ربوویه وه و دهستی جهوادی گوشی.
جهواد گوتی:

بوچی له پیشدا پیت نه گوتم؟ من ده پیت له زمانی خه لکانه وه
ببیستم که بوومه ته باوک.

جهیران پیکه نینگی کرد و گوتی: زیاده رهوی مه که جهواد، باوهر
بکه من بو خویشم نه مده زانی. له بهر ئه وهی که ئیستا شتیک رووی
نه داوه، پیم بلی بزائم خوشحالی؟
جهواد به که یف هات و گوتی:

هینده خوشحالم که تامادهم هه موو دنیا برپژمه بهر پیت.

ئه ویش زه رده خه نه یه کی کرد و گوتی:

پتی ناوی دنیا مان له بهر پیدا بریژیت، بلی بزائم کهی دهرم
ده کهن؟

- ئاگدار نیم، ده پیت له گه ل پزیشکدا قسه بکه م و چووه دهره وه.

◆ پیتوه ژنیکی عاشق ◆

دایکی جهیران که له هوټله کهدا بوو، به حالې جهواددا تیگه نشت که راستیه که ی زانیوه، به سهر خوی نه هینا و چوو ژورره وه، جهیران که له بیر کردنه و هدا روچوو بوو، دایکی به تاگی هینا یه وه و گوتی:

چی بوو کچی خوټم، هاوسه ره کهت زانی! نهو بیچاره یه زور نیگه ران بوو.

جهیران سوور هه لگه را و گوتی:

به لې دایه، پزیشک هه والی پیدابوو. پاش دهر کردنی جهیران له نه خوشخانه، جهواد خوی به بهر پرس ده زانی که ده بوو به باشی وریایی بکات، پزیشکیش راسپارده ی پیویستی دابوو، خیزانی هه ردولایان هاوکاریان ده کرد، تا نیوه رو دایکی جهیران و دوانیوه روټش دایکی جهواد. جهوادیش به خه یالی ئاسوده وه به کاری خوی راده گه یشت و له چاوه پروانی منداله که یدا ساتر میتری ده کرد. مندالیک که جوانی و پاراوی ژیانی پی ده به خشین. خوټر وه ک بلئی نیی خوی بو جاریکی تر بو زهوی ده نارد، ژیانیکی نوی بو هه ردوو خیزانه که وه به تایبه تی جهیران و جهواد رووی دابوو. نهوان نیتر بیریان له مهرک نه ده کرده وه و به باوه شی کراوه وه چاوه پروانی ژیانیان ده کرد، مانگ و روژه کان ته واو بوون و کاتی دیاریکراو هاته پی شه وه، نهو روژه جهیران نارامی له بهر ژانیکی توند دا کرتبوو، به لام گویی پی نه ده دا. شهو که جهواد هاته وه بو مال، به بیبینی روخساره شیواوه که ی، تیگه یشت که چاوه پروانی کوتایی هانوه، به یارمه تی

پیتوه ژنیکی عاشق

دایکی جه پیرانیان برده نه خوشخانه. جهواد زور نیکه ران بوو، ژیانی هوسه و منداله کهی له مه ترسیدا بوو.

چهند کاتر میزیک دوی ته وه، په رستاره که به پرویه کی خوشه وه هاته لایان و گوتی:

پیروز بایتان لیده کم، بوون به خاوه نی کیژکی جوان و نازدار، جهواد به خیرایی پرسی:

خانمی په رستا، تهی دایکی؟ حالی هوسه ره کم چونه؟ په رستاره که به خوشحالیه وه گوتی:

حالی دایکیشی زور باشه، نیو کاتر میزی تر دپته وه هوش خوی، ده توانی ببینیت. تهو له خوشیدا جینی به خوی نه ده گرت، چاوه پروان بوو که هوسه رو منداله خوشه ویسنه کهی ببینیت تا کوو هه موو چهره سه ریبه کانی رابردوو به فهراموئشی بسپیړیت.

جهواد په کم کهس بوو که چووو ژوره کهی جهیران، به دهسته گولیکي جوانه وه، شادی به جهیران به خشی و گوتی: پیشککش به خوشه ویست ترین کهسیکم که دووباره شیرینی به ژیانی من به خشیوه.

هه مووان له دهر برینی ته خوشه ویستییهی جهواد خوشحال بوون. تهو منداله کهی له باوهش گرت و فرمیسکی شادی له چاوه کانیه وه بهر بوونه وه و سوپاسی خودای خوی کرد و گوتی:

◆ پٽوہ ٿيڻ کي عاشق ◆

به ٿيوهي خوشهويست ده ٿيم ڪه ليره دا ڪو بونه ته وه، له سه ر ٿي زني
گه وره ڪان ناوي مندا له ڪم ده ٿيم "شادي"، تا ڪوو هه ميه شه ٿي انمان
له گه ل شادي و خوشيدا بيت... هه مووان ته م ناوه يان په سه ند ڪردو
پيرو زبا بيان له جهواد و جهيران ڪرد.

ڪوتايي

Bewazhneki Ashq

كتيبي "سولتاني عشق"ى لهكتيپخانه دهرهيناو خوى به
خويندنه و مهيوه خهريك كرد. نهو كتيبه سرگوزشتهى "شهریار"
بوو. كتيبيكى خه مهنر، كه دلى هه موو خويندنه ريكى نازار دعدا.
شهریاريك كه له عشقدا شكستى خوار دبوو. شكستيك كه ببوه هوى
پشكوتنى دوريك له سهده قى ناخيدا. جهيران گه پشته بوه نهو شوپنهى
كه كاتيك شهریار به هوى نه خوشيه وه له نه خوشخانه كه وتبوو،
ياره بيوه فاكههى نهو "سورهما" دههات بؤ سهردى تاكوو دلى
شهریار بداته وه و شهریاريش له وه لاميدا نه شيعرى گوت،

هاتى گيانم به قورباننت، به لام نيستا بؤ چى؟
كه من نيستا له بن كه وتووم، بن وهفا بؤ چى؟
تؤ نهوشاترى و له پاش مهرگى سورهاب هاتى؟
نيتر ناز له گهل لاون بكه، له گهل مندا بؤ چى؟

له پلا و گراوه كاتى خانى چاپ و به خشى و نه
نرخ (۰۰۰) ادبنار